

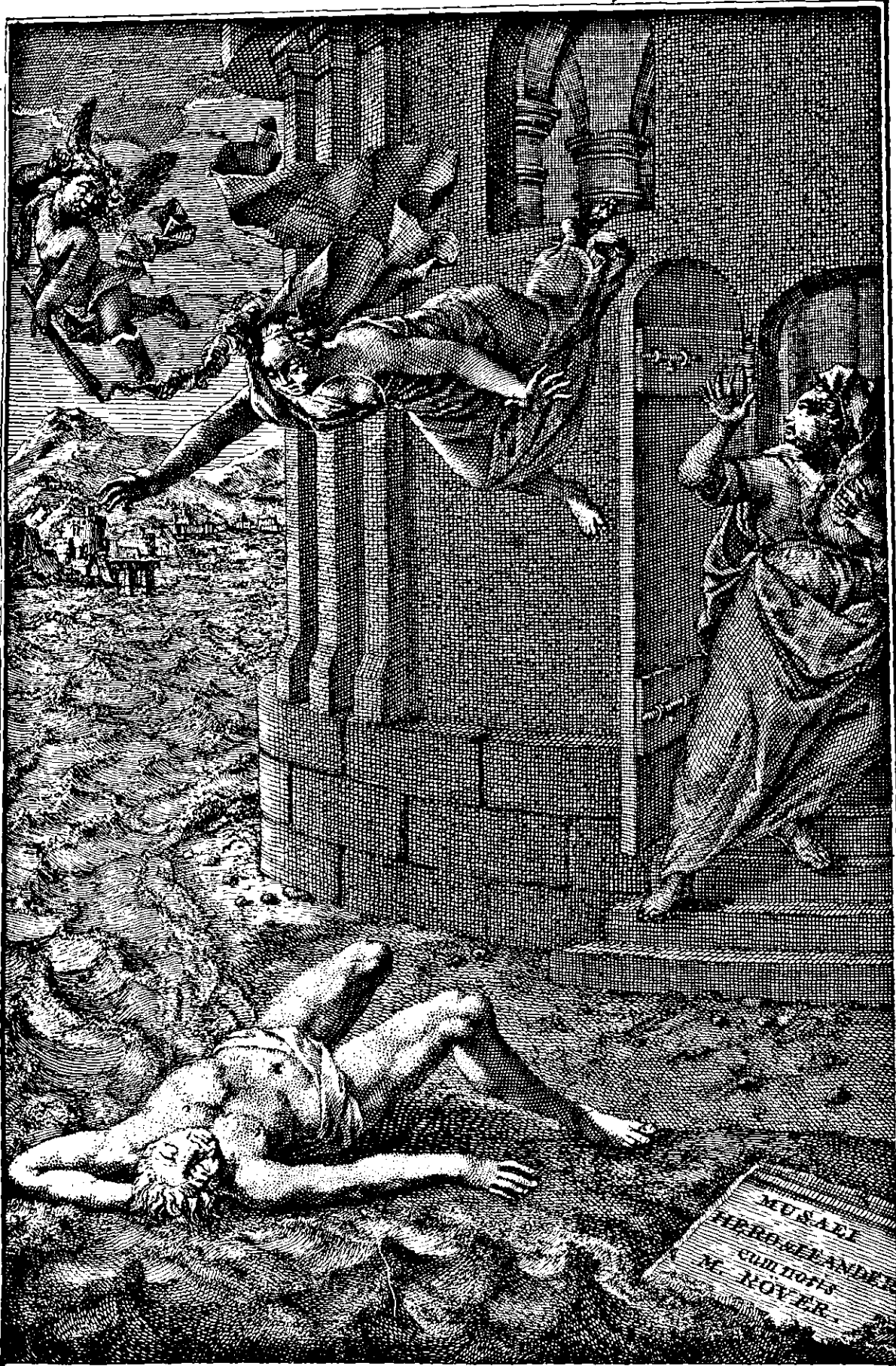
Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LUG DUNI BATAVORUM, Apud THEODORUM HAAK.

J. v. Blegdwyk pinxit, & fecit

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

M U S A E I

GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

C A R M E N.

CUM SCHOLIIS GRAECIS NUNC
PRIMUM E CODICE MS. BIBLIO-
THECAE BODLEJANAE EDITIS.

E X R E C E N S I O N E

MATTHIAE RÖVER

QUI VARIANTES LECTIONES ET NOTAS

A D J E C I T.

ALEXANDRI SEVERI
EX SPECIM.
MORELLII.

ANTONINI CARACALLAE
EX MUSAO
SIG. HAVERCAMPI.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud THEODORUM HAAK, 1737.

J

A

C

**PERILLUSTRIBUS ET
SPLENDIDISSIMIS**

ACADEMIAE

LUGDUNO-BATAVAE

CURATORIBUS,

JOANNI HENRICO,

COMITI ET DOMINO WASSENARIAE,
OPDAMI, HENS BROEKAE, SPIERDYKI,
ZUIDWYKI, KERHEMII, LAGAE &c. &c.
&c. EQUITIBUS HIEROSOLYMITANIS
SANCTI JOANNIS ADSCRIPTO: ORDI-
NIS EQUESTRIS NOBILIIUM HOLLAN-
DIAE ADSESSORI PRINCIPI, EJUSDEM-
QUE CIVITATIS NOMINE D. D. DELE-
GATORUM PRAEPOTENTIUM ORDI-
NUM PRAESIDI, &c. &c. &c.

**ARENTIO BRUNONIS
VANDER DUSSEN, J. C.**

CIVITATIS DELPHENSIS SENATORI;
CONSULARI, SOCIETATIS INDIARUM
ORIENTALIUM MODERATORI, AVUN-
CULO MEO COLENDO, VENERANDO.

CORNELIO SYLVIO, J. C.

CIVITATIS HARLEMENSIS SENATO-
RI, CONSULARI, PRAEFECTURAE RHE-
NOLANDICAE ADSESSORI, TERRITO-
RII BREDERODII PRAETORI, EJUS-
DEMQUE AERARII, UT ET SYLVA-
RUM ET REI VENATICAE PRAEFEC-
TO, &c. &c. &c.

EORUMQUE COLLEGIS;
AMPLISSIMIS GRAVISSIMISQUE
REIPUBLICAE

LUGDUNO-BATAVAE

CONSULIBUS,

JOANNI VANDEN BERGH, J. C.

RHENOLANDIAE PRAETORI SUMMO,
EJUSQUE AGGERUM, VIARUM, ET A-
QUARUM PRAEFECTO.

ABRAHAMO HOOGEN-
HOUK, J. C.

AGRI RHENOLANDIAE CURATORI-
BUS ADLECTO, ACADEMIAE QUAE-
STORI.

JOANNI VAN LAN-
SCHOT, J. C.

NICOLAO VAN TOL, J. C.

UT ET

VIRO SPECTATISSIMO,

DAVIDI VAN ROYEN, J. C.

REIPUBLICAE LUGDUNO-BATAVAE A
SECRETIS, ET ILLUSTRIS CURATO-
RUM ET CONSULUM COLLEGIO AB
ACTIS.

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER,

DEDICATIO.

CUM e litterarum studiis & veterum monumentis a prima fere aetate maximam perceperim voluptatem, humanioribus literis operam haud exiguam dedi. Quenam enim Scientia? Ars quanam inveniri potest, quae continuo praesidio ab hoc eruditionis genere non egeat? Hinc Poësin Latinam Graecamque intactam relinquere nolui: nam ea est Poëseos praestantia, ut cum optimis artibus de dignitate certet, reliquas vero longe post se relinquat. Haec mecum reputans, & cum laeta Veterum Poëtarum viridaria colerem mira eorum dulcedine captus, in tantis suavissimarum rerum illece-

*

3

bris

D E D I C A T I O.

bris praecipue alleclus fui suavissimo Musaei horto, cultissimo, dico, illius Vatis carmine, quo infelices Heronis & Leandri Amores, miserrima illorum fata immortalitati consecravit: nam quoties hoc opusculum relegerem, undique Poëtarum flosculos delibare, undique Artis Poëticae elegantiam percipere mihi videbar. Carmen certe, quod ab omni aevo omnium mentes in admirationem rapuit, ac quotidie superando gloriam acquirit. Jure igitur merito de Poëta Nostro dicitur

Αἰνεῖσθω δὲ μικρῇσιν ἐπισίξας σελίδεσσιν,

Ὅσσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν ἔρως.

Lau-

DEDICATIO.

*Laudetur parva, quod pinxerit
Ille tabella,*

*Quae manibus parvis facta
pereggit Amor.*

Hunc libellum mea cura novoque
cultu adornatum Vobis, PERIL-
LUSTRES CURATORES, atque AM-
PLISSIMI CONSULES, oblatum ve-
nio, ut leve specimen adolescen-
tiae non inertia transactae exhibe-
rem. Sinite igitur, ILLUSTRISSIMI
PROCERES, ut cultissimus Vates a
Vestris Nominibus Splendidif-
que Titulis novum foeneretur ho-
norem, Sinite, ut a tam Illu-
strum Siderum fulgore meae
quoque Studiorum primitiae scin-
tillam lucis accipiant. Id omne
consecutus ero, si serena hilari-
que

D E D I C A T I O.

que fronte hoc quaecumque donum suscipiatis. Procedente tempore majora & graviori studio elaborata in lucem me prodituro spero, quibus meae in Vos observantiae documenta exhibere nitar. Nunc enim ante aliquot tempus ad Jurisprudentiae studia animum adpuli, quae ab hac aetate me totum sibi vindicant, operam iis omnem daturum, utpote quae in Amplissimo dignitatis gradu jure merito mihi habeantur. Favete igitur meis studiis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, & Valet, ut omnes Vestri valeant. Dabam Lugd. Bat. vi. Id. Nov. A. clō Id ccxxxvii.

LEC.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER.

DE ipso Auctore agendi necessitatem praeripuerunt Viri Docti, & quae ab illis diligenter pertractata sunt, hic iterum repetere quid attinet? nam nihil certi nec de Patria, nec de Genere Musaei statuere licet, quod Poëtae Nostro commune est cum omnium Poëtarum Principe Homero. Certissimum Ejus aetatis indicium praebet nomen τῷ Γραμματικῷ,^a & de hac re etiam ex toto Carmine, immo ex unoquoque fere versu judicare licet; esse nimirum recentioris aevi Scriptorem, quare tertia Poëtarum Classis^b merito Eum sibi vindicat, Imperio nempe Romano
jam

^a Vid. *Leon.* Allatium de patria Homeri Cap. 4. pag. 76.

^b Vid. *L. Rhodomanni Dissert.* de Quinto Calabro.

P R A E F A T I O

jam ad occasum vergente, quod praecipue palam fit, si Coluthi, Thryphiodori, Quinti Calabri, & Nonni Panopolitani scripta conferantur; Musaeum tamen aetate Nonno posteriorem, (quippe qui haud multo post Theodosii tempora floruit) recte ponunt Viri Docti, & hoc certissimis argumentis probari potest, cum Auctor Noster integros fere versiculos sibi admodum familiares ex Dionysiacis transcripsit: nam sicut ex Antiquis, sic etiam ex recentioris aevi Auctoribus flosculos delibavit & sibi decerpfit; per florida Latinorum pascula quoque vagatus est: nam Ovidii epistolas Heronis & Leandri mutuas plurimis in locis expressisse, quis ignorat? contrariam tamen sententiam foverunt Viri etiam Doctissimi, qui Nostrum scribendi materiem Ovidio dedisse censebant. Quos inter magnus
ille

A D L E C T O R E M.

ille Aldus Manutius^a, ubi ait,
 καὶ μάλιστα ὡς ἂν εἰδῆτε τὰ παλαιὰ τέττα τῷ Οὐιδίῳ
 θανείοντα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐ-
 τὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡῤῥῆς καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλ-
 λήλους ἐπιστολαῖς. Quam sibi placet Gu-
 lielmus de Mara^b! postquam Hero-
 nis & Leandri fata narrasset, *Horum*,
 inquit, *amores Antiquissimus Heros atque*
Poëta Musaeus Orphei Theologi Contem-
poraneus, & ejusdem inter Argonautas So-
cius, eleganti carmine Graece conscrip-
sit. Huic paria facit Joannes Vatel-
 lus^c, cum exclamat, *Hic igitur est Ve-*
tus ille Auctor, atque inclytus Heros.
 Sed plura ejusdem erroris speci-
 mina exhibere non lubet; Magni
 quoque Julii Caesaris Scaligeri nimis
 nota

a Vide ejus Epistolam, quae in Musaei editione habe-
 tur.

b In Epistola ejus Paraphrasi praefixa in editione We-
 cheli.

c Vid. ejus Epistolam Commentario in paraphrasin Gu-
 lielmi de Mara praefixam.

P R A E F A T I O

nota sententia est, quam ut eam hic reponerem. Verum superiorum Seculorum eruditis communis hic fuit error, qui status controversiam Auctori Nostro injustissimam moverent, nam a Veterum Poëtarum Choro revera nimis longe remotus est.

Quis tamen ex Poëta tam facundo tamque Castigato judicaret, omnis Eloquii & Elegantiae Theatrum suo aevo jam fere occlusum fuisse? Nisi quod Poëtica Majestas, aurea & amabilis illa Simplicitas, quam in Antiquis deprehendimus, in ipso hoc Auctore aliquando recessisse posset videri, omnes tamen sui temporis aequales facile superavit, & Victor existens palmam iis longe praeripuit. Nam tanta suavitate infelicioris aevi vitia temperavit, ut hoc Carmen ab omni parte Atticam

AD LECTOREM.

eam venustatem & ingenuum cultum
ferat. Ipsum certe Amoris opus! ubi
cum Gratiis Venus certare videtur.
Utinam Musaei plura vel ipsius tincta
lepore Nobis superessent poëmatia!
Dignus igitur est, si quis alius ejus
seculi, cujus scripta quam emendatissi-
ma in lucem prodeant; id quidem,
quantum aetas mea permiserit, egi
praecipue.

Scholia, quae in hac editione pri-
mam nunc lucem adspiciunt, e Co-
dice manu exarato Celeberrimae Bi-
bliothecae Bodlejanae olim descripse-
rat Vir Doctissimus JACOBUS GRO-
NOVIUS, eademque mihi lubens con-
cessit Tanto Patre dignissimus Filius
ABRAHAMUS GRONOVIVS, qui illa quo-
que restituit & emendavit, Huic etiam
variantes lectiones trium Codicum
manu exaratorum ejusdem Bibliothe-
cae me debere agnosco, qui, licet

P R A E F A T I O

non antiquae, tamen optimae notae erant.

Hic quoque praedicanda est Viri Celeberrimi nec non Eruditissimi JACOBI PHILIPPI DORVILLII, Professoris Amstelaedamensis humanitas, qua mecum communicavit binas Conlationes, alteram Codicis seculi undecimi Bibliothecae Vaticanae, alteram Codicis Veneti, qui scriptus erat jussu CARDINALIS BESSARIONIS, (literaturae Graecae per Italiam instauratoris^a) & cum aliis Auctoribus Graecis uno volumine Venetiis in Bibliotheca S. MARCI servatur. Usum etiam praebuit editionis quadratis litteris impressae, quam dudum alibi frustra quaesieram, nec non Juntinae Anni MDXXX. & Barthianae. Hoc quoque ingentis beneficii vice duco, quod elegantissimas suas observationes hic quoque adjici voluerit.

Con-

^a Vide L. Rhodomanni Dissertat. de Quinto Calabro,

AD LECTOREM.

Conlationem Codicis Regii, quae etiam in hac editione habetur, excerpti ex notis Jacobi Rondelli. Adjeci quoque variantes lectiones, quas à membranis Palatinis exhibuit Casparus Barthius^a, qui ad versum sextum & septuagesimum tantum progressus est; nam quia Codex vitiosissimus erat, *reliquarum*, ait, *ineptiarum taedet*, & paulo ante, *librarium omnium suae aetatis facile rudissimum* jure merito pronuntiat. Saepe autem ex optimis Codicibus vitiosissima exemplaria ab indoctis hominibus descripta sunt; hinc in squalidis istis paginis aurum aliquando elucet, & vestigia genuinae lectionis hoc modo deprehendere possumus.

Multa quoque glossemata a librariis literarum plerumque inperitis in contextum (ut vocant) recepta erant,

^a Lib. 7. Adversar. c. 21.

P R A E F A T I O

rant, praesertim in Codicibus Vaticano & Veneto, sic versu 103. pro *ξυνέηκε* Venetus legit *ἐνόησε*, & vs. 131. pro *ἀπειλείωσι* Regius exhibet *ἀπεχθαί-
γουσιν*, Venetus & Vaticanus *ἐχθαίγουσι*. sic pluribus in locis; & quamvis haec glossata saepe cum ruina carminis essent recepta, omnia tamen adnotavi: de hac re, Amice Lector, Te monendum duxi, ne talia pro variantibus lectionibus a me exhiberi crederes.

Saepe etiam primos librorum Editores ex glossis jam in contextum receptis novas finxisse lectiones, omnino suspicor; uno defungar exemplo in Auctore nostro, quamvis plura in aliis reperiri facillime possent; Versu 129. recte legitur *ἐπεὶ κλύεν*, verum placuit Librariis Codicum Vaticani & Bodlejani, qui littera B notatur, scribere *ὥς ἔκλυεν*. Veneti vero *ὥς κλύεν*: illud *ὥς*, facile omnes vident,
nihil

AD LECTOREM.

nihil aliud esse, quam glossema antea in margine positum, vel genuinae lectioni superscriptum, procul dubio hoc quoque in suo Codice reperit Editor editionis quadratis literis, & pro ὡς ἐκλυεν scripsit ὅτ' ἐκλυεν: nova hic nascitur lectio, quam tamen secutus nemo est.

Dixi de Codicibus manu exaratis, qui hanc editionem adornanti ad manum fuerunt: de Editis nunc quaedam differenda veniunt. Primam editionem Clarissimus Fabricius^a prodiisse scribit Anno MCCCCLXXXVI. verum forte typothetarum vitio, vel memoriae lapsu sic expressum est: in Catalogo quidem Bibliothecae Petri Francii memoratur hic titulus. *Homeri Batrachomyomachia Graece Venet. MCCCCLXXXVI. item variorum excerptae sententiae & Musaei Poëmation Graece litteris quadratis. Verum*

^a Biblioth. Gr. lib. 1. C. 16.

P R A E F A T I O

rum annus, qui ibi adjicitur, est prioris Opusculi, & illa Musaei editio, quae quadratis seu majusculis, ut vocant, litteris excusa est, annum aut locum, ubi prodierit, non indicat: de hac nunc agendum.

Duae quidem prodierunt editiones, quae ambae annorum numerum non gerunt, ideoque, quatenus prima habenda sit, difficile est probatu. Altera edita est ab Aldo Manutio Gr. & Lat. Venetiis in forma, quam vocant, quarti ordinis; ex hac editione Variantes Lectiones sua manu descriptas ad me transmisit Eruditissimus Vir MICHAEL MAITTAIRIUS, pro qua humanitate gratias publice hic ago: Altera in eadem forma excusa est, cum GNOMIS Monostichis ex diversis Poëtis, quae Auctori nostro praemittuntur, annus huic nec locus nec Typographi nomen adjicitur, verum

AD LECTOREM.

verum una est ex illis quinque, quae quadratis literis excusae sunt, uti exstant *ANTHOLOGIA GRAECA*, Florentiae, *per* Laurentium Francisci de ALOPA Venetum MCCCCXCIV. APOLLONIUS RHODIUS, cum Scholiis Graecis, Florentiae MCCCCXCVI. EURIPIDIS TRAGOEDIAE quatuor, Medea, Hippolytus, Alceſtis, Andromacha. & CALLIMACHI Hymni, cum Scholiis Graecis: duobus his ultimis nec loci aut Typographi nomen, nec annorum numerus indicatur.

ANTHOLOGIA prodiit cura Joannis Lascaris, in caeteris Editoris nomen non conspicitur, nisi quod Hic quoque epigramma Graecum CALLIMACHO subjunxit; quare dubitandi ratio non est; quin omnes ipsius cura prodierint, quod omnino cum Cl. MAITTAIRIO, censerem, qui

* * *

2

etiam

P R A E F A T I O

etiam ab eadem officina omnes existiisse, nec longi temporis spatio inter se distare vere conjicit.

Forſan quoque aliquid certi, de binis iſtis Auctoris noſtri editionibus ſtatuerre poſſumus; de Aldina ſic ait laudatus MAITTAIRIUS^b. *Quod ALDUS primum emiſit ſuorum in Typographia laborum ſpecimen, fuit Poëmation MUſAEI de HERONE & LEANDRO Graece & Latine in 4to. Huic quidem annus non adjicitur; ſed dubitare, quin ARISTOTELI (cujus volumen primum anno 1495^c excuſum eſt) praeiverit, non patitur ALDI Epistoſa. Haec autem Epistoſa repetita eſt in Editione Anni MDXVII. & hujus partem, quatenus ad noſtrum propoſitum facit, hic adſcribere, non erit inutile.*

ΑΛΔΟΣ

^b Ibid. pag. 70.

^c Calendis Novembris.

AD LECTOREM.

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥ- ΔΑΙΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μισαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προσι-
μιάζειν τῷτε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἐτέ-
ροις αὐτίκα δὲ ἐμῷ ἐντυπησομένοις, τῷτε εἶναι αὐτὸν
ἡδίστον ἅμα καὶ λογιώτατον. κ. τ. λ. De aetate
quoque editionis quadratis. litteris
quicquam conjicere licet: nam Erudi-
tiss. ΜΑΙΤΤΑΙΡΙUS recte observat ^a ex
Joannis Lascaris Epistola, quae Antho-
logiae praemittitur, hanc reliquis qua-
tuor praeivisse: prodiit autem III.
Id. August. Anni supra indicati.

Verosimile, dico, ex illis est, nihil
tamen adfirmo, Aldinam recte pri-
mam editionem, illam vero quadra-
tis litteris, secundam haberi; sic quo-
que, ut distinguerem, hanc nomina-
vi; quae licet forte secundo ordi-
nis loco recte ponatur, tamen ex op-
timo Codice expressa est, & Aldinae
edi-

^a Posterior. part. tomi primi. pag. 105.

P R A E F A T I O

editioni pluribus in locis praecellit, & omnibus aliis, nisi quae optimas lectiones ex ea transtulerint. Hanc editionem non indicavit Henricus Stephanus, attamen primus est, qui plurimas lectiones ex ea recepit & expressit. sed Vir doctus diligentiam non ubique satis adcuratam adhibuisse videtur, cum quibusdam in locis meliora, quae Aldinae & Juntinae exhibuerant, in marginem rejecerit, deteriora vero secundae editionis in contextum receperit. sed hoc in collectione sua Poëtarum Heroïci Carminis Principum aliquando accidisse ipse fateri non erubescit^a. an autem ab eo tempore ullus hujus Opusculi editor secundam editionem oculis lustraverit, vehementer dubito, a nemine saltem memoratur. Veteres tamen editiones, & manu exaratos confulere

^a In Collect. Poët. Heroïc. pag. 488.

AD LECTOREM.

fulere Codices, sola medicina est, ut nobiles utriusque linguae Scriptores suae dignitati reddantur, sic ingenuam faciem ab inepta librariorum manu vindicati nanciscuntur, & jure quasi postliminii gaudent.

Memoranda nunc est Aldina secunda, quae a prima raro discessit, prodit Gr. & Lat. una cum Orpheo, Venetiis in Aedibus Aldi & Andreae Soceri Anno MDXVII. Hanc secuta est Juntina prima, excusa per Heredes Philippi Juntae, Florentiae MDXIX. Gr. & Lat. Cum Orpheo, Sententiis Monostichis, & Homeri Batrachomyomachia. Haec editio quoque ad exemplar Aldinum excusa est, & altera saepe, ita fieri solet, ex altera derivata est.

Adcuratius hoc Opusculum dedit Joannes Soter Coloniae MDXXVI. in forma, quam vocant, minori. Hic in
non-

P R A E F A T I O

nonnullis ab Aldinis & Juntina dis-
cessit, & secundam editionem con-
suluisset paucis tamen in locis videtur;
e regione contextus Graeci posuit Pa-
raphrasin Gulielmi de Mara, quae ele-
gans certe non est, ita ut encomium
Joannis Vatelli non mereri videatur:
ita enim Ille. *Hic igitur est, Vetus ille Au-
ctor atque inclytus Heros, qui graeco Pallio
circumamictus, in hanc diem, his nostris Ci-
salpinis partibus fuerat incognitus. Nunc
autem Latiali toga, Romanoque plectro in-
signitus, hylaris insilit, ac laetabundas pro-
dit in medium. Haec Paraphrasis igno-
ta fuisse videtur Casparo Barthio^a,
quamvis tamen de veteri quadum ver-
sione quicquam suspicatus sit, ubi dicit.
*Puto exstitisse veterem quamdam Musaei
illius nostri traductionem, cujus etiam rei
aliae apud nos conjecturae sunt. Ravisus
sane Textor, quod puerum legere me me-
mini,**

^a Lib. 52. Adversar. c. 7.

AD LECTOREM.

mini, citat in Epithetorum farragine interpreterem, ut dignum auctoritate; quamlibet merito ipsius nulla fere sit inter nostri aevi homines eruditos. Ravisius scilicet Textor ex hac paraphrasi loca quaedam produxit, ut in vocibus Abydos, & Sestus; sed cum in voce Hero ipsum Gulielmum de Mara indicat, hunc Paraphrasten Viro doctissimo latuisse miror.

Anno MDXXXVIII. Parisiis recusus est Auctor Noster satis adcurate a Christiano Wechelo, cum sententiis monostichis Graece; interpretatio Latina ad verbum separatim adjicitur, sicut etiam paraphrasis Gulielmi de Mara, in quam commentarium conscripsit Joannes Vatellus, sed qui nihil bonae frugis revera continet.

Hanc editionem excepit Juntina secunda, quae etiam nihil novi exhibuit; edita est cum Hesiodo, Theogni-

P R A E F A T I O

gnide, Sibyllae Carminibus, Orpheo,
& Phocylidis Paraenese, Florentiae
per Benedictum Juntam An. MDXXXX.

Non adspernanda quoque est editio
Hervagiana, quae Basileae MDXXXIV.
prodiit inter Aesopi fabulas & alio-
rum opuscula; quae collectio saepius
repetita, & satis nota est. Anno
MDLXVI. lucem quoque adspexit Mu-
saeus in celebri illa Poëtarum Heroïci
Carminis principum collectione cura
Henrici Stephani, qui, ut dixi, pri-
mus ad secundam editionem Auctorem
Nostrum castigavit; nam omnes edi-
tiones, quae Stephanianam praecesser-
unt, easdem lectiones, quas in Aldina
prima jam deprehendimus, exhibent.
Stephanum καὶ πῶδα secutus fuit Jaco-
bus Lectius, qui duobus Voluminibus
in folio (ut vocant), altero Poëtas
Heroïci Carminis omnes, An. MDCVI.
altero Tragicos & Comicos, quotquot
ex-

AD LECTOREM.

exstant, edidit Gr. & Lat. Aureliae Allobrogum MDCXIV. Ille ne latum quidem unguem ab Henr. Stephano abiit, ita ut operae, si quid id est, quam in conferenda ejus editione inpendi, facile parcere potuissem; conlationem tamen adjeci.

A Stephaniana haud longum distat editio Andreae Papii Gandensis, quae cum ejus notis publici juris facta est Antverpiae MDLXXV. una cum Dionysio Alexandrino, Hic aliquando ab omnibus, quas ego quidem vidi, abiit: sed plerumque in deteriora, nisi quod versu 27. pro Εἰσέτι πρ, quod omnes exhibent, non male quidem edidit Εἰσέτι νῦν, versu etiam 194. scripsit κλέπτε παρειήν, cum alii omnes habeant κρύπτει παρειήν; Papii lectio antea displicuit; nunc vero, an non potius retinenda sit, dubito; infra etiam versu 161. & 182. hanc

P R A E F A T I O

vocem habuimus, quae loca in notula mea laudavi : praeterea etiam vs. 85. Εἴληϑ ὑποκλέπων. & 289. ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην. Caetera, in quibus ab aliis discessit, minime amplectenda videntur ; versu 235. pro ἀνέμιμνε, contra Auctoris sensum scripsit ἐφύλαξε, quod ex versu sequenti luce meridiana clarius patet. (*Sermo est de Leandro.*)

Αἰγγελίην ἀνέμιμνε Φαινομένων ὑμεναίων,
Μαρτυρίην λύχνῳ πολυκλαύστοι δοκεύων,

Papius tamen in sua versione novam hanc lectionem non expressit, verum receptam prudenter secutus est. Omnes has lectiones quoque exhibuit Paulus Voëtius, qui hunc Auctorem edidit cum notis, Ultrajecti Anno MDCXLV. Gr. & Lat. Ego quidem has mutationes non ex conjectura And. Papii, verum e Codice MS. promanasse, ut credam, inducor. Quia
exem-

AD LECTOREM.

exemplar, quod *Gulielmus Canterus*^a cum suo contulerat, habuisse videtur, ex quo etiam hunc versiculum *Τόια δ' ἐρωμανέεσσι κ. τ. λ.* qui in fine istius Codicis exstabat, exhibuit.

Anno MDCV I I I. prodiit hoc opusculum cum notis Casp. Barthii, qui denuo Musaeum edere statuerat, & novam quoque confecerat interpretationem, ut adparet ex ejusdem Viri summi Adversariis^b.

An. MDCXXVII. iterum lucem adspexit Auctor noster Francofurti, cum Commentario Danielis Parei satis prolixo. Postea Londini quoque An. MDCLIX. egregiam editionem emisit David Whitfordus una cum Moscho, Bione, & selectis Theocriti Epylliis Gr. quos omnes versibus elegantissimis Latine reddidit.

De-

^a Vide Papii notas in fine.

^b Lib. 52. Cap. 7.

P R A E F A T I O

Deinde Parisiis An. MDCLXXVIII. prodiit Musaeus, cum notis Jacobi Rondelli, in quibus multa exstant a C. Barthio & Pareo praeoccupata; hos tamen eum legisse non credo; cum editionum copia, si unam & alteram, quas memorat, ex vitiosissimis excipias, omnino destitutus fuisse videatur; fecutus saltem fuit exemplar minus accuratum: sed tamen conlationem Codicis Regii ei debemus.

Ab eo tempore memorabilis editio nulla prodiit usque ad Annum MDCCXXI. quo Cl. Joan. Henr. Kromajerus hoc opusculum cum Virorum Doctorum notis emisit, Halae Magdeburgicae. Egregie quoque de hoc Auctore meruit Editor Poëtarum Graecorum minorum, qui excusi sunt Londini MDCCXXVIII. haec editio mihi vocatur *Londinensis*.

Harum omnium, quas memoravi,
edi-

AD LECTOREM.

editionum variantes lectiones accurate in hac editione exhibui.

Restat Parisiensis, Anni MDXLIX. quam indicat Cl. Fabricius. Musaeum quoque edidit Radulphus Winton, Cantabrigiae MDCLXI. inter Poëtas Graecos minores: sed harum editionum copia mihi nondum facta est.

Dudum etiam quaesivi M. Jo. Weitzii notas in hunc Auctorem, editas Ambergae MDCXIII. quae a Cl. Kromajero a memorantur, verum eas oculis lustrare non contigit. Avidissime quoque & magni redimere voluisssem Marci Musuri Scholia in Musaeum MSS^b, quae in Bibliotheca Regis Galliae servantur, sed apographi istius libri potiendi fortuna defuit.

Saepe etiam alibi prodiit hoc Poë-
mation, editum quoque fuit a Crispino
Gr.

^a Dissert. de Musaeo pag. 13.

^b Vide Fabricii Biblioth. Gr. lib. I. Cap. 16.

P R A E F A T I O

Gr. & lat. cum Hesiodo, Theognide, & aliis in forma minori; sic etiam Basileae, cum Aesopi fabulis; deinde Parisiis MDCXXVIII. Gr. & Lat. cum Hesiodo, Theocrito & aliis Poëtis in Octavo, (uti loquuntur) verum omnes hae editiones mire depravatae sunt, ideoque eas consulere supervacuum duxi.

Non ingratum fecisse videor, quod tres Doctorum Virorum versiones hic recudendas curaverim, quarum prima est Andreae Papii Gandensis, quam admodum juvenis jam confecit; aetatem ipse indicat his versibus^a.

----- *Sed nil decedere nostris
Lusibus inde velim, tenero quos nuper
in aevo*

Protulimus, venia dignos si laude carebunt.

*Quippe hunc, expleta vix pubertate,
canebam*

Ver-

^a Vide ejus carmen nuncupativum pag. 4. & seqq.

A D. L E C T O R E M.

*Versibus indoctis, Libra cum instante
recedens*

*Octavum decimumque aetas mihi clau-
deret annum.*

*Illum, qui exstinctos deflet miseratus
amanteis,*

*Ter sexto defueta novans post ocia mense,
Induerent cum vere novo se floribus ar-
va.*

Eum luculenter laudat C. Bar-
thius^a; Andreas Papius, inquit, Juve-
nis insigni ingenio, cujus praematurus obitu
spes multorum egregiorum Operum incisa est.

Secundum locum obtinet Q. Septi-
mius Florens Christianus, cujus meri-
ta summo opere extollit Josephus Sca-
liger^b, & quidem hisce verbis, Christi-
anus Nostras excellentissimus Poëta Grae-
cus, Latinus, Gallicus, neque quemquam
ha-

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b In primis Scaliger. pag. 31.

P R A E F A T I O

*hactenus in nostra Gallia nosse contigit ,
qui illum in triplici hac Poësi superet.* Pro-
diit haec versio una cum epigrammati-
bus ex libris Anthologiae ab eo sele-
ctis & Latine versis , Lutetiae ex Ty-
pographia Roberti Stephani MDCIIX.

Ultimus est David Whitfordus ,
sed qui priores carminis elegantia &
facilitate longe superat.

Auctor Noster Latino carmine
quoque redditus est a Fabio Paulino
Utinensi , quem laudat C. Barthius^a :
etiam a Jo. Frid. Stapelio , qui a
Cl. Kromaijero^b memoratur ; sed ho-
rum versiones oculis usurpare mihi
non contigit.

Praemisi duo Epigrammata ex li-
bris Anthologiae , in quibus de Hero-
ne & Leandro mentio fit. Addidi quo-
que bina illa Marci Mufuri Cretensis ,
quae

^a Lib. 52. Advers. C. 7.
Dissertat. pag. 14.

P R A E F A T I O

quae etiam exstabant in Codice Bibliothecae Bodlejanae, qui litera C notatur, sed diversa aliquando a vulgatis editionibus. in eodem Codice erat Epigramma cujusdam Demetrii Ducati Cretensis, non magni quidem momenti, sed quia ineditum est, hic quoque exhibui.

Indicem denique omnium verborum (si quid id est) confeci.

Narravi, Amice Lector, quid in hac editione praestiterim. Hoc igitur meo qualicumque labore frui. Si autem aliquando lapsus videri potero, juvenilibus annis, rogo, ut adscribas,

*Saepe etenim teneris, quae carmina
lusimus annis*

*Improbat, & tandem spernit pro-
vectior aetas.*

Annos tantum decem & octo natus sum, & jam ante annum, & quod excurrit, opusculum hoc paratum habui,

A D L E C T O R E M.

& edidissem, si editionum primae & secundae copia mihi fuisset, quarum praesidio destitutus, pergere nolui. de hac re, Amice Lector, Te monitum volui, ne Censorem nimis ubique ageres. Amor tantum elegantissimum Vatis Opus expoliendi me, ut hoc periculum subirem, impulit; si vero quicquam bonae frugis praestiterim, & propterea adolescentiae primitias grato animo acceperis, Studium meum ad majora & utiliora excitabis. Et hoc pacto omnes laboris mei fructus abunde tulisse videbor. Vale, & ad Vatem facundissimum accede.

F I N I S.

SYLLABUS

Codicum manu exaratorum, & editorum, quorum Variantes Lectiones in hac Editione habentur.

V. Vatic.
Ven. Venet.
Reg.
Cod. Barth.
Cod. Angl.

S.
Ald. 1 & 2.
Junt. 1 & 2.
So.
W.
H.
St.
P.
L.
Barth.
Vo.
Whit.
Rondell.
Kromaj.
Lond.

Vaticanus.
Venetus.
Regius.
Codex Barthianus.
Codices Anglicani Bibliothecae Bodlejanae; literae vero A, B. & C. notant codicem primum, secundum, & tertium.

Secunda editio.
Aldina prima & secunda.
Juntina prima & secunda.
Soteriana.
Wecheliana.
Hervagiana.
Stephani.
Papii.
Lectii.
Barthii.
Voetii.
Whitfordi.
Rondelli.
Kromaijeri.
Londinensis.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΕΔΑΜ

I N

HERONEM ET LEANDRUM,

Vel in quibus eorum mentio fit.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Μακεδόνου.

LIB. I. Anthol. CAP. 55.

Αἰεὶ θηλυτέροισιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
Ξεῖνε, Κλεωνίκης πύθου δὴρραχίδος.
Πλῶε γὰρ ἐς Σητὸν μὲν νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
Φορτίδι τὴν Ἑλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
Ἡρὼ δειλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, Διήμαχος δὲ
Νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

LIB. III. CAP. 7.

Οὗτος ὁ Λεάνδρου ἀφ' ἑπλοῦ, ἔστι ὁ πόντις
Πορθμὸς, ὁ μὴ μὲν τῷ Φιλέοντι βαρύς.
Ταῦθ' Ἡρῶς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τῆτο τὸ πύργον
Λείψανον· ὁ προδότης ὡδ' ἐπέκειτο λύχιν.
Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὁδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
Κεῖναι τῷ Φθονερῷ μαμφομένους ἀνέμῳ.

EPI.

I Α' απλάσσει. in quodam
Codice legitur ἀπισπλάσσει,
sed frustra; sic lib. vii. p.
582. Epigr. 3. vi. 4.

Αὐτὴς Μιλπομόρης βόμβος α.

πτελάσσει.

Et pag. 619. Epigr. 5. v. 4.

ὄμματι καὶ διεξὶ φήγῃ ἀ-
ποπλάσσεται;

Haec loca mihi indicavit
Cl.

EPIGRAMMATA

ANTIPATRI Macedonis.

Interprete Eilhardo Lubino.

Semper mulieribus aqua malum Hellespontus,
Hospes: Cleonicam interroga Dyrrachidem.
Navigabat enim Sestum ad sponsum. In nigra
vero

Oneraria navi Helles fatum effinxit.
Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus
vero

Sponsam, in paucis perdidistis stadiis.

ANTIPATRI.

Eodem Interprete.

Hic Leandri tranatus, hic ponti
Transitus, qui non soli huic amatori gravis.
Haec Herus prius habitatio. Hae turris
Reliquiae, proditor hîc jacet Lychnus.
Communis utrumque hic habet tumulus, nunc
etiam adhuc

Illum invidum accusantes ventum.

EPI.

Cl. DORVILLIUS.

² Η'εω. lege Η'εοι, ex optimo Codice Vaticano; ut apud Theocritum Eidyll. 15. vs. 1. Γεργί in optimis. hoc

quoque me docuit Vir Laudatus.

³ Ω'λιςται σταδίοις. Quidam vitiose ω'λιςται' ει σταδίοις.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ

τῷ Κρητός.

ΝΗΟΣ ἔΗΝ ἀνὰ Σητὸν, ἀγίνεον ἦχι θυηλὰς
 Κυπρογενεῖ σπεύδοντες ἐτήσιον. αὐτὰρ ὁ τόξον
 Οὐλῶ ἔρως βάσταζε, διοιτεύσαι ᾗ μεμνηὼς,
 Οὔξέα δινδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυεν οἷτον
 Μητρὸς ἐπ' ἀρήτειραν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάσθη
 Ἡπατι Λειάνδροιο, κόρης Φρένας αἴψα περῆσας.
 Ἀμφοτέρωι δὲ πόθου αὐτῷ πεφορημένοι οἷτρω,
 Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμων ᾗ συνήτορα λύχον
 Λαθειδίων θήκαντο, σιδήρεον ᾗ λελογχῶς
 Αἶμα, ἡ πολυπλάγκτης πρέδωκε ποθεῦντας ἀέλλαις,
 Καὶ σφε Φάους μὲν ἄμερσεν, ἄμερσε ᾗ καὶ Φι-
 λοτήτων.

Τῷ αὐτῷ. Εἰς ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ Φρένας ἀδρήτεια θεῶν ἔλε, δὴ γὰρ αἰδαῖς
 Στεῦτο λαχεῖν Ἀῖης μὲν ἄποινα πόνων.
 Τοῦτο κλύων νεμέσῃς, ὅτ' εἰς ἐπενήνοθεν ἔργοις
 Ἀχλὺς

1 Πολυπλάγκτης. πολυπλάγ-
 ξιαις. MS.

2 Φιλοτήτων. φιλότις, MS.

3 ὅτ' εἰς. Eruditiss. Mait-
 tairius legendum conjiciebat

ὅτ' εἰς, vel ὅτι εἰς, vel ὅπ' εἰς

EPIGRAMMATA
MARCI MUSURI
Cretensis.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta

Veneri festinantes quotannis: at arcum
Vafer Amor gestabat, jacularique gestiens
Acute circumspēctabat, amaramque contorsit
sagittam

Matris in Sacerdotem, properansque inhaesit
Hepati Leandri, quum puellae praecordia statim
transfodisset.

Utrique autem Cupidinis eodem perculsi furore
Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
Clandestinarum posuere; ferreum autem illa fortita

Sanguinem, multivagis prodidit amantes procellis,

Et eos luce privavit, privavit etiam lusibus Venerereis.

Ejusdem in MUSAEUM.

Etiam praecordia invidia Deorum tetigit: nam carminibus

Jaetavit se consecutum Mars praemia laborum.

Id audiens indignatus est, quod sua obumbraverunt opera

Tene.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀχλὺς ἄδην, Ἀρεὺς τ' ἔχ' ἀδὲν ὕβριν Ἐρώς,
 Μουσαῖω δ' ἐπέτελλεν. ὃ δ' ἐκλήϊζε ποθεύντων
 Οἷτρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
 Αἰνεῖδω δὲ ἰ μικρῇσιν ἐπιστίζας σελίδεσσιν,
 Οὐς ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἐρώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ Κρητός.

Καὶ μέγα μικρὸν, καὶ σμικρὸν μέγα, καὶ τόδε,
 ὥς δαῖ
 Πράξα, ὕμνοπόλοισ Φοῖβος ἔδωκε μόνοις.
 Παρθένος Ἡρώ Λεϊανδρός τε βροτοὶ περ ἐόντες.
 Εἰσὶ δὲ ἀθάνατοι τερψινόοις ἔπεσιν.
 Εἰ δὴ Μουσαῖός τις ἐμ' ὑμνήσαιτο θανόντα,
 Αὐτίκα ταῖσιν, ὅφρα βίοιο τυχεῖ.

1 Μικρῇσιν, μικραῖσιν. MS. θίνος. MS.

2 Παρθένος Ἡρώ. Ἡρώ παρ-

EPIGRAMMATA

Tenebrae fatis, Martisque non tulit injuriam
Amor,
Musaeoque mandavit; Ille vero canebat aman-
tium

Furorem decerpendi virginitatis florem.
Laudetur ergo, parvis panxisse paginis,
Quae parvis ludens manibus patravit Cupido.

DEMETRII DUCATI Cretensis.

Et magnum *aliquid, quod tamen parvum est*,
& parvum,
Quod tamen magnum, non ita, ut decet
Facere, Poëtis Phoebus dedit solis.
Virgo Hero & Leander mortales ambo existen-
tes,
Sunt immortales animum oblectantibus ver-
sibus
Si vero Musaeus aliquis me caneret morientem
Statim morerer, ut vitam fortirer.

EPIGRAMMATUM

FINIS.

Πρὸς
Τὸν Εὐγενέστατον καὶ Εὐδοξότατον Νεανίσκον Ματθίαν
τὸν Ρ'εβῆρον, τὸν Μυσαῖον ἐκδίδοντα.

Μυσαῖον γήθῃσι κλυτὸν θερσέποντα ὀρῶσαι
Μῦσαι, ἀγασσάμεναι κλείεσθ' ἀνδρα νέμ.
Τόσσον Ρ'εβῆρσθ' ὡς ἤρμους κῦδσθ' αἰοιδῶ,
Ρ'εβῆρσθ' Μύσης Πάλλαδσθ' εὐσέφανσθ'.
Τάνεκα θεσπεσίῳ νοὸς ἐρηγέλα δῶρε
Εἰς Φάσθ' ἡλίσ καρτέρεσθ' Φήμη ἄγει.
Καὶ τὰδε εὐφημῶν μεγάλη πρὶ ἀπέφηνε.
Δεύτερσθ' ἐν Δελφοῖς ἄρετο Γρωπάδης.
Γρωπάδης, ἔ Ματθίαν ἀντάξιον ὄζον,
Οὐρανίης σοφίης πρὶς ἐθηκε θέμις.

IDEM LATINE

AD
NOBILISSIMUM SPLENDIDISSIMUMQUE
JUVENEM
MATTHIAM RÖVERUM, cum MUSAEUM ederet.

Musaeum cernens gaudet pia turba Ministrum
Musarum, ἔ cultus haeret honore novi.
Tantum illi vati decus addidit incluta cura
Röveri, arcanae Palladis arte, boni.
Ergo divinae mentis fert mustea dona
Fama, ardens claram solis adire domum.
Mox aliquis fausto sequitur sic omine fatus:
Altera Grotiades stirps tibi, Delphis, adest:
Grotiades, cui Matthiam par pignus habendum
Doctrinae, sancit culta Minerva fidem.

JOANNES CASPARUS SCHRÖDERUS.
Gymnasii Delphensis Rector, et Collegii
Literarii ibidem Moderator.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τῷ

ΚΑΘ' ΗΡΩ

καὶ

ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI
GRAMMATICI

de

HERONE

&

LEANDRO

CARMEN,

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίαν ἐπιμάρτυρα λύχρον ἐρώτων,
 Καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασοπόρων ὑμεναίων,
 Καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τ' ἐκ ἴδεν ἀφθιτῷ Ἡώς.
 Καὶ Σηστὸν καὶ Ἀΐον, ὅπη γάμῳ ἐννυχῷ Ἡρῆς.
 5 Νηχόμενόν τε Λέανδρον ὁμῶς καὶ λύχρον ἀκείῳ,

λύχ-

ΣΧΟΛΙΑ.

Νύχιον.] Σκοτεινόν, νυκτερινόν. Θαλασοπόρων Τριμεναίων.] Ἐπιθαλασίων ὁδῶν.

Μεσαίς τῷ γραμμα-
 τικῷ τὰ καθ' Ἡρῶ καὶ Λέαν-
 δρον. In Cod. Ven. & A. le-
 gitur Μεσαίς γραμματικῷ τὰ
 καθ' Ἡρῶ καὶ Λέανδρον. Artic-
 ulus Ἔ non adjicitur, quem
 cum Kromajero recepi. sic
 enim hanc inscriptionem in
 pluribus manuscriptis Codi-
 cibus se vidisse testatur Leo
 Allatius de patria Homeri
 Cap. 4. Tamen dubito an hic
 articulus quidem in illis ha-
 beretur, quia etiam non ad-
 jicitur in veteri Michaelis So-

phiani libro, quem laudat
 Henr. Stephanus, & hunc
 locum male quoque produ-
 xit Allatius, cum illud τῷ ibi
 adjecerit. Quicquid sit, si Co-
 dicis manuscripti auctoritate
 non confirmatur, nec ego re-
 ciperem, tamen τὸ γραμματικῷ
 omnino retinendum. καὶ
 Ἡρῶ. A. & H. habent κατ'
 Ἡρῶ sine adspiratione sicut
 etiam Cod. Barth.

4. Harum urbium passim
 apud Poëtas Graecos fit men-
 tio. Homer. Iliad. β. v. 836.
 ubi vid. Eustath. qui de his
 quoque

3

MUSAEI GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

C A R M E N.

Dic, Dea, occultorum testem lychnum amo-
rum,
Et nocturnum natatorem, nuptiarum caussa per
mare vectum,
Et coitum tenebrosum, quem non vidit immor-
talis Aurora;
Et Sestum & Abydum, ubi nuptiae nocturnae
Herus (*erant.*)
Natantemque Leandrum simul & lychnum audio, 5
Lych-

quoque egit ad Dionys. Pe-
rieg. vs. 516. Praeterea me-
morantur Iliad. Δ. vs. 500.
P. 584. & apud Orpheum
Argonaut. vs. 483. Nonnum
Dionys. L. 13. p. 278. linea
2. Ed. Lubini. *ibid.* Ο'πη.
5ππ. V. Ven. & Reg.

5. Νυχόρρον ττ κ. τ. λ. Ad
crepitantis facis sonitum &
natantis strepitum haec refe-
renda puto. faces enim, dum
cremantur, crepant. Quod ob-
vium apud Auctores. Si
vero secus cuiquam videa-
tur, non est cur timeat, ne
male τὸ ἀκύν referatur ad id
quod proprie videtur. Nihil

enim magis obvium, quam
sensus denotantium vocabu-
lorum permutatio. Aeschyl.
vii contra Thebas vs. 104.
κλύων δίδοξα. Nicand. Ther.
164. Α'λλ' ὅταν ἡ δῦπον ῥέον ἔα-
σιν, ἡε πρ' ἀνδρῶν Α'θρήσῃ. Ovid.
111. Trist. viii. 37. Cum-
que locum moresque homi-
num, cultusque sonumque
Cernimus. DORVILLIUS. Ad-
de Statium lib. 3. Thebaid.
vs. 176.

— qui conscius actis
Noctis, & inspexit gemitus.

Vide ibi plura apud Barthium,
qui hunc quoque Musaei lo-

Λύχρον ἀπαγγέλλοντα Διὰ κλεινὴν Ἀφροδίτης,
 Ἡρᾶς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην.
 Λύχρον, ἔρωτ' ἀγαλμα· τὸν ὤφελεν αἰθέρι· Ζεὺς
 Ἐννύχιον μετ' αἶθρον ἄγειν ἐς ὁμήγευσιν ἄστρον,
 10 Καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
 Ὅττι πέλεν συνέριθ' ἐρωμανέων ὀδυνάων.
 Ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὕμεναίων,
 Πεῖν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμενα· ἐχθρὸν ἀήτην.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι μέλποντι μίακ' ξυνάειδε τελευτὴν
 15 Λύχρον σθεννυμένοιο, καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
 Σησὸς ἦν καὶ Ἀΐουδ' ἐναντίον· ἐγγύθι πόντε·
 Γείτονές εἰσι πόλεις· Ἐρως δ', ἀνὰ τόξα τιταίνων,
 Ἀμφοτέρης πολίεσιν ἕνα ξυνέηκεν οἷτον,
 Ἡΐθεον φλέξας καὶ παρθέον· εἶνομα δ' αὐτῶν
 Ἰμε-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Διακπερίω.] Διαπαγήν. Ἀγγελιώτῳ.] Ἀγγελον, με-
 νυτῶ. Τὸν ὤφελεν. κ. τ. λ.] Ὅν ὁ τῷ ἐθέει (leg. Ὅν
 ἐν τῷ αἰθέρι) συμπαρομαρτῶν καὶ Διὰ πρέπων ὤφελε
 Ζεὺς συναγελάσθαι τοῖς λοιποῖς ἄστροις. Συνέριθ'.] Συνε-
 γός. Πεῖν χαλεπὸν κ. τ. λ.] Πεῖν τὸ χαλεπὸν, καὶ ἐχθρὸν
 τοῖς πνοαῖς πνέσσαι ἄνεμον. Τιτύνων.] Σείων, ἐξοργνάζων,
 (leg. ἐξοργγῶν) τείνων, πέμπων. Ἡΐθεον.] Ἀγαμον, νέον.

cum producit. adde eund.
 ad Thebaid. 2. vs. 101. Pro
 ὁμῶ Barthius citat ὁμῶς in Ad-
 versar. lib. 20. C. 21. idem
 indicat Codicem Palatinum
 pro ἀκέρῳ habere ἀκέρῳ ad Sta-
 tii 2. Thebaid. vs. 101. quod

ad hunc locum notarunt vi-
 ri docti Scoettgenius & Kro-
 majerus.

9 εἶ. ἰφ'. Sic Ven. Ald. 1.
 & 2. J. 1. & 2. So. W. H. P.
 Vo. St. & L. in marg. utra-
 que lectio potest admitti.

Lychnum adnuntiantem nuntium Veneris,
Herus nocte nubentis nuptias ornantem nun-
tium;

Lychnum, laetabile amoris signum: quem de-
buit aetherius Jupiter

Nocturnum post officium addere astrorum con-
fortio,

Ac ipsum adpellare pronubam stellam amoris, 10

Quoniam erat administer amatoriarum sollicitu-
dinum:

Nuntiumque servavit infomnium nuptiarum,

Antequam molestum flatibus flaret inimicus
ventus.

Sed eia, mihi canenti unum concine finem

Lychni extincti, & pereuntis Leandri! 15

Sestus erat & Abydus e regione; prope mare
Vicinae sunt urbes: Cupido autem, arcum ten-
dens,

Ambabus urbibus unam inmisit sagittam,

Juvenem urens & virginem: nomen vero eorum
Sua-

11. Πάλιν συνείδα. sic in
omnibus. Mss. & Edit. prae-
ter S. St. L. Whit. & Kro-
maj. in quibus πάλιν συνείδα
habetur.

12. τ'. δ'. V. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. W. H. Barth.
& Par. cum aliis melius re-
tinui τ'. B. autem hanc vo-
culam omittit.

14. συνείδα. Sic V. Cod.

Anglic. Al. 1. & 2. J. 1. & 2.
So. W. H. P. Barth. Par.
Vo. & Rondell. alii habent
συνείδα.

16. Πόντη, πόντον. H.

18. Α'μφοτέρης πολίσσιν. ita
scripsi cum S. St. L. & Lond.
In V. Ven. & Cod. Bart. le-
gitur Α'μφοτέραις πολίσσιν.
Omnes alii habent Α'μφοτέ-
ρης πολίσσιν.

- 20 Ἰμερόεις τε Λεάνδρῳ ἔην, καὶ παρθένῳ Ἡρώ.
 Ἡ μὲν Σητὸν ἔναιεν, ὃ ᾧ πολίεθρον Ἀΐδου,
 Ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω.
 Ἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴποτε κείθι περήσεις,
 Δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σητιάς Ἡρῶ
 25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνθι Λεάνδρῳ.
 Δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀΐδου,
 Εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρῳ, Ἀΐδότηι δώματα ναίων,
 Ἡρῆς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐρέδῃσε καὶ αὐτήν;
 30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἷμα λαχέσα,
 Κύπριδ' ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτ' εἶσα,
 Πύργον ἄπο προγόνων ὧδ' αἰ γείτοσι ναίε θαλάσῃ,
 Ἀλλή

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἰμερόεις.] Ἐπέρας, καλὸς, Ὀπθιμητός. Ἐναιεν.]
 Ὡκει. Ἀμφω.] Δύο. Εἴκελοι.] Ὅμοιοι. Δίξέο.] Ἐρώ-
 τα, ζήτη. Ἡγεμόνθι.] Ἡγεῖτο, ἔφαινε. Ἀλιηχέα.]
 Τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ ἡχῶντα. Χαρίεσσα.] Εὐειδής.

22. Πολίων. retinui cum V.
 A. & C. S. St. L. Whit. Lond.
 & K. reliqui scribunt πολίων.

23. Ἴκελοι. εἴκελοι. Whit. &
 Lond. cum quibus potius fa-
 cerem, nam prima syllaba in
 τῷ ἴκελοι melius corripitur.

24. Σητιάς. Σητιάς. Barth.
 Par. & Rondell.

27. Εἰσέτι π. Εἰσέτι ν. P. &
 Vo. quae lectio non male
 forte posset admitti, sic enim

etiam in Epigrammate An-
 tipatri, quod legitur in An-
 thologia lib. 3. c. 7.

Κοῦς δ' ἀμφοτέρους ὁ ἔχων
 πέφθον, εἰσέτι καὶ νῦν
 Κεῖναι τῇ φθορᾷ μεμφο-
 μένους ἀνέμα.

29. Ἐς πόθον. εἰς πόθον. V.
 & sic quoque hunc locum in
 Comment. citat J. Vatellus.
 ibid. εἰσέδῃσε. ἀνέδῃσε. V. Ve-
 nei. & Cod. Bart.

Suavisque Leander erat, & virgo Hero. 20

Haec quidem Sestum habitabat, ille vero op-
pidum Abydi,

Ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo.

Similes inter se. Tu vero, si quando illac trans-
ieris,

Quære mihi quamdam turrin, ubi quondam
Sestias Hero

Stabat lychnum tenens, & dux erat Leandro: 25

Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi,

Adhuc flens mortem & amorem Leandri.

Verum unde Leander, Abydi domos habitans,

Herus in amorem venit, amore vero devinxit

& ipsam?

HERO gratiosa, generosum sanguinem fortita, 30

Veneris erat sacerdos: nuptiarum vero experts

existens,

Turrin a parentibus (*semota*) ad vicinum ha-

bitabat mare,

Alte-

30. Η'ρῶ μὲρ χαρίσασα. re-
de hoc verbum per τὸ ὑμ-
νῆς explicant Scholia, sic
Theoc. Idyll. 4. vs. 38.

Ἡ χαρίσας Ἀμαρυγί, μὲντας
σείδιν ἔδδ' ἀνολέσας

λαοδύμωδ'.

alio sensu habes apud Home-
rum ἀοιδὴν χαρίσασαν Odyss. Ω.

vs. 197. *ibid.* Διοτρεφὶς αἶμα λα-
χῆσαι. Sanguis enim pro Gene-

re sumitur, de qua re vide Ti-
tium & Barthium ad Gratii

Cyneg. vs. 166. hoc autem

apud utriusque linguae scri-
ptores obvium est. Mosc.
in Europ. vs. 41. Callimach.
H. in Del. vs. 282. Nonn.
Dionys. L. 1. p. 32. l. 6.
& L. 47. p. 1242. L. 22.
apud Virgil. quoque lib. 1.
Aeneid. vs. 239. & plurimis
in locis. Cod. Ven. habet
διοτρεφὶς.

31. Γάμον. γάμον. H.

32. Παρ. αἶ. V. Ven. Reg.
& Cod. Bart. Retinendum
παρ, sic quoque occurrit in-
fra,

Α'λλη Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη ᾗ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέποτε' ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναιξίν,
 35 Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικ' ἢ ἔβης,
 Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
 Α'λλ' αἰεὶ Κυthereian ἱλασκομένη Ἀφροδίτην
 Πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυ-
 λαῖς,

40 Μητεὶ σὺν ἐρατῇ φλογερὴν τρομέεσσα Φαρέτρη.
 Α'λλ' εἰδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας οἷσ' ἑσ.
 Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμι' ἦλθεν ἑορτὴ,
 Τὴν ἀνὰ Σησὸν ἀγούσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυthereίῃ,

Παν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπρις.] Η' Ἀφροδίτη. Αἰδοῖ.] Ἐντροπῇ. Οὐδὲ χορὸν.]
 Τόπον σημαίνει. Ἡ'λικ' ἢ ἔβης.] Τῆς ὀμηλικῆς (leg. ὀμή-
 λικ') νεότητ'. Α'λδωομένη.] Ἐκκαίνεσα. (leg. Ἐκ-
 κλίνεσα) Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ κ. τ. λ.] Καὶ γὰρ ὅτι τῇ δι-
 μορφίᾳ ζηλότυποι εἰσι γυναῖκες. Α'λλ' αἰεὶ κ. τ. λ.] Α'λ-
 λά καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα
 θυσίαις παρήγη (forte ἐπαράυνεν) ἢ Ἡρώ. Α'λέεινε.] Διέ-
 φυγε. Πυριπνεύοντας οἷσ' ἑσ.] Βέλη πυριπνεύοντα. Τὴν ἀ-
 νὰ Σησὸν κ. τ. λ.] Ἦνπινα ἑορτῇ ἀγούσιν τῷ Ἀδώνιδι,
 καὶ τῇ Κυthereίῃ, ἦγον Ἀφροδίτη.

fta, v. 234. παρ' ἡίοισι θα-
 λάσσης. & 336, πρὸς κρηπῖδα
 ᾗ πύργῳ. Post hunc versum
 in Codice Regio minus recte
 inseritur versus 188.

Ἄν' ἐν ταῖς πύργῳ σὺν ἀμφιπέ-
 λῳ πρὸς μέγῃ.

33. Δι' αὐτῶν. Codex B. habet το-
 κα. Totus hic versus abest a
 V. Ven. & Cod. Bart. ve-
 rum pro eo reperitur illud,
 Ὡς ἐν ταῖς πύργῳ κ. τ. λ. de
 quo modo locuti sumus.
 quamvis pro Ὡς in V. lega-
 tur,

Altera Venus regina; castitate & pudore
 Numquam congregatarum commercio est usa
 mulierum,
 Neque tripudium gratiosum adivit juvenilis ac- 35
 tatis,
 Livorem evitans invidum mulierum;
 Nam ob pulcritudinem invidae sunt femi-
 nae:
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Saepe etiam Cupidinem conciliabat libamen-
 tis,
 Matre cum coelesti flammeam tremens phare- 40
 tram.
 Sed neque sic evitavit ignitas (*ejus*) sagittas.
 Jamque Venereum popolare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,

Ca-

tur H^o & in Venet. H^o re-
 & diffime autem editores hunc
 versum infra suo loco reje-
 cerunt.

34. Οὐδέποτε. Οὐ δόνει. V.
 & Ven. *ibid.* ἀγρομήνησι μεθω-
 ρίλῃσι. ἀγρομήνησιν ἐνωμίλῃσι. sic
 in omnibus praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. retinui με-
 θωμίλῃσι sic etiam apud Ho-
 merum Iliad. A. vs. 269.

Καὶ μὲν τοῖσι ἐγὼ μεθωμίλῃσι.
 V. B. Reg. habent συνωμίλῃσι.
 in Ven. errore librarii legi-
 tur συνωμίλῃσι.

ibid. γυναιξίν. γυναιξί. S.

37. Huc pertinet illud Non-
 ni L. 44. p. 1156. l. 6.

Εἰς γάμον, εἰς Παφίην ζηλήμο-
 νίς εἰσι γυναικίς.

quem locum etiam laudat
 Rittershusius ad Oppian. Cy-
 neg. 2. vs. 209.

38. Ἰλασκομένη. Ἰλασομένη.
 B.

40. Μητρί σὺν ἑρατρίᾳ. de Ve-
 nere Coelesti & Vulgari vide
 quae notat Doctiss. Cuperus
 observ. L. 2. c. 1. *ibid.* φλο-
 γερὴν. φλογερὰν. Cod. Bart.

42. Κυπριδίη. Κύπριδος ἡ.
 Ven.

Πανσυδίη δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἡμᾶρ ἰκέσθαι
 45 ὅσοι ναυετάεσκον ἀλισταφίων σφυρὰ νήσων.
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίας ὑπὸ Κύπρῳ.
 Οὐδὲ γυνὴ τις ἔμιμνεν ἐνὶ πόλίοισι Κυθήρων.
 Οὐ Λιβάνου θυόεντ' ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων,
 Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλέπετο τῆμ' ἑορτῆς.
 50 Οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτον' ἄσδος Αἰύδου,
 Οὐδέ τις ἠϊθέων Φιλοπάρθεν' ἢ γ' ἐκεῖνοι
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
 Οὐ τόσον Ἀθανάτων ἀγέμεν σπύδουσι θυηλάς.
 Ὅσ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πανσυδίη.] Πανσεραπᾶ σὺν πολλῷ ὄχλῳ τῶν ἐν ἀ-
 λιτρεφορμῶν (lege αἰλί σεφορμῶν) νήσων. Σφυρὰ.] Τὰ
 ἔργα. Κυθήρων.] Τοπωικῶς ἐπωνυμορμῶν. (lege ἐπωνο-
 μασμορμῶν) θυόεντ'.] Θαυμαστῶ, τεθυμιαμῶν. Ἐνὶ πτε-
 ρύγεσσι.] Ἐν ταῖς ὅκραις. Περικτιόνων.] Περικτιόνων γει-
 τόνων. Ναέτης.] Οἰκέτης. Ἀσδος.] Πολίτης. Ὁμαρτήσαν-
 τες.] Ἀκολυθίσαντες. Ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς.] Ὅπως
 ἀγγελία ἦν ἑορτῆς. Θυηλάς.] Τὰς θυσίας.

44. Πανσυδίη. Πανσυδίη. me Casauboni emendatio-
 Ven. W. H. P. Par. Vo. nem amplexus est Kromaje-
 Rondell. in A. & C. Al. i. rus & hanc quoque pro-
 & 2. J. 1. & 2. So. legitur bat J. Rondellus. Sic αἰλι-
 Πανσυδίη *ibid* Εἰς ἱερὸν. Εἰς ἱε- φεῖς ἔδωκε ἀγέμεν apud Nonn.
 ρὸν. V. lib. 13 p. 378. l. 13.

45. Ναυετάεσκον Ναυετάεσκον. 47. Ἐνὶ πόλίοισι. mallem
 S St. L. Whit. & Lond *ibid*. cum S. ἀνὰ πόλινδε. propter
 αἰλισφίων. αἰλισφίων. V. B. & illud sequens. ἐνὶ πτερύγεσσι. St.
 Cod. Bart. reliqui Mss & edi- & L. in marg. hanc lectio-
 ti habent, αἰλισφίων, rectissi- nem nobis quoque exhibent.
ibid,

Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire
 Quotquot habitabant mari circumdatarum ex- 45
 trema insularum:

Hi quidem ab Haemonia, hi vero marina e
 Cypro:

Neque mulier ulla remansit in oppidis Cythe-
 rorum,

Non Libani odoriferi in summitatibus saltans.

Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,

Non Phrygiae incola, non vicinae civis Abydi, 50

Neque ullus juvenum amator virginum: certe
 enim illi

Semper secuti, ubi fama est festi,

Non tantum immortalium (deorum) adferre
 festinant sacrificia,

Quan-

ibid. Κυθήρων. Κυθείρων. Ven.
 & Cod. Barth. χορεύων. Barth.
 & Par.

48. Λιβάν. Λυβάν. C. & So.
ibid. περισύγουσι χορεύων. πύχισ-
 σιν αίων. Cod. Reg. quod line
 dubio e glossmate ortum. il-
 lud autem χορεύων per *versari*
 optime verti potest, non ta-
 men opus est, ut hic ita acci-
 piatur: nam tales locutiones
 saepe apud Poëtas occurrunt,
 & praecipue cum Libanus a
 Sacerdotibus Veneris habi-
 tabatur, quae saltationibus
 Sacra peragere solebant, uti
 hic Viri docti monuerunt.

49. Περιχλόνων. περιχλόνων.
 Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. περι-

χλόνων retinui. sic etiam scribi-
 tur apud Homer. Odyss. β. v. f.
 65.

Αἴλας τ' αἰδέσθαι περικλόνας
 ἀνδράσας,

ibid. ἐλείπτει τῆμος ἰορτῆς. Co-
 dex Regius vitiosissime habet
 ἐλείπτει ἰορτῆς θοῆς. integer hic
 versus deest in So. & H.

50. Φρυγίης ναίτης. Φρυγίης
 ναίται. A. & C. Rondellus
 quoque habet ναίται, & pro
 lequenti γείτονος, γείτονος sicut
 etiam B.

53. Ἀθανάτων ἀγῶν. Ἀθανά-
 τοισιν ἄγων. Vatic. Venet. &
 Reg. Barthius ex suo Codice
 hanc lectionem quoque exhi-
 bet, quam tamen non probat.

B 2

in

Ὅσον ἀγειρομένων ἀφ' ἀλλεα παρθενικάων.
 55 Ἡ ᾗ θεῆς ἀνά νηὸν ἐπ' ἄχετο παρθένῳ Ἡρώ,
 Μαρμαρυγὴν χαρίεντ' ἀπατρ' ἔπεισα προσώπῳ,
 Οἷά τε λευκοπάρῃ ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
 Ἀκρὰ ᾗ χιονέων Φοινίσεται κύκλα παρειῶν,
 Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἢ τάχα Φαίης
 60 Ἡρᾶς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα Φανῆναι.
 Χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνεται· νιοσομένης δὲ
 Καὶ ῥόδα λευκοχίτων' ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κέρης,
 Πολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. Οἱ ᾗ παλαιοὶ
 Τρεῖς χάριτας ἴδυσαντο πεφυκέναι· εἰς δὲ τις Ἡρᾶς
 Ὀφθαλ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀγειρομένων.] Ἀθροισομένων. Μαρμαρυγὴν χαρίεντ' κ. τ. λ.] Λαμψηδὸν κεχαρητομένη (lege Λαμψηδὸνα κεχαρητομένην) ἀπατρ' ἔπεισα τῷ προσώπῳ. Χιονέων.] Χιονόδης, λαμπρὰ, (lege χιονωδῶν λαμπρῶν.) Φοινίσεται.] Ἐλαμπρύνετο. Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων.] Ὡς περ ἐκ τῶν θεῶν τῶν ῥόδων. Ἐρυθαίνεται.] Ἐρυθρὰ φαίνεται. Νιοσομένης.] Πορβομένης. Ὑπὸ σφυρὰ.] Τὰ ὑπολείποντα μέρη πρὸς τὸν σφυγάλον. (lege ἀσφυγάλον.) Τρεῖς Χάριτες.] Κάλυλ', Φρόνησιν ἔργον.

in hac re Viro doctissimo non
 assentior, nec dubito, quin
 vera Musaei manus in his
 Codicibus lateat.

54. Ἀγειρομένων. ἀγειρόμενοι.
 V. Ven. B. & Cod. Barth.

56. Μαρμαρυγὴν. Μαρμαρυ-
 γας. V. Ven. B. Reg. & Cod.

Barth. *ibid.* χαρίεντ'. sic S.
 St. L. Whit. Lond. & Kro-
 maj. In omnibus aliis ha-
 betur *χαρίσσαι* & hoc quo-
 que St. & L. in marg. scri-
 bunt. Ven. & Cod. Barth.
 exhibent *χαρίσας*. omni-
 no tamen retinendum *μαρ-*
μα-

Quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum Deae per aedem incescit virgo He-55
ro,

Splendorem gratiosa emittens facie,

Qualis alba genas exoriens luna.

Summi vero nivearum rubebant circuli genarum,

Ut rosa ex thecis bicolor: certe diceret,

Herus in membris rosarum pratum adpare-60
re.

Colore enim membrorum rubebat: euntis vero

Etiam rosae candidam indutae tunicam sub talis splendebant puellae,

Multae vero ex membris Gratiae fluebant; antiqui autem

Tres Gratias mentiti sunt esse: alteruter vero Herus

Ocu.

μαρυγῶν χαρίντ'. Sic apud Nonnum. Dionys. L. 1. p. 40. 1. 8.

Καί ποτε μὲρ χαρίντ' ἐς ἄρ-
συφα κύκλα προσώπων,

57. Οἷά τε λευκοπάρηος ἐπαν-
τέλλουσε σελήνη. simile quid ha-

bes apud Theoc. Idyll. 2. v. f. 79. eleganter etiam dixit Nonnus Dionys. l. 4. p. 118. 1. 31.

Εἰ ποτε διαδύνει φεινότερ πῆμα
κύκλον ὀπωπῆς,

Ὁ φθαλμὸς ἐλάλῃεν, ὅλη σέ-

λάγιζε σελήνη.

Φέγγει μαρμαίροντι.

pro Ε' παντέλλουσα. Rondellus habet ἐπιτέλλουσα.

58. Χιονέων. χιονέης. Ven. & B. *ibid.* παρῆων. Cod. Ven. habet παρῆων.

61. χρυῶν. χρυῆ. Ven. S. St. & L. in marg. *ibid.* ἐρυθραίντο. ἐρυθραίντο. A. B. Cod. Barth. H. & Rondell.

64. Τρεῖς χάριτες. κ. τ. λ. huc facit elegans Epigramma, quod existat in Anthologia

B 3

L.

65 Ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν χαίτεσσιν τεθήλει.

Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον ἔυρατο Κύπρις.

Ὡς ἡ μὲν, ὡς πολλὸν ἀειτεύσασα γυναικῶν,

Κύπριδ' ἀρήτειρα, νῆν διεφαίνεται Κέπρις.

Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς Φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν

70 Ἦεν, ὅς οὐ μενέαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἠρώ.

Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη χεῖ νηὶν ἀλᾶτο,

Ἐσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ Φρένας ἀνδρῶν.

Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε, καὶ Φάτο μόθον.

Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόν' ἔδρακον ἄγυ,

75 Ἦχι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκρόμεν ἀγλαϊάων.

Τοίην

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπριδ' ἀρήτειρα.] Ἀφροδίτης ἱέρεια καὶ Νεωκέρει. Νῆν διεφαίνεται Κύπρις.] Ἄλλη Κύπρις ἐφαίνεται, ὡς ἡ Ἀφροδίτη. Δύσατο.] Ἐχώρησεν καὶ εἰσέδυ. ἡϊθέων.] Νεωτέρων. Ὁμοδέμνιον.] Ὁμόκοιτον. Ἡ δ' ἄρα κ. τ. λ.] Ἀυτὴ δὲ ὥς ἐπορεύετο εἰς τὴν καλὰν θεμέλια ἔχοντα ναόν. Ἀλᾶτο.] Ἐπλανᾶτο. Ἐσπόμενον νόον. κ. τ. λ.] Ἀκόλαστον τὸν νῆν εἶχε πρὸς τὰς Φρένας τῶν ἡϊθέων. Ἐδρακον.] Ἐβλεψα. Ἦχι μόθον.] Εἶπεν μόχθον. Ἀέθλον.] Ἀγῶνα. Ἀγλαϊάων.] Τῶν ἀγλαῶν καὶ ἀμόρφων.

L. i. Cap. 41. Epig. ult.
Αἱ χεῖρες, τρεῖς εἰσὶ· σὺ δὲ
μία πᾶσι τρεσὶ ταύταις
Γυνήθης, ἵν' ἔχουσ' αἱ χεῖρες
χαίρειν.

Nonn. L. 43. p. 1106. l. 6.
ἐπλοτίρη γὰρ

Τριακῶν Χαρίτων Βιρόν βλά-
σσει τετάρτη.

65. Γελῶν. γελῶν. H.

66. Ἐύρατο. Hoc omnino re-
tinendum cum Ven. B. S. So.
St. L. Whit. Lond. & K.
Reliqui male exhibent ἔυρατο.
67.

Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. 65

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Venus.

Sic ea quidem, plurimum antecellens femi-
nas,

Veneris sacerdos nova adparebat Venus.

Subiit autem juvenum teneras mentes; neque
ullus vir

Erat, qui non cuperet habere conjugem He- 70
ro.

Illa autem bene fundatam quacumque per ac-
dem vagabatur,

Sequentem mentem habebat, & oculos, & cor-
da virorum.

Atque aliquis inter juvenes admiratus est, (*cam*)
& dixit verbum:

Et Spartam accessi, Lacedaemonis vidi ur-
bem,

Ubi laborem & certamen audimus pulcritudi- 75
num:

Talem

67. Ως ἢ μὲν. Ως ἢ ἢ μὲν. A1. *ille librarius neq̃ τ' ἔχειν ἐτέρῳ*
1. pro μὲν Cod. C. habet μὲν. *μένῳ.*

68. Ἀρήταια. Ἀρήτηα. S.

69. Δύσατο. Δύσσατο. A. &
C.

70. Ἦν, ὅς ἢ μὲν ἔχειν.
pro ὅς Ven. habet ὅν hanc
autem voculam omittit J.

2. In Codice Regio legi-
tur Ἦεντο ἐλὼν ἐτέρῳ μὲν

3. Cod. Bart. habet. Ἦρά τε
χ' ἄνι ἐτέρῳ μὲν Subjun-

git vero Barthius *legit idem*

71. Καλλιθέμιθλον. Καλλι-
θέμιθλον. A. & C. A1. 1. &
2. J. 1. & 2. So. W.H. Par.
& Bart. *ibid.* placuit scribae
Codici Veneti pro Ἦεν ἀλῆτο
scribere τοῦν γέλατο.

72. Iterum in Cod. Ven.
pro Ἦεν ἔχει male habetur Ἦον
ἔχει.

74. Ἐδρακον. Ἐδραμον. B. &
Rond.

Τοίην δ' ἔπω ὅπωπα νέην, κεδνήν θ', ἀπαλύντε.
Καὶ τάχα Κύπεις ἔχει χαρίταν μίαν ὀπλοτε-
ράων.

Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεχέων ἐπιθήμεν. Ηῤῥος.

80 Οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὀλυμπων ἐφιμείζω θεὸς εἶναι,
Ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ηῤῥώ.
Εἰ δέ μοι ἔκ' ἐπέοικε τέην ἱέρειαν ἀφάσσειν,
Τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τίς ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλ.

85 Εἴλκ' ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κέρης.
Αἰνοπαθεὶς Λεϊάνδρε, σὺ δ', ὥς ἴδες εὐκλέα κέρ-
ην,

Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν Φρένα κέντροις,
Ἀλλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἰπλοτεράων.] Νεωτέρων. Παπταίνων ἐμόγησα.] Πε-
ριβλέπων ἐκακοπάθησα. Παράκοιτιν.] Γυναῖκα. Εἰ δέ
μοι ἔκ' κ. τ. λ.] Εἰ δὲ τιτὶ σιτὶ ἱέρειαν οὐ πρέπων (leg.
πρέπον) ἐσί μοι ἀπλοῦσαι. Τοίλω μοι, Κυθήρεια.] Ομοίαν
ταύτης, ὧ Κυθήρεια. Ηἰθέων.] Ἀγάμων, νέων. Εἴλκ' ὑ-
ποκλέπτων ἐπεμήνατο.] Ἀλγ' ὑφαρῶν ἐπέμηνεν.
(leg. ἐπεμάνη.) Αἰνοπαθεὶς.] Δεινὰ παθών.

76. Οὔπω. ἔπος. Ven.
ibid. Κεδνὴ θ', ἀπαλύντε. ἰδα-
νὴ θ' ἀπαλύντε. B. νήνιδα
παρὶ ἀπαλύντε. S. quod etiam
apud St. & L. in margine
reperies. hic versus autem
in Codice Barthiano sic le-

gitur: τοίην δ' ἔπος ὅπωπα
νὴνιδα τὴν δ' ἀπαλύντε.

77. Καὶ. Η'. B.

78. Κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπω-
πῆς. eadem fere dixit Non-
nus L. 5. p. 158. l. 6. ubi
elegantē dicit δέμας διμήτρει
κέρης.

Talem autem nondum vidi puellam , tam prae-
stanti corpore, tamque teneram ;

Forte Venus habet Gratiarum unam juvenum.

Intuendo defessus sum , fatietatem autem non
inveni adspiciendi.

Illico moriar, cubile ubi conscenderim Herus:

Non ego in coelo cupio Deus esse , 80

Nostram uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem con-
tractare,

Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebeas!

Talia quidem juvenum quis locutus est: aliun-
de (*vero*) alius

Vulnus celans insanivit pulcritudine puellae. 85

Gravia passe Leander, tu autem, ut vidisti
inclytam puellam,

Nolebas occultis consumere mentem stimulis,

Sed

κέρως. nempe ὀφθαλμοῖσι. &
L. 42. pag. 1080. l. 16.

Οὐ γὰρ οἱ εἰσοράωντι κέρως πῖλον·
ἰσαριθμῶ γὰρ

Παρθένον ὅσων ὅσων περ, πῶς
πλέον ἔθελε λάσσειν·

In Cod. Ven. habetur κέρως
δ' οὐκ οἶδα ὅπως.

80. Εὐφραίην. ἰφικοίμην. Ven.

81. Praetulerim

Ἡμετέροις παρθένοις ἔχον ἐν
δάμασσι Ηρώ.

Spe quidem sua potest di-
cere: vim tamen majorem
Sententia habitura videtur, si

δάμασιν epitheton hoc adji-
ciatur. DORVILLIUS.

83. Οὐ πῖλον. ὀφθαλμοῖσι. Ven.
& B.

84. Εὐφραίην. ἰφικοίμην. A. &
C. in Codice Venero male
habetur ἰφικοίμην. cum debuif-
set saltem sic legi πῖλον ἢ ἰ-
φικοίμην. *ibid.* ἄλλοθεν
ἄλλως. in eod. Cod. legitur
ἄλλοθεν δ' ἄλλως.

85. Εὐπρόσπεντο. συμνήσαντο.
Ven.

86. Λείανδρος. Λείανδρος. B. &
Rondell.

Ἀλλὰ, πνυειπνύτοισι δαμείς ἀδόκητον οἷς οἷς,
 Οὐκ ἔθελος ζώειν περικαλλέῃ ἄμμορῃ Ἡ.
 ροῦς.

90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρρός ἐρώτων,
 Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῃ πυρρὸς ὀρμῇ.
 Κάλλῃ γ' ὡς δειψύτον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
 Οὔτερον μερόπτεσι πέλει πλερόεντ' οἷς.
 Ὀφθαλμός δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
 95 Ἐλκ' ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ Φρένας ἀνδρὸς ὀδύει.
 Εἶλε δέ μιν τότε θάμβῃ, ἀναιδείῃ, τρόμῃ,
 αἰδώς.

Ἐτρεμε μὲν κραδίη, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.
 Θάμβῃ δ' εἶδ' αἶψαν· ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰ-
 δώ.

Θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτ' ἀναιδείην ἀγαπάζων,
 100 Ἡρέμα προσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κέρης.

Λοξά

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἷς οἷς.] Βέλεσιν. Ἀμμορῃ.] Ἀμέπχῃ. Περιπνύ-
 σον.] Περιπόητον (forte περὶ πόητον.) Ἀπ' ὀφθαλμοῖο
 βολάων Ἐλκ' ὀλισθαίνει.] Ἐκ τῆς βολῆς τῶν ὀμμάτων
 ὀλισθόν (leg. ὀλισθόν) ἐμποιεῖται κάλλῃ. Εἶλε δέ μιν τό-
 τε κ. τ. λ.] Τότε δὴ αὐτὸν ἔλαβεν θάμβῃ ἀναιδής.
 Θάμβῃ δ' εἶδ' αἶψαν κ. τ. λ.] Ἐθαύμαζε ἢ τὴν αἰ-
 δῶν θεωρίαν. ὃ ἢ ἔρως ἀπεδίωξε τὴν ἐντροπὴν.

88. Πνυειπνύτοισι. πνυειπνύ-
 τισι. V. & Ven. recepta lectio
 magis placet, sic πνυειπνύον-
 τας οἷς ἔχουσιν habuimus infra vs.
 41.

89. Ἀμμορῃ. Ven. male
 habet ἄμμορῃ. & H. ἄμμορῃ.
 90. Πυρρός. πυρρὸν. B. &
 Rondell.

91. Κραδίη. κραδίης. Ven.
 ibid.

Sed ardentibus domitus inopinato sagittis
 Nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
 Cum oculorum vero radiis crescebat fax amo- 90
 rum,

Et cor (*ei*) fervebat invicti ignis inpetu.
 Pulcritudo enim celebris emendatae formae mu-
 lieris

Acutior hominibus est veloci sagitta;
 Oculus vero via est; ab oculi ictibus
 Vulnus delabitur, & in corda viri descendit. 95
 Cepit autem ipsum tunc stupor, inpudentia, tre-
 mor, pudor:

Tremuit quidem (*ipsi*) cor, pudor vero ipsum
 tenebat captum esse.

Obstupuit vero pulcritudine optima, amor ve-
 ro ademit (*ipsi*) pudorem.

Audacter autem ob amorem inpudentiam ad-
 fectans

Tacite pedibus incedebat, & e regione consiste- 100
 bat virginis. Obli-

ibid. ἀνικήτου. ἀνικήτον. Ald. 2.
 & J. 1.

93. Πέλει πέλοι. Ald. 2. &
 J. 1. & 2.

94. Ο'φθαλμός δ'. melius
 cum Par & H. legi posse pu-
 to Ο'φθαλμός δ'.

95. ἔλκος. κάλλος. Ven. &
 B. Omnino retinendum τὸ
 ἔλκος, quod ex praecedentibus
 ἐπ' ὀφθαλμοῖο βολαίων satis pa-
 ter. simile dixit Ovidius He-
 roid. Epist. 16. vs. 276.

— descendit vulnus ad
 ossa meum.

Codex Regius habet κάλλος,
 ubi Rondellus ait *quasi καὶ*
ἔλκος esset legendum.

97. κεραδίη. κεραδίη. Ald. 1.
 & 2. H. St. & L. in marg. P.
 Par. Vo. Whit. Rondell. &
 Lond.

98. δ' ἀπειρόσφισιν. vocu-
 lam δ' omittunt B. & Ron-
 dell. So. scribit ἀπειρόσφισιν.
 100. ἔβαινεν, ἔνυν. B.

C 2

101,

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων δολεράς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι ὠδραπλάζων Φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρῳ,
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαίῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ ᾗ καὶ αὐτὴ
 105 Πολλάκις ἱμερόεσσαν εἶν ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν,
 Νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὅ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάν-
 θη,

Ὅττι πόθον ξυνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεσείσατο, κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεῖανδρῷ ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 Φέγγῃ ἀνατείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἡώς.
 Ἐκ περσέτης δ' ἀνέφαγε βαθύσκιον Ἐσπερῷ ἀ-
 γήρ.

Αὐ.

ΣΧΟΛΙΑ.

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων.] Στραβὸν ᾗ ὠδραπλοῦμεν.
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι κ. τ. λ.] Τοῖς νέυμασι ὠδρα-
 πλανῶν καὶ ὠδρακλέπων τὸν νέον τὸ κέρης. Χαῖρεν ἐπ' ἀ-
 γλαίῃσιν κ. τ. λ.] Ἐχαιρεν ἐν ταῖς λαμπερότησιν ὅππῃ
 τῷ κάλλει. Ἐν ἡσυχίῃ.] Ἡσυχως. ἱμερόεσσαν εἶν κ. τ.
 λ.] Τὴν αὐτῆς ὅππῃ θυμητὸν ἀπέκρυψε θεωρεῖαν. Ἰάνθη.
 Ὅττι πόθον ξυνέηκε κ. τ. λ.] Εὐφραίνθη, ὅτι τὸ πόθον
 συνεῖσα ἐκ ἀπεσείσατο. Ἐδίξετο λάθριον ὥρην.] Ἐζήτη-
 κρυπτήν ὥραν. Φέγγῃ ἀνατείλασα κ. τ. λ.] Τὸ ᾗ Φέγγ-
 γῃ συνεύλασα (leg. συνελήσασα) κατήρχετο εἰς τὴν δύσιν
 ἡμέρας.

101. Λοξὰ. Δοξὰ. Ald. 1. &
 2. J. 1. & 2. Rondell. error ex
 similitudine litterarum ortus.
 ibid. ἐλέλιξεν. ἐλέλιξεν. A. C.

Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. So.
 W. & Rond. ἔληξεν. V. ὑπὲρ
 ἔληξεν. Ven.

103. ξυνέηκε. συνήκε. B.
 ἰρήσα.

Oblique vero intuens dolosos torquebat oculos,

Nutibus mutis in errorem inducens mentem puellae.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,

Gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero & ipsa

Saepe gratam suam occuluit faciem, 105

Nutibus occultis signa amoris praeunntia dans Leandro,

Et rursus ex adverso ipsi innuit. ille vero intus animo gaudebat,

Quod amorem senserit, & non renuerit puella.

Dum igitur Leander quaerebat occultam horam,

Lucem contrahens descendit ad occasum sol, 110

E regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella.

Sed

ἐνέησι. Ven.

105. Α' πείκρυψεν. ἐπείκρυψεν. V. S. & Rond. ἐπείκρυψεν. St. & L. in marg.

106. Ἰ' παγγελοῦσα. Ε' παγγελοῦσα. V. ὑπαγγελοῦσα. Ven. B. Barth. Par. & Rondell. ἐπαγγελοῦσα. S. ἐπαγγελοῦσα. St. & L. in marg.

107. Ε' ἰδοθι. Εἰδοθι. V. Codex Venetus pro ἰδοθι θυμῷ mendose habet. ἰδοθι

θυμῷ.

108. Ο' τῇ. Ο' τῇ. H. *ibid.* θυμῷ. συνήκας. Lond.

109. Ω' εἶλω. Ω' εἶλω. So.

110. Η' ὅς. Η' ὅς. S.

111. Α' ἰσφαγι. ἀνάφαγι. B. ἀνάφαγι. Ven. in secunda editione legitur ἀνάφαγι, dubitarem, an glossa non esset, verum in hac editione nulla reperitur, adeoque hanc lectionem non improbarem.

Αὐτὰρ ὃ Φαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 Ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσιν ὁμίχλην,
 Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδουδέα δάκτυλα κούρης,
 115 Βυσόθεν ἐξονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δ' ἤ σιωπῇ,
 Οἶά τε χωμένη, ῥοδὲν ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 Φαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶ-
 να,

Ἐχάτα τιμῆντ' ἄγων ἐπὶ κλύθεα νηῖ.
 120 Οὐκ ἀλέοις δ' πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθέν' Ἡρῶ,
 Οἶά περ ἐκ ἐθέλουσα, τοίην δ' ἀνερείκατο Φωγὴν,
 Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρ-
 θένον ἔλκεις;
 Ἄλλην δεῦρο κέλδυθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶ-
 να.

125 Μῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετῆρων.

Κύ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κυανόπεπλον ὀπιθρώσκουσιν.] Μελανοχιτῶνα, ἐπιπη-
 δοίαν (leg. ὀπιπηδῶσαν.) Πολυδαίδαλον.] Πολυκέντητον.
 Ἐχάτα τιμῆντ' κ. τ. λ.] Εἰς τὰ ἔχματα καὶ κεκρυμ-
 μένα τῶν τιμῶν καὶ ἄγων αὐτῶν ἀναγκαστικῶς καὶ μὴ
 θέλουσιν ἐπακολουθεῖν. Θηλυτέροις ἐπέεσσιν κ. τ. λ.] Γυ-
 ναικείοις ἢ ἀπαλοῖς λόγοις ἀπειλῶσα τῷ Λεάνδρῳ. Τί μαρ-
 γαίνεις;] Τί μαργαίνεις. ἔλκεις;] Τετέσι κρατῆς. Πο-
 λυκτεάνων.] Πολυχρημάτων.

113. Ἐπιθρώσκουσιν. ἐπιθρώσ-
 κουσιν. Bart. Par. & Rondell.

114. Min. 5. V. Ven. B.
 Cod. Reg. & S.

115]

Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puellae,
 Ex imo suspirabat vehementer; illa vero silen- 115
 tio;

Tamquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatae sensit remissos nutus puellae,
 Audacter manu artificiosam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia tem-
 pli.

Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero, 120
 Tamquam nolens, talemque emisit vocem,
 Feminineis verbis minans Leandro:

Hospes, quid insanis? quid me, infelix, vir-
 ginem trahis

Alia ito via, meamque dimitte vestem!

Iram meorum evita (*time*) locupletum paren- 125
 tum!

Vene-

115. Ε'σνάχιζιν. ἐστιάχισιν.
 Ven. ἐστιάχισιν. B. Rondel-
 lus habet ὁ σονάχιζιν.

116. Χωορδῶν. χωορδῶν. J.
 1. & 2. St. & L. *ibid.* ἐξίσπα-
 σι. ἐξίσπασι. H.

117. Χαλίφρονα νύμφα. cum
 Gulielmo de Mara potius
 verti per *remissos nutus*, sen-
 sus hujus versus erit, *ut sen-*
sit nutus signa remissae men-
tis puellae.

118. Θαρσαλίως. Θαρσαλίη.
 Ven.

120. Ο'κναλέως. ὀκναλέως.
 sic omnes praeter V. S. So.
 St. L. P. & Vo. in margi-
 ne tamen St. & L. quoque
 repraesentant ὀκναλέως. Co-
 dex Venerus errore tantum
 calami habet ὀκναλέως.

121. Ἀννείκατο. ἀννήκατο,
 V. Ven. & S.

- Κύπειδ' ὅ σ' οἶκε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπείλησεν, εὐκλότα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δ' Λεάνδρ' ἐπεὶ κλύεν οἷτρόν ἀπειλῆς,
 130 Εἴ γινω πεπομένων σημήϊα παρθενικάων.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 Κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον εὐχροον αὐχένα κύσας
 Τοῖον μῦθον εἶπε, πόθεν βεβηλημέν' οἷτρόν·
 135 Κύπρι Φίλη μὲν Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 Οὐ γὰρ ἐπιχθονίητιν ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν,
 Ἀλλά

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπειδ' ὅ σ' οἶκε κ. τ. λ.] Οὐ πρέπει σοι τῆς Ἀφροδίτης ἢ ἱέρειαν ἀπιδεῖν καὶ ψηλαφᾶν. Ἐπὶ λέκτρον.] Ἐπὶ κρεβάτιον. Ἐπεὶ κλύεν.] Ὡς ἤκουεν. Ὀάρων.] Ὀμιλιῶν ἢ Διὰ τὴν μίξεως. Τοῖον μῦθον κ. τ. λ.] Τοῖον τὸν λόγον εἶπε τῷ πόθεν βεβηλημέν' ὅτι ἠδονῆς.

128. Παρθενικῇσιν. Michaël Neander in libro, quem de re Poëtica Graecorum conscripsit p. 732. citat δηλυτέρησι. quod certe ἀμάρτημα μνημονικόν viri docti fuit. nam forte in animo habuit versum 36.

Μῶμον ἀλκυονίδην ζηλόμενον
 δηλυτέρων·

129. Ἐπεὶ κλύεν. Ὡς κλύεν. Cod. Vatic. Ὡς ἔκλυον. Ven. & B. secunda editio habet ὅτ' ἔκλυον. retinendum ἔπει κλύεν, quod etiam apud Homer. occurrit Iliad. O. v. 270. ἔπει δὲ ἔκλυον αὐδῶ. & alibi *ibid.*

ἀπειλῆς. male Cod. V. Ven. & Reg. habent ἰπποπῆς.

131 Ἀπειλείωσι ἀπειλείωσι. B. & S. ἐχθαίρωσι. V. & Ven. saltem, ut ratio metrica constaret, scribere debuissent ἀπχθαίρωσι, ut in Codice Regio.

132. Κυπριδίων δάρων. Ὀάρων. *confabulationes, colloquia*, sic interdum recte vertitur hoc verbum, eo sensu δάρων ὁπαρίζων dixit Homerida incertus in Hymno 21. verum apud Nostrium hoc loco, sicut etiam v. 230. cum interpretibus per *Venercas consuetu.*

Veneris non tē decet deae facerdotem solici-
tare;

Virginis ad lectum difficile est pervenire.

Talia minata est, convenientia virginibus.

Feminearum autem Leander ubi audivit furo-
rem minarum,

Sensit persuasarum signa virginum.

130

Etenim quum juvenibus minantur feminae,

Venerearum consuetudinum nuntiae sunt mi-
nae.

Virginis autem bene olentem bonique coloris
cervicem osculatus

Tale verbum ait, amoris ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Mi- 135
nervam,

Non enim terrestribus aequalem voco te mu-
lieribus,

Sed

suetudines verti debet. Anna Praestantissima ad Callima-
chi Fragment. 16. vf. 3 *ιν-
ναις δαεισμενς* Gallice expli-
cat *Discours de Mariages*;
quamvis Pareus vertat *prae-
cepta conjugalia* in Comment.
ad vf. 274.

133. Ε'νοδμον. Ένοσμεν. Ven.
ibid. κύσας. κύσας. B.

134. Πόδα βεβολουμένη οί-
τρη. quod verti *amoris ictus
furore vel incitatus*: aliud
enim est κείτρη έρωτ quod
habes apud Nostrium. vf. 87.
166. & 196. Nonnum lib.

42. p. 1086. l. 22. aliud est
οίτρη quod Scholiastes Op-
piani ad 1. Halieut. vf. 500.
explicat per *μανίαν*, nec aliter
Hesychius οίτρη, *μανίαν*.
Adde Lucianum in *Asino* p.
250. edition. Aldin. An. 1522.
έρωτ η' οίτρη φέρεται, & hinc
οίτρη, quod *ibid.* paulo ante
habetur. in Codice Vaticano
legitur πόδα βεβολουμένη οίτρη
& Veneto πόδα βεβολουμένη
οίτρη.

136. Ε'πιχθονίαν ίσσην — γυ-
ναικιν. έπιχθονίαν ίσσην — γυναι-
κων. V. Ven. & Reg.

D

138.

Ἀλλά σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίων^Θ εἶσκα.
Ὀλβι^Θ, ὅς σ' ἐφύτθυσε, καὶ Ὀλβίη, ἥ τέκε, μή-
τηρ,

Γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχθυσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λι-
τάων

140 Ἡμετέρων ἐπάκχε, πόθεν δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
Κύπριδ^Θ ὡς ἱέρεια, μετέρχεο Κύπριδ^Θ ἔρ-
γα.

Δεῦρ' ἴθι, μυσιπόλθυσε γαμήλια θεσμά θεάνης.

Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδῆσαι Ἀφροδίτη,

Παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἡ δ' ἐτελήσῃς

145 Θεσμά θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιτὰ δαῖνα,

ἔστι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Εἶσκα.] Ὁμοιω̃, ἰσάζω. Ὀλβι^Θ ὅς σ' ἐφύτθυσεν κ.
τ. λ.] Πλῆσι^Θ καὶ πῆμι^Θ, ὅσις σὲ ἐγέννησεν. ἰαίνεται.]
Εὐφραίνεται.

138. Ὀλβι^Θ, ὅς σ' κ. τ. λ. Alexander Pope, Princeps Poëtarum Britannorum in versione Odyss. Homericæ L. 6. p. 70. comparat Homeri locum Odyss. 155. cum Musæi vs. 138. & castitatem Poëtae Antiqui dilaudat: sed cum hic παντολόγην putet, καὶ Ὀλβίη ἥ τέκε μήτηρ, γαστήρ ἥ σ' ἐλόχθυσεν μακαρτάτη non plane adsentior. solemne enim optimis Scriptoribus per partes aliquid vituperare, lau-

dare, licet de re universa verba jam fecerint. & esto παντολόγην: non ideo erit vitiosum. pulcherrimæ apud Poëtas & Oratores sunt παντολογία. non magni momenti porro quod similitudines soni offendantur ἐπιχθροίησιν ἴσην. nam quis Poëtarum talia non multa habeat. Quid ipso Homero fiet Iliad. N. vs. 642.

Αὐτὸς δὲ αὐτὴν ἐξαυτῆς ἰὼν ὤρεται
μάχισιν ἐμίχθη.

Odyss. A. vs. 754.

Μηδῆ

Sed te filiabus Jovis Saturnii adsimilo.

Beatus, qui te genuit, & beata, quae peperit,
mater,

Venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed pre-
ces

Nostras exaudi, amorisque miserere necessita-140
tis.

Veneris ut sacerdos, exerce Veneris ope-
ra.

Huc ades, initiare nuptialibus legibus Deae!

Virginem non decet ministrare Veneri,

Virginibus Venus non gaudet. Si vero volue-
ris

Instituta Deae amabilia, & Caerimonias fidas 145
(*veras*) scire,

Sunt

Μηδὲ γέροντα κακῶ κεκκαμύ-
νον. —

Quid Moscho Idyll. 2. v. 104.
— οἷά τι νῦν

Περὶ δὲ.

Sed millena talia in Graecis
& Latinis occurrunt. Popius
tamen ibi jure summo Home-
rum vindicat a J. C. Scali-
geri inani crisi. DORVILLIUS.
ibid. Γαστήρ δὲ illud habet à Ven.

141. Non hic cum Pareo
illud μετέχω in μετέχω mu-
tandum censeo. eadem fere
dixit Homerus μετέχω ἔ-
γα γάμοισι Quem locum ipse
quoque indicat & legitur
Iliad. E. v. 429. *ibid.* Κόπε-

δος ἔργα sic ἔργον ἔργος apud
Oppian. 4. Halieut. v. 161.
Διὸς ἔργα. Halieut. 1. v. 533.
ἔργον πόλεμος apud Orpheum
Prognost. v. 15. & ἔργα μά-
χης v. 38.

142. Hic versus in editio-
ne Hervagiana non habetur.

143. Ὑποδρήσειν. ὑποδρήσειν.
Cod. Anglic. Ald. 1. & 2.
J. 1 & 2. So. H. P. & Vo.
ibid. Ἀφροδίτη. Ἀφροδίτῳ. Ven.
B. & S.

145. Πισὰ. πιστὰ. Ven. &
S. non male quidem, sed *Ve-
neris sacra* per excellentiam
πιστὰ dici possunt hinc *foedera
amantium.*

Εἴσι γάμοι καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυ-
θήρειαν,

Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα Θεσμόν ἐρώτων,
Σὺν δ' ἰκέτην με κόμιζε, καὶ, ἣν ἐθέλῃς, παρα-
κοίτην,

Τὸν σοι Ἔρως ἠγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχήσας.

150 Ὡς Θεασὺν Ἡρακλῆα Θεὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
Θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.

Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἠγάγεν Ἑρ-
μῆς.

Παρθένον εἴ σε λεληθὲν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη.

Ἡ' ποτε Μειλανίωνος ἐρασασμένου Φύγεν εὐνὴν,

155 Παρθενίης ἀλέγουσα. Χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,

Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.

Πείθεο

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παρθοκρίτων.] Νυμφίον νέον. Θητεύειν.] Ὑπηρετεῖν.
Ἡ' ποτε Μειλανίωνον καὶ τ. λ.] Ἡ' τις ποτὲ ἐρώωντον εἰς
Μειλανίωνον ἐξέφυγε καὶ ἀνέλω.

146. Κυθήρειαν. Ἀφροδίτην. Macedonii, quod legitur in
P. & Vo. Anthologia lib. 7. p. 598.

148. Ἰκέτην. οἰκέτην. S. ibid. Ed. Wech.

ἐθέλῃς cum omnibus scripti,
in K. minus recte habetur
ἐθέλεις, idem mos habuimus
paulo ante vs. 144. Ἡ' δ'
ἐθελήσῃς. ibid. παρθοκρίτων.
παρθοκρίτων. Ven.

149. Τὸν σοι Ἔρως ἠγρευσεν. il-
lud ἀγρεύειν hic eleganter di-
citur. sic in Epigrammate

Τὸ τόμα τοῖς χαρίτεσι, προ-
πάτω δ' ἀνθετιβάδεις,
Ὅμματι τῇ παφίῃ, τὴν
χέρει τῇ κιθάρῃ.
Σκυλεύεις βλεφάρων φάος ὄμ-
μασιν. ῥᾶς αἰοιδῇ.
Πάντοθεν ἀγρεύεις τλήμονας
ἡδίστους.

ibi

Sunt nuptiae & lecti. Tu autem, si amas Venerem,

Mulcentium mentem ama suavem legem amorum,

Tuumque servum (*tibi supplicem*) me accipe, & si velis, conjugem,

Quem tibi Cupido venatus est, suisque sagittis adsecutus;

Sicut audacem Heroulem celer auream gestans 150
virgam Mercurius

Servitum duxit Iardaniam ad puellam.

Tibi vero me Venus misit, & non sapiens adduxit Mercurius.

Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta;

Quae olim Milanionis amantis fugit lectum,

Virginitatem curans; irata autem Venere, 155

Quem prius non amavit, (*eum*) in corde posuit toto.

Per-

ibi autem versu primo potius cum Vinc. Obsopeo pro βάλλεις legere in θάλλεις. quae lectio ex Musaei v. 65. defendi potest

Οφθαλμός γελάων ἰκτὸν χαίρειται τιδήλη.

Praeterea quam facile littera θ corrupta fuerit in β! cupus rei exempla nobis suppetunt ex doctissimo G. Canteri libello de ratione emen-

dandi auctores Graecos cap. 1. *ibid.* Τὸν σοι. Τὸν με. Ven. 150. θὸς. θ' ὁ. Ven. θιὸς legitur in Rondell. vitio procul dubio librarii.

151. Ε'κόμεζεν. ἐκόμεσεν. V. in Codic. Ven. hic versus sic legitur. Θητὸν ἐκόμεσεν Ιορδανίη ποτὲ νόμφη in Vatic. & B. habetur Ι'ορδανίη.

152. Ε'πεμπε. ἐπεμψε. S.

153. Α'παλάνη. Cod. V. & Ven. male scribunt Α'παλάνη.

156. Πάση. πῶση. B.

D 3

157.

- Πείθεο ἤ σὺ, Φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀναγνομένης Φρένα κέρης,
 Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθιγγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 Αἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρείη.
 Καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἵχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 Πολλάκις ἀμφ' ὁμοισιν ἔον' εὐνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. Παρθενικῆς
 δὲ
 165 Πειθομένης ποτὶ λίκτρον ὑπόχεσίς ἐστι σιωπῆς.
 Ἡ δὲ ἤ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένης. Ἡ
 ρῶ,
 Κάλλει δ' ἱμερόεντ' ἀνεπτόητο Λεάνδρῳ.
 Ὄφρα μὲν ἔν ποτὶ γαῖαν ἔχεν κεύουσιν ὀπωπὴν,
 τό.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παραπλάγξας.] Παραπλανήσας, ὑποπλανήσας. Εἰπὶ
 χθόνα πῆξεν ὀπωπῶν.] ἔξεε πρὸς τὴν γῆν. Εὐνέεργε.]
 Συνέτφιγγε. Πειθῆς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα.] Τῇ
 πειθοῖ συνήγοντο ταῦτά τὰ προαγγέλματα. Ὄφρα μὲν
 ἔν ποτὶ γαῖαν κ. τ. λ.] Ἔως μὲν ἔν ὅττι τὴν γῆν ἢ κέρη
 τὴν ὅψιν εἶχεν.

157. Πείθεο. Δείδι. Ven. πῆξεν ὀπωπῶν. similis locu-
 158. Παρέπεισεν ἀνέπεισεν. B. tio occurrit apud Theocrit.
 & S. ibid. ἀναισχυρῆς. ἀναισ- Idyll. 2, vs 112. Nonn. lib.
 χυρῶν. Ven. α B. 46. p. 1196 l. 6. Virgil.
 159. Εἰρωτοτόκοισι. ἐρωτοχέοι- Aeneid. l. 6. vs 469. l.
 τι. B. 7. vs 250 l. 8. vs 520.
 160. Ἀφθιγγὺς ἐπὶ χθόνα Ovid. Metam. l. 13. vs 125.
 ubi

Per-suādere & tu, cara, ne Veneri iram excites.
Sic fatus, persuadendo flexit recusantis men-
tem puellae,

Animum (*ejus*) amorem parientibus errare fa-
ciens verbis.

Virgoque tacita in terram defixit oculos, 160

Pudore rubefactam abscondens genam;

Et terrae radebat summum subter vestigia, pu-
dibunda autem

Saepe circa humeros suam contraxit vestem,

Per-suasionis enim haec omnia praenuntia. Vir-
ginis enim (*certe*)

Per-suasae ad lectum promissio est silentium. 165

Jam & suavamarum suscepit stimulum amo-
rum,

Urebatur, autem cor dulci igne virgo He-
ro,

Pulcritudineque suavis stupefcebat Leandri.

Quando igitur (*illa*) in terram habebat incli-
natos oculos,

Tum

ubi vid. notas. in Cod. Ven.
perperam legitur παρθενικῶ δ'
ἄφθογγον. in Vatic. quoque
habetur ἄφθογγον.

161. Εὐθρόωσαν. ἐρυθρόω-
σαν. V. & Ven. ἐρυθρόωσαν.
S. ἐρυθρόωσαν. J. 2.

162. Ἐξεν. ἔξεν. Ven. *ibid.*
ἰπ'. sic A. S. Vo. Lond. &
K. omnes alii habent ἰπ'.

163. συνίεργα. συνίεργα. V.
συνίεργα. Ven.

164. In Cod. V. & Ven.
pro πάντῃ legitur ἐστ'.

168. Κάμαϊ. Κάμα. Ron-
dell. Κάμα. V. & Ven.

169. Ὅφρα μὲν ἦν. illud
ἦν. omittunt Codices A. &
C. *ibid.* ἔχον. ἔχον. Ven. &

S. *ibid.* ὁπωπῶν. ὁμίχλιν. Ven.
A. Ald. 1. & 2. J. 1. &

2. W. So. H. & Par. Con-
stantinus Lascaris recte pro

ὁμίχλιν legit ὁπωπῶν. uti in
Com-

170 Τόφρα ᾗ καὶ Λείανδρῳ ἔρωμανέεσσι προσώποις
 Οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Οὐδὲ ᾗ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο Φωνήν,
 Αἰδῆς ὑγρὸν ἔρευθῶ ἀποτάζουσα προσώπου.
 Ζεῖνε, τοῖς ἐπέεσι τάχ' ἀν καὶ πέτρον δρί-
 ναις.

175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελύθους;
 Οἷ μοι, τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν ἐς πατρίδα
 γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγαιο. Πῶς γὰρ ἀλή-
 της
 Ζεῖνῳ ἐὼν, καὶ ἄπυτῳ, ἐμῇ Φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεδα γάμοις ὅσοισι πελάσασθαι.
 Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τόφρα.] Τηνικαῦτα. Ἐρωμανέεσσι.] Ἐρωτικοῖς. Οὐ
 κάμεν.] Οὐκ ἐπέμεινεν. Αἰδῆς.] Ἐντροπῆς. Οἷναις.]
 Διεγείροις ἐπὶ παιδῶ.

Commentario J. Vatelli vi-
 dere est. Et Gulielmum de
 Mara quoque sensum hujus
 loci percepisse ex ejus inter-
 pretatione colligitur.

*Ergo donec humi radiantia
 lumina fixit.*

Quos tamen male reprehen-
 disse videtur J. Vatellus,
 quod illud ὁμίχλῳ non re-
 tinuerint.

172. Ἀνείκατο. ἀνδείκατο.
 V. ἀνφάλατο, Ven.

173. Ἀποτάζουσα. ὑποτάζου-
 σα. Ven.

174. Πέτρον δρίναις. πέτρον
 δρίνης. V. & Ven.

176 Ἐκόμισεν. ἐκόμισεν. Ven.

177. Ἐφθέγγαιο. in So ha-
 betur ἐφθέγγατο & sic quoque
 edidit Rondellus, sed in notis
 ἐφθέγγατο legendum monet,
 quod in omnibus aliis jam
 habetur.

178. Pro ἄπυτῳ scripsi
 ἄπυτῳ cum secunda editio-
 ne

Tum & Leander amore furente vultu 170
Non defatigabatur spectando teneram cervi-
cem virginis.

Tandem autem Leandro suavem (*hanc*) emisit
vocem, (*Hero*)

Verecundiae madidum ruborem stillans a fa-
cie:

Hospes, tuis verbis forsan & caute mo-
veas.

Quis te fallentium verborum docuit vias? 175
Heu mihi! quis te duxit meam in patriam ter-
ram?

Haec tamen omnia frustra locutus es. quomo-
do enim, vagus

Hospes quum sis, & ignotus, meo amori mis-
cearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
Non

ne, quod etiam probat Andreas Papius. Henr. Ste-
phanus & Lectius hanc lec-
tionem in margine repraesentant, & sic quoque Guliel-
mum de Mara legisse ex ejus
interpretatione patet.

— nam qualiter erra-
bundus

Ignotusque, meo poteris suc-
cedere lecto?

& certe τὸ ἄπυστον optime hic
convenit. explicatur per ἀνέ-
κυστος ab Hesychio & Etymo-
logici Magni Auctore, nec
aliam explicationem dant

scholia minuscule ad Homeri
Odyss. A. vs. 242. & alibi.
Hanc autem Lectionem quo-
que confirmat Clarissimi
DORVILLII nota, quae sic
se habet. Certe in genere
peregrini ἄπυστοι dicuntur. fi-
des illis non facile habetur,
sed durius illud tamen hic.
Videtur legendum ἄπυστος. Æ-
neas erat ξένος ἀλήτης, sed non
ἄπυστος: & ideo facile fides ei
habebatur. hic contra. Certe
augebitur sic, ita mihi saltem
videtur, periodi ἐνέγεια.

179. Δυνάμεσθαι. sic legitur in
E omni-

180 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐθελή-
σης

Ως ξεῖν⊗ πολύφοιτ⊗ ἐμὴν ἐς πατεῖδα μί-
μνειν,

Οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.

Γλῶσσα γὰρ ἀνδράπων φιλοκέρτομ⊗· ἐν ᾗ σιω-
πῇ

Ἔργον, ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τειλόδοισιν ἀκούει.

185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὐνομα, καὶ σέο πά-
τριν·

Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν
Ἡρώ.

Πύργ⊗ δ' ἀμφιδόητ⊗ ἐμὸς δόμ⊗ οὐρανομήκης,

Ὡτὶ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ

Σηπτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας

190 Γείτονα πόντον ἔχω, συγεραῖς βουλῇσι τοκῶν.

Οὐδὲ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι

Ἡῖθέων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀφροδίτῳ.] Νύμφῳ ἄγαμον. Ναιετάουσα.] Καπι-
πέουσα. Ἀμφιπόλῳ.] Θεραπαῖνῃ, δάλη. Βαθυκύμονας.]
Βαθὺ κυμαίνουσα.

omnibus, praeter Vatican.
A. B. H. & K. qui scribunt
δυναμίδα.

180. Ἦν δ' ἐθελήσης. ἦν ᾗ
θελήσης. S. in Cod. A. male
habetur ἦν δ' ἀθελήσης.

181. πολύφοιτος. πολίφοιτος.
Cod. Ven.

182. Σκοτίεσσαν. τικίεσσαν.
B. σκοτίεσι Rondell. forsan
τικίεσσαν. scribere voluerunt,
quod non male hic le-
gere possumus, illud qui-
dem mox praecessit vs. 180.
sed talia passim apud auctores
recentioris aevi invenies. sic
apud

Non enim meis parentibus (*id*) placuit. Si au- 180
tem voles

Ut hospes vagabundus mea in patria manere,

Non potes tenebrosam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans conviciorum: &
in silentio (*clam*)

Opus, quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen, & tuam pa- 185
triam!

Non enim meum te latet: mihi nomen inclytum
Hero.

Turris autem circumsona mea domus praealta,

In qua habitans cum ancilla quadam sola

Sestiensem ante urbem super (*ad*) profundas
undas habentia littora

Vicinum pontum habeo, invisis consiliis paren- 190
tum.

Neque me prope sunt coetaneae, neque cho-
reae

Juve-

apud Nostrum infra vs. 103.

Αὐτὴ δ', ὡς ἐβίβηκε πόθεν δε-
λόντα Λεάνδρου,

Χαίρει ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡου-
ρῇ δ' ἡ αὐτὴ.

ubi illud αὐτὴ minus ele-
ganter bis repetitur. firma-
re hanc lectionem quoque
videtur illud Ovidii Epist.
Leandri vs. 13.

Non poteram celare meus,
velut ante, parentes:

184. Εἰνὶ τελέδοισιν ἀχύνει. ad-
de illud Horatii lib. 2. Satyr.
6. vs. 50.

*Frigidus a rostris manat per
compita rumor.*

Martian. Capell. de Nup-
tiis Philolog. lib. 1. pag. 2.

Ed. H. Grotii. idque *deditum*
mundo loquax triviatim dissul-

taret humanitas. Ubi Doctiss.
Grotius hunc Musaei locum
citat. pro τελέδοισιν Cod. Ven.
habet τελέδοισιν.

186. Pro ἐμοὶ in Cod. B.
legitur ἔχα.

188. Ναῖσι τῶσδε, ναῖσι τῶσδε α. C.

191. Ἐασιν. ἱασιν. Ven.
W. Barth. & Rondell.

Ἡϊθέων παρέασιν· αἰ δ', ἀνὰ νύκτα καὶ ἩΨ,
 Ἐξ ἁλὸς ἠνεμόφωνος ἐπιβρέμει θάσιν ἡχή.

Ως Φαμένη ῥοδὴν ὑπὸ Φάρει κρύπτει παρῆν,
 195 Ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπιμέμφετο μύθοις.

Λεῖανδρος δέ, πόθου βεβωλημένος ὀξεί κέντρῳ,
 Φράζετο, πῶσκειν Ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσεται· οἷσι δ' ἀνάσ-

σει

200 Αὐτὸς ὁ παιδαμάτωρ, βουλευφόρος ἐστὶ, βροτοῖσιν.

Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Οὔτε δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὸν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγγελον οἶδμα περήσω,

Εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ως Φαμένη κ. τ. λ.] Κατεμέμφετο πῶς ἐαυτῆς λόγοις,
 οἷς ἠγούνατο φθάσκειν κατεπείν. Φράζετο, πῶσκειν κ. τ.
 λ.] Ἐβλάβετο, διανοεῖτο πῶς τίω πάλιν τῷ ἔρωτι ἐκνι-
 κήσιν. Ἄνδρα γὰρ κ. τ. λ.] Οὗ καλῶς (leg. Οὐ σκολιὰ)
 βεβωλημένος Ἔρως ἄνδρα δαμάζει τοῖς βέλεσιν. Καὶ πάλιν
 ἀνέρος ἔλκος ἀκέσεται.] Καὶ πάλιν ἵσταται τὸ πά-
 ρος. Οἷσι δὲ ἀνάσσει κ. τ. λ.] Ἐν οἷς βασιλεύει τὰ πάν-
 τα (forte τὰς πάντας) ἔχ' αἰσλῶς, ἀλλ' ἐφ' ἧς ὑπέθετα
 ἠϊθέας. Οὔτε δ' ἀλαστήσας.] Βραδὺ κακοπαθήσας.

192. Παρέασιν. παρίασιν. Ven. W. Barth. & Ron-
 dell.

193. Ἡνεμόφωνος retinui cum
 V. S. St. L. & K. omnes
 alii habent ἠνεμόφους. hoc in
 margine scribunt St. & L.

194. Κρύπτει. κλείπτει. P. &
 Vo. sed priorem lectionem
 retinui. Kromajerus quoque
 ediderat κλείπτει sed in adden-
 dis & corrig. recte illud κρύπτει
 retinendum monuit. supra
 quidem vs. 161. habuimus

Αἰδοῖ

Juvenum adsunt; sed semper, noctu & inter-
diu,

Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata, roseam sub veste celabat genam,

Rursus pudefacta, suaque increpabat dicta. 195

Leander autem, amoris percussus acuto sti-
mulo,

Cogitabat, quomodo Amoris certaret certamen.

Virum enim variis consiliis Amor sagittis domat.

Etiā rursus viri vulnere medetur; quibusque
dominatur

Ipse omnium domitor, iis etiā consulit, ho- 200
minibus.

Ipse etiā amanti tunc auxiliatus est Leandro.

Tandemque ingemens solers dixit verbum.

Virgo, tuum propter amorem etiā asperam
undam transibo,

Etsi

Αἰδοῖ ἐρωθιόωσαν ὑποκλέπειν
παρεῖν.

& ὑποκλέπειν Ἀφροδίτην, vñ.
182. Sed hic invitis libris ni-
hil inmutarem. *ibid.* παρεῖν.
παρεῖν. V. & Ven.

195. Εὔμεμετο. ἐπιμέ-
μετο. Barth. & Par.

196. Βεβλημένος. βεβλημένος.
Ven. B. & Rondell.

197. Φραζέτε recte expli-
cat Scholiastes per ἐκκαλύπτειν,
διανοῖτε, de hac voce vide ad
Orphei Prognost. de terrae
motib. vñ. 1. in collect. carm.

Gr. Doctiss. Maittairii.

198. Αἰολόμεντις. αἰολόμεν-
Ven. S. St. & L. qui tamen
in margine αἰολόμεντις veram
procul dubio lectionem ex-
hibent. sic Amor dicitur π-
λύμεντις ab Orphea Argonaut.
vñ. 422.

Πρὸς ὅσον τὸν τε καὶ αὐτοτελῆ πο-
λίμεν ἔρωτι.

ibid. Δαμάζει. Δαμάσας. St.
L. & Kromaj. in Cod. Va-
tic. legitur δαμάσει & Ven.
δάμασαι. S. exhibet δαμάσας.
Omnino tamen τὸ δαμάζει ge-
nuina

- Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔσεται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρῶμέω βαρὺ χεῦμα τήν μετανέμενος εὐνήν,
 Οὐ βρόμον ἠχήμεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα Φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρῳ· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
 Ἀντία σείο πόλῃος ἔχω πολλοίεθρον Ἀΐδου.
 210 Μοῦνον ἐμοὶ ἓνα λύχρον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
 Ἐκ περσέτης ἀνάφαινε καὶ κνέφας· ὄφρα νοήσας
 Ἔσομαι ὀλκὰς Ἑρώτος, ἔχων σέθεν ἀτέρα λύχ-
 ρον.
 Καί μιν ὀπιπιδύων οὐκ ὄφομαι δύντα Βοώτην,
 Οὐ θρασὺν Ωρίωνα, καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης.
 215 Πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοί-
 μην.

Ἀλλὰ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μετανεύμεν.] Ἐνδραυνόμεν. Φορεύμενος.] Φε-
 ρόμενος. Ἀπ' ἠλιβάτου.] Ἀφ' ὑψηλῆς. Βοώτις.] Τὸν
 Ταῦρον. (leg. τὸν ἱκαρον.)

nuina certe lectio cum omni-
 bus aliis retinenda est & hanc
 quoque in margine agnos-
 cunt St. & L.

204. Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο.
 Sic κύματα παφλάζοντα apud
 Homer. Iliad. N. vs. 798.

206. Βαρυγδούποιο. πρὶ πλάσ-
 σοιμι. V. Ven. Cod. Reg. S.
 St. & L. in marg. an illud
 non retinendum sit, valde du-
 bito. vide Homer. Iliad. A. vs.

371.

Τί πλώσεις; τί δὲ ὀπιπιδύει
 πολέμοιο γιγνόμενος;

Quint. Calab. lib. 11. vs.

445.

Οἱ δὲ πρὶ πλώσονται ἀμύμονος
 ἀνέρος ἀλκίῳ.

in Cod. A. legitur ἀπὶ πλώ-
 σοιμι.

208. Ἀγάρρῳ. ἀγερρῳ. V.
 ἀγέρροχον. Ven.

209. Σείο. σείο. B. & C.
 Ald.

Et si igni ferveat, & innavigabilis fuerit aqua.
 Non timeo gravem undam, tuum adiens cu- 205
 bile,
 Non fremitum sonantem gravisoni maris;
 Sed semper per noctem vectus (*per aquas*) ma-
 didus maritus
 Natabo (*per*) Hellespontum valde fluentem;
 non longe enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quemdam lychnum ab excelsa tua 210
 turri
 E regione ostende per tenebras; ut (*illum*)
 intuens
 Sim navis Amoris, habens tuam stellam (*stel-
 lae loco*) lychnum;
 Et ipsum adspiciens non spectem occidentem
 Booten,
 Non asperum Orionem, & siccum tractum
 Plaustrum,
 Patriae (*tuae*) oppositae ad dulcem portum 215
 veniam.

Sed,

Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. πιδύσας. *ibid.* ἐκ ὀψομεα. in
 W. H. Barth. Par. & Ron- Cod. Reg. legitur ἡ βλεψω.
 dell.

210. Μῦνον, Θῦνον. S. • Quod certe glossa est ab im-
 211. Ἐκ πιδύτης. ἐκ πιδύ- peritis in contextum recepta,
 τη. Ven. Ald. 1. & 2. J. 1. & nihil hic invitis libris in-
 & 2. mutare ausus fui, tamen illud
 ὀψὲ δύνει, uti Doctiss. Can-

213. Ὁ πιδύων. ὁ πιδύων. terus emendavit, omnino am-
 B. quod saepe confundi so- plector. sic evitemus ne diph-
 let, in P. & Vo. legitur ὁ πι- thongi αἰ & οἰ sequente con-
 sonante

Ἀλλὰ, Φίλη, πεφύλαξο βαρυπνέοντας αἵτας,
 Μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω·
 Λύχρον, ἐμοῦ βιότοιο Φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
 Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαῖναι,
 220 Ὅνομά μοι Λείανδρον, εὐτεφάνε πόσις Ἡρώς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
 Καὶ νυχτὴν Φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
 Λύχρον μαρτυρήσιν, ἐπιγώσαντο φυλάξαι.
 Ἡ μὲν Φῶς τανύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περὶ
 σαι.

225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφιάθησαν ἀνάγκη,
 Ἡ μὲν εὖν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὀρφναίην ἀνὰ
 νύκτα,
 Μήτι ὤρεπλάζοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργου,
 Πλῶς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀνύσαντες.] Τελέσαντες.

sonante corripiantur, & nullus dubito, quin sit Musaei inanus.

216. Φίλη πεφύλαξο in edition. J. 1. & 2. legitur φίλητε φύλαξο.

219. Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις retinui cum S. St. L. Whit. K. & Lond. reliqui habent Εἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις. Omnino legendum videtur Εἰ δ' ἐτεὸν ἐθέλεις DORVILLIUS. Sic quoque apud Homerum inve-

nies Εἰ δ' ἐτεὸν. Iliad. M. vs. 233. & Σ. vs. 305.

221. Συνέθεντο. ἐθέλοντο. B.

223. Μαρτυρήσιν. Μαρτυροῖσιν. B. *ibid.* φυλάξαι. Sic S. St. L. K. & Lond. in V. Ven. & A. legitur φυλάττω. omnes alii exhibent φυλάσσαι.

224. Ἡ μὲν. οἱ μὲν. Ald. 1. *ibid.* φῶς. sic Par. & K. alii omnes scribunt φάος. *ibid.* περὶσαι. περὶαν. Ven.

225.

Sed, cara, cave graviter flantes ventos,
Ne ipsum exstinguant, & statim animam per-
dam;

Lychnum, meae vitae luciferum ducem.
Si verum autem vis meum nomen & tu sci-
re,

Nomen mihi Leander, formosae (*eleganti re. 220*
dimitae corona) conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constitue-
bant misceri,

Et nocturnum amorem, & nuntium nuptia-
rum,

Lychni testimoniis, pacti sunt servare;
Illa quidem, lychnum extendere, hic autem,
undas latas transire.

Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptia- 225
rum,

A se inviti separati sunt necessitate,
Ea quidem suam ad turrin, hic autem, obscu-
ram per noctem,

Ne quid erraret, *jaciens* signa turris,

Navi-

225. Πανυχίδας. πανυχίδας.
A. B. & Rondell.

226. Αἰκόντες. Barthius ha-
bet ἀκόντες. quod etiam apud
Quintum Calabrum confun-
ditur lib. 6. vs. 585. ubi pro ἀκ-
όντες restituit αἰκόντες L. Rho-
domannus, vide ejus Emen-
dat. in hunc Auctorem,

228. Μήπ. Μήδε. B. *ibid.*
βαλὼν. λαθὼν. V. Ven. & Reg.
quod prope accedit ad Cl.
Bergleri emendationem, qui
legit λαβὼν. & hoc omnino am-
plector. *ibid.* Πύργα. πύργα. S.
St. & L. qui tamen in margine
scribunt πύργα & sic omnes
alii habent.

- Πλῶε βαθυκρήπιδ' ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀΐδου.
 230 Πανυχίων δ' ὁάρων κρυφίης ποθέοντες ἀέθλης.
 Πολλάκις ἤρσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφην.
 Ἡ' δὴ κυανόπεπλ' ἀνέδραμε νυκτὸς ὁμίχλῃ,
 Ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
 235 Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμεναίων,
 Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων,
 Εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπων ἀγγελιώτην.
 Ως δ' ἶδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλῃν
 Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπλομένοιο δὲ λύχνου
 240 Θυμὸν Ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
 Λύχνῳ καιομένῳ συνεκάμετο. παρ' ἧς θαλάσσης
 Μαυνομένων ῥοδίων πολυηχέα βόμβον ἀκέων
 Ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, θάρσ' αἰείρας,
 Τοίοισι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης.] Παρὰ τὸν αἰ-
 γιалὸν τῆς ἀκαταπνήτης (leg. ἀκαταπαύσης) θαλάσσης.
 Θάρσ' αἰείρας.] Ἀνδείζων, μὴ φοβηθεῖς.

229. Ε' π'. is. V. & Ven. & Vo.

230. Πανυχίων. Sic A. S. St. L. Whit. Lond. & K. In V. Ven. B. C. & reli-
 quis editis habetur πανυχίην
 & sic quoque St. & L. in
 marg.

231. Ἡ' ῥήσαντο. ἡ' ῥάσαντο. S.

232. Ἡ' δὴ. Ἡ' δὲ. B.

235. Ἀνέμιμνε. ἐφύλαξε. P.

236. Πολυκλαύτοιο. πολυ-
 κλαύτοιο. A. & C. & in omni-
 bus editis praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. *ibid.* il-
 lud δοκῶν hic eleganter po-
 nitur proprie dicitur de ve-
 natione, nam venatores fe-
 ras oculis notare solent, sic
 Homerus loquitur de cane
 ve-

Navigabat (*natabat*) profundi fundamenti ad
magnum populum Abydi.

Nocturnarumque consuetudinum clandestina 230
desiderantes certamina

Saepe optarunt, ut venirent cubiculum ornan-
tes tenebrae.

Jam atrata cucurrit noctis caligo,
Viris somnum adferens, sed non amanti Leandro;
Sed (*is*) multifremi apud littora maris
Nuntium opperiebatur lucentium nuptiarum, 235
Testimonium (*signum*) lychni lugubris obser-
vans,

Lectique clandestini procul speculantem nun-
tium.

Ut vero vidit nigrae obscuram noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit: accenso vero lychno
Animum Amor ussit festinantis Leandri: 240
Lychno ardente ipse etiam ardebat. ad mare
autem

Insanarum undarum multum sonantem fremitum
audiens

Tremebat quidem primo, postea vero auda-
ciam attollens,

Tali-

venatico, cum quo Hec-
torem comparat Iliad. O. vf.
340.

Α'πη) κατόπιον, ποσὶν πε-
χέοντι πεποιδώς,

Ἰχία π' γλυτὰς τ' ἐλυσόμεν
τ' ἐδοκίμα.

237. τ' ἰ. B. & Barth. . St. & L.

γ' Ven.

240. Ε'παγομένη. ἀπ' ἀγο-
μένη. A.

241. Θαλάσση. retinui cum
S. St. L. Whit. Lond. &
K. omnes alii habent θα-
λάσσης. sic quoque in marg.

F 2

244.

- Τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων Φρένα μύθοις·
 245 Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ
 θαλάσσης
 Ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἐρώτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμου-
 χον πῦρ.
 Λάζεις πῦρ, κραδίη, μὴ δαίδηθι νήχυτον ὕδωρ.
 Δεῦρό μοι εἰς Φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγί-
 ζεις;
 Ἀγνώσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσ-
 σης,
 250 Καὶ κρατεεὶ πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
 Ἀμφοτέρης παλάμῃσιν, ἑὼ δ' ἔσφιγξε καρή-
 νω,
 Ἡϊόνος δ' ἐξῴρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.
 Λαμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀλεγίζεις.] Φροντίζεις. Ἐρατῶν.] Ἐρασῶν, κα-
 λῶν. Πέπλον.] Ποτήριον.

244. Προσέλεκτο. προσέλεκτο.
 Vatic. & Ven.

245. Ἀλλὰ θαλάσσης ἐστὶν ὕδωρ.
 Rondellus legit ἀλλὰ θαλάσ-
 σης ἐκτός ὕδωρ, ut sit oppositio
 (ait) *luculenta inter mare quod
 extra Leandrum est, & ig-
 nem, qui intra Leandrum.*
 Quae emendatio rejicienda
 videtur, si spectes illam Berg-
 leri pro θαλάσσης legentis
 θάλασσα, cum quo omnino

facerem: sensus enim tunc
 optime procedit.

246. δ' hanc voculam ma-
 le omittit Voetius.

248. Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα
 similem locutionem habui-
 mus infra vs. 29. Ἡρῆς εἰς πό-
 δον ἦλθε.

250. Καὶ κρατεεὶ πόντοιο.
 Venus navigantium etiam
 curam gerit, uti notavit Vir
 Doctus ad Anytae Poëtriae
 Epi-

Talibus adloquebatur consolans mentem verbis:

Gravis Amor, & mare inplacabile: sed ma- 245
ris

Est aqua, verum Amoris me urit intestinus ig-
nis.

Adsume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?

Ignoras, quod Venus nata sit e mari,

Et dominatur ponto, & nostris doloribus? 250

Sic fatus membra amabilia exuit vestem

Ambabus manibus, suoque adstrinxit capiti;

Littoreque exsiluit, corpusque dejecit in ma-
re,

Splen-

Epigramma 2. in Venerem,
quod exstat in collectione
octo Poëtriarum Edita a Cl.
Wolfio.

Κίπερδ' αὐτὸς ὁ χῶρ' ὅς
ἔπει φίλον ἔπλετο τήνη,
Αἰὲν ἀπ' ἡπείρου λαμπρὸν
ὄρε' ἰπλάγῃ,
Ὅφρα φίλον ναύτησι τελεῇ
πλοῖον, ἀμφὶ δ' ὅσον
Δειμαίνῃ, λαμπρὸν δερκό-
μῃ ξόανον.

Adde quoque Nostrum in-
fra vs. 320.

Πολλὰκι μὲν λιπὲν ἄσπευ θαλασ-
σάϊον Ἀφροδίτῃ.

Praeterea hoc clare patet ex
Ovidio Heroid. Epist. 15. vs.

213.

Solve ratem. Venus orta
mari, mare praestat a-

manti.

Aura dabit cursum; tu
modo solve ratem.

Ipse gubernabit residens in
puppe Cupido:

Ipse dabit tenera vela, le-
getque manu.

adde Epist. 16. vs. 25.

Perslet: ἔσ', ut pelagi, sic pe-
ctoris adjuvet aestum:

Deferat in portus ἔσ' mea
vota suos.

& Epist. 19. vs. 159. *ibid.*
pro ὀδυναίων in Cod. Vatican.

& Venet. legitur ὀδυναίων.

251. Ἀπὸ δύσαστο πέπλον. ἀπὸ
δύσαστο πέπλον. Ven.

152. Ἀμφοτέρῃς retinui cum
S. Steph. L. Whit. Lond.

& K. reliqui omnes habent
ἀμφοτέρῃς.

F 3

254.

Λαμπομένε δ' ἔσπευδεν αἰὲ κατεναντία λύχνη,
 255 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτότολ^Θ, αὐτόματ^Θ ἦνυς.
 Ἡρὼ δ' ἠλίστατοιο Φαειφόρ^Θ ὑπόθι πύργε,
 Λθυγαλέης αὐρησιν ὅθεν πνύσειεν αἴτης,
 Φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σητῆ
 Πολλὰ καμὼν Λεῖανδρ^Θ ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκ-
 τήν·

260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυ-
 ράων

Νυμφίον ἀδμαίνοντα περιπύξασα σιωπῇ,
 Αἴφροκόμβε ραθάμιγγας ἔτι τάζοντα θαλάσσης,
 Ἡγάγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 Καὶ χροά πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίᾳ
 265 Εὐόδμω, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὁδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα Φιλήνορας ἰαχὲ μύθους·

Νυμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Αἰδμαίνοντα.] Ψυχαγογῆντα.

254. Κατεναντία. in secunda
 editione scribitur κατ' ἐναντία.

255. Αὐτότολος. ραυτίτολος.
 Barth. & Rondell.

257. Λεθυγαλέης. λεπταλῆς.
 V. & Ven. *ibid.* αὐρησιν. αὐ-
 ρησιν. sic omnes praeter V.
 Ven. B. S. St. L. Whit.
 Lond. & K. Codex Regius
 habet λεγαλῆς & pro αὐρησιν.
 mendose etiam δ' αὐρησιν. *ibid.*
 ἔβη. ὅθι. V. & Ven.

258. Εἰπέσκεπεν. ἀπέσκεπεν.
 H.

261. Περιπύξασα. περιπύ-
 ξασα. H. περιπύξασα. S.

263. Νυμφοκόμοιο. νυμφικό-
 μοιο. V. & B. *ibid.* παρθενεῶ-
 νος. sic S. St. L. Whit.
 Lond. & Krom. in Codice
 Veneto legitur παρθενεῶνας er-
 rore calami pro παρθενεῶνας.
 reliqui scribunt παρθενεῶνας.

264. Δίμας δ' ἔχειεν ἐλαίᾳ.
 Εὐόδμω,

Splendentemque festinabat semper adversus lych-
num,

Ipsē remex, ipse classis, ipse sibi navis. 255

Hero autem alta lucifera in turri,

Perniciosis auris undecumque spiraret ven-
tus,

Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti
Multum fatigatus Leander venit ad portuosum
littus;

Et ipsum suam ad turrim deduxit; ad fores ve- 260
ro

Sponsum anhelantem complexa silentio,
Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem ma-
ris,

Duxit sponsam ornantis ad penetralia virginalis
cubiculi.

Et cutem totam absterfit, corpusque unxit oleo
Bene olenti, roseo, & mare spirantem exstinxit 265
odorem:

Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis
Sponsum circumfusa blanda (*haec*) emisit ver-
ba:

Spon-

Εὐόδμω, ῥοδίω. De unguento-
rum Generibus & eorum usu
plurima docuit Illustr. Span-
hemius ad Callimachi Hymn.
in Lavac. Pallad. vs. 13.

265. Ἀλίπτεον. ἀλίπτεον.
Rondellus. ἀλίπτεον. B. W.
& Barth.

267. Ἰαχε. Sic Ven. B. S.

St. L. Whit. Lond. & K. re-
liqui exhibent Ἰνιπτε. sic etiam
in marg. St. & L. in Va-
ticano Cod. legitur Ἰαχε ex
quo facile Ἰαχε exsculpes.
Andreas Papius quoque,
quamvis Ἰνιπτε ediderit, ta-
men in notis τὸ Ἰαχε non
male praefert.

268.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάθε νυμφίῳ
ἄλλῳ.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἄλις νύτοι ἄλμυρόν
ὔδαρ,

270 Οὐδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδέποιο θαλάσσης.

Δεῦρο, τεὸς ἰδρῶτας ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις.

Ὡς ἢ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο
μίτρην,

Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀειτονόου Κυthereίης.

Ἦν γάμῳ, ἀλλ' ἀχόρβυτῳ· ἦν λέχῳ, ἀλλ'
ἄτερ ὕμνων.

275 Οὐ ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός.

Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μίτρη.] Τὴν ζώνην.

268. Πολλὰ μόγησας ἃ. in
Codice Veneto legitur πολλ'
ἔπαθες πᾶ, quae lectio forsan
quoque a manu glossatoris
provenit. idem tamen dixit
Homerus Odyss. Θ. v. 155.

Ὡς πρὶν μὲρ μάλα πόλλ' ἔπα-
θον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα.
in Vaticano habetur πολλ' ἔ-
παθ' ὅ. *ibid.* πᾶθες. in Secunda
editione & Soter. male le-
gitur πᾶθες.

269. Πολλὰ μόγησας. πολλ'
ἐμόγησας. Ven. Eodem mo-
do. locutus est Homerus lo-
co mox laudato.

270. Pro τ'. in Codice

Ven. & secunda editione le-
gitur δ'.

271. Εἰνικάτθεο. Ald. ι. &
2. scribunt ἐνὶ κᾶτθεο. B. &
S. exhibent εἰνικάτθεο. &
hoc quoque apud St. & L.
in marg. invenies. in Codi-
ce Vaticano & Veneto le-
gitur εἰνικάτθεο.

272. Ταῦτ' πᾶ δέ. V. & Ven.
ibid. λύσατο. λύσσατο. Ven.
ibid. μίτρη. μήτρη. B. &
Par. De zona virginita-
tis signo egregia notavit
summus Spanhemius ad Cal-
limachi Hymnum in Jov. v. 1.
& Dian. 14. adde quo-
que

Sponse, multa tulisti, quae non passus est spon-
sus alius;

Sponse, multa tulisti; satis tibi est falsae aquae;
Odorisque piscosi graviter frementis maris: 270

Huc ades, tuos sudores meis depone in com-
plexibus.

Sic illa haec locuta est; ille vero statim solvit
zonam,

Et leges inierunt benevolae Veneris.

Erant nuptiae, sed sine choreis; erat lectus;
sed sine hymnis;

Non Zygiam (*jugalem*) Junonem quisquam 275
invocavit Poëta;

Sed

que J. Hoelzlinum ad A-
pollonium Rhodium. lib.
1. Argonaut. vs. 288.

274. Ἦν γάμοις, ἀλλ' ἀχό-
ητος. huc facit locus Theo-
criti Idyll. 27. vs. 25.

Ὅν οὐδὲν ἔχω, σὲν ἄλλος ἔχει
γάμοις, ἀλλὰ χρεῖω.

Homer. Odyss. 4. vs. 144.
& seqq.

275. Ἠέλω. omnes nostri
Codices Mss. & editi habent
Ἠέλω. praeter P. Vo. & K.
cum quibus omnino Leo-
pardi emendationem ample-
xus sum pro Ἠέλω reponen-
tis Ἠέλω. quod etiam e Co-
dice Neapolitano legendum
monet G. Falkenburgius in
Lectiōibus & Conject. ad
Nonni Dionys. lib. 4. pag.

130. l. 19. vide quoque
Rittershulium ad Oppian.
Halieut. lib. 4. vs. 156. ad-
de Nonnum lib. 31. p. 794.
l. 18.

Μητέρα πασιθίης Ζυγίαν θύει
λαμπρόλον Ἠέλω.

Sic vetus Marmor inscribi-
tur JUNONI JUGALI, quod
notat Rondellus. immo *tibia*
quam in nuptiis Veteres ad-
hibere solebant etiam dicitur
Zygia apud Apulejum Me-
tamorph. lib. 4. p. 152.
édition. B. Vulcanii. *ibid.* ἀοι-
δός. αἰδών. V. Ven. B. Reg.
S. St. & L. in marg. utraque
lectio recte potest admitti.
Rondellus habet αἰδός.

G

276,

Οὐ δαίδων ἤτ' ἔραπ' ἑ σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν.
 Οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 Οὐχ ὑμέναμον ἄεισε πατρὸς, καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἀλλὰ λέχῳ τορέτασα τελεοσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγὴν παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὁμίχλῃ.
 Καὶ γάμῳ ἦν ἀπάνθιστον αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νύξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοτόλῳ, οὐδέ ποτ' Ἡὼς
 Νυμφίον εἶδε Λέανδρον ἀειγνώτοισ ἐνὶ λέκτροις.
 Νήχεται δ' ἀντιπρόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀΐδου
 285 Ἐνυχίων ἀκόρητ' ἔτι πνεύων ὑμεναίων.
 Ἡρὼ δ' ἐλκεσί πεπλῳ, εὐὸς ληθοῦσα τοκῆας,

Παρ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡὼς.] Ἡμέρα. Ἀειγνώτοισ ἐνὶ λέκτροις.] Τοῖς λίαν
 ἐγνωσμένοις.

276. Δαίδων, δαίδων sic legitur
 in omnibus praeter V. S. St.
 L. Whit. Lond. & K. in So.
 legitur δαίδων. *ibid.* ἤτ' ἔραπ'.
 ἤτ' ἔραπ'. Vatic. & Ven. quod
 forte retinendum.

277. Ἐπισκίρτησι. ἐπισκίρ-
 τησι. B. ἐπιδυφήμῃσι. S. hanc
 lectionem etiam repraesentant
 Stephanus & Lectius in
 margine, in Vatic. & Ven.
 habetur ἐπικλύπησι.

278. Ἀΐσι, αἶσι. V. Ven.
 Reg. & B.

280. Illud Σιγὴν παστὸν ἔπη-
 ξεν. ut & versum praecedentem
 melius paraphrastice ver-

tit Andreas Papius.

*Et stratum taciturna to-
rum genialibus horis*

Ipsa quies statuit.

281. Michael Neander de
 re Poëtica p. 730. quem li-
 brum supra laudavi, hunc
 locum sic citat Ἡὼς γαίμος ἢ
 ἀπάνθιστον κ. τ. λ. sed cum hic
 quoque memoria lapsum
 fuisse credo, versu etiam 280.
 pro ἔπηξεν citat ἔπηξι.

282. Hic versus & tres
 sequentes in Cod. Vatican.
 & Ven. desiderantur.

283. Ἀειγνώτοισ. ἀειγνώτοισ.
 B.

285.

Non taedarum inluminabat splendor nuptialem
lectum ;

Neque peragili quisquam saltavit chorea,
Non hymenaeum cantavit pater, & veneranda
mater ;

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in ho-
ris

Silentium thalamum fixit, novam nuptam vero 280
ornavit caligo ;

Et nuptiae erant longe a canendis hyme-
naeis.

Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix, ne-
que umquam Aurora

Sponsum vidit Leandrum valde (*ipſi*) notis in
lectis.

Natabat autem e regione positi rursus ad popu-
lum Abydi

Nocturnos infatiabilis adhuc spirans hyme- 285
naeos :

Ast Hero, longa induta veste, suos latens pa-
rentes, (*clam parentibus*)

Vir-

285. Ἐπὶ πνείων ὑμεναίων .
eamdem locutionem repe-
ries apud Nonnum Dionys.
lib. 25. p. 648. l. 10.

Οὐκ ἄχαμαι Περσῆα μίαν κλεί-
ναντα γυναῖκα ,

Εἴμεσι νυμφιδίοισιν ἔκ πνεί-
σαν ἑρώτων .

rarior locutio occurrit apud
Eumdem lib. 45. p. 1162.

lin. 32.

— Η' μιν τί λίσσον ἔτι πνείοντες
τεκνύσσης ,

πνείων idem ac ὄζων interdum
significat uti rectissime do-
cet Doctiss. Berglerus. sic a-
pud Oppianum lib. 1. Cy-
neget. vs. 339.

Στεφάνωρος, πνείωντε παλα-
τίοις μέγροις .

G 2

287.

Παρθένῳ ἡματίη, νυχίη γυνή. ἀμφοτέρῳ ἤ
Πολλάκις ἤρσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν Φιλότῃ ὑποκλέπτοντες ἀνάγκη

290 Κρυπταδίη τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείη.

Ἀλλ' ὀλίγον ζώσκον ἐπὶ χρόνον· οὐδ' ἐπὶ δηρὸν

Ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·

Ἀλλ' ὅτε παχύνεντ' ἐπήλυθε χείματ' ὥρη,

Φρικαλέας δονέουσα πολυτροφάλιγγας ἀέλλας,

295 Βένθεα δ' ἀστήρικτα καὶ ὑγραὶ θέμεθλα θαλάσσης.

Χειμέριοι πνέοντες αἰεὶ συμφέλιζον αἷται,

Δαίλαπι μασίζοντες ὅλην ἅλα· τυπτομένης ἤ

Ἡδῆ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολλάκις ἤρσαντο κ. τ. λ.] Πολλάκις ἤνυσαντο κατελθεῖν
τὴν ἡμέραν εἰς δύσιν. Ἀπόναντο.] Ἀπώηλαυσαν. Ἀέλ-
λας.] Συτροφὰς ἀνέμων. Βένθεα — — — συμφέλιζον.] Εὔ-
σειον τὰ βάθη.

287. Integer hic versus
desit in Cod. A.

288. Ἡρσαντο. ἤρσαντο.
S. *ibid.* κατελθέμεν. μεθελκέμεν.
V. & Ven.

291. Οὐδ' ἐπὶ δηρὸν. sic le-
gitur in B. S. St. L. Whit.
Lond. & K. in Ald. 1. &
2. & J. 1. habetur ἐδὲ πὶ δη-
ρὸν. reliqui scribunt ἐδὲ ἔκ δη-
ρὸν. sed ibi potius legendum
est ἐδ' ἔκ δηρὸν. Praetuli tamen
ἐδ' ἐπὶ δηρὸν cum optimis, hoc
quoque dixit Homerus Iliad.

I. vs. 415.

Ὡς μοι κλέῃ ἐδλόν, ἐπὶ
δηρὸν δέ μοι αἰών

ἔσσεται,

tamen apud eundem etiam
invenies illud ἐκ δηρὸν Odyss.
Θ. vs. 150.

Σοὶ δ' ὁδὸς ὅση ἔκ δηρὸν ἀπίσ-
σεται, ἀλλὰ τοι ἦδη

Νῆες τε κατεΐρυσαι,

292. Male in V. Ven. B.
S. St. & L. pro ἀμάλων le-
gitur ἀγρύπων. Amor quidem
& Amantes vigilare dicuntur:
sic

Virgo diurna (erat,) nocturna mulier. utrique
autem

Saepe optarunt descendere ad occasum auroram.
(solem)

Sic hi quidem amoris abscondentes necessita-
tem

Occulta delectabantur inter se Venere.

290

Sed exiguo vixerunt tempore; nec diu

In vicem fruebantur multivagis nuptiis;

Sed quando pruinosa venit hiemis hora,

Horrendas commovens multarum vortiginum
procellas,

Profunditatesque infirmas & madida fundamen- 297
ta maris

Hiemales spirantes semper verberabant ven-
ti,

Turbine percutientes totum mare; vapulante
autem (eo)

Jam

sic apud Ovidium lib. 1. A-
mor. El. 9. vs. 7. & ὑμῶν αἰοὶ
ἀκοίμητοι apud Nostrum in-
fra vs. 12. & 225. verum
prior lectio e toto sensu pro-
babilior videtur.

293. χεῖματ' ὥρη. Vide
quae notavit Casaubonus ad
Athenaeum lib. 3. c. 6.

294. Φεκαλίας. Φρακαλίας.
B. ibid. δονίσου. δονάου. V.
& Ven.

295. Θίμιθλα. Θίμιθλα.

ita scribunt Cod. Angl. Ald.
1. & 2. J. 1. & 2. So. W. H.
Barth. Par. & Rondell. & sic
quoque J. Vatellus in com-
ment. hunc locum producit.
ibid. pro αἰεὶ συφίλιζον. legitur
ἡπερ συφίλιζον in omnibus prae-
ter Ven. B. S. St. L. Whit.
Lond. & K.

296. Χειμῆριοι πείοντες. mal-
lem χειμῆριοι πείοντες. DOR-
VILLIUS.

- Ἡδὴ νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ
 Χειμερινὴν καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερινὴς σε φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερόθυμε Λεάνδρε· Ἀγκυροῖν δέ σε πύργου,
 Ἡθάδα σημαίνουσα Φαειδομένην ὑμεναίων,
 Μαινομένης ὠτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεΐδης καὶ ἄπιστος. ὄφελλε ἧ δύτμορος Ἡρώ
 305 Χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνθυε Λεάνδρου,
 Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρῃ λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· Τελγομένη ἧ
 Μοιρῶν ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὐτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴηται,
 310 Χειμερινὴς πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 Ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

Δῆ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡδὴ νῆα μέλαιναν κ. τ. λ.] Τότε τὴν βαθεῖαν ναῦν
 εἰς δύο διέλκωσιν εἰς τὴν ἡγνὴν (leg. διελὼν εἰς τὴν γῆν
 ἡγαγεν.) Ἀφειδήσαντα.] Μὴ φροντίσαντα. Βίησατο.] Ἐ-
 βιάσαντο. Δαλὸν.] Καϊόμενον ξύλον.

297. Locus certe obscu-
 rus. Quid si tamen legamus

— — — Τυπογράφῳ ἧ

Ἡδὴ νῆα μέλαινα ἀνέκλυσεν
 διχθάδι χέρσῳ.

ἀνέκλυσεν & ἀνέκλυσεν non mul-
 tum distant. ἀνέκλυσεν & ἀνέκ-
 λυσεν subducere navem. videa-
 tur Thucyd. c. viii. 12. &
 Harpocration in voce Νει-
 οσία. DORVILLIUS. pro ἀνέ-

κλυσεν. legitur ἀνέκλυσεν. in
 V. S. St. & L. in marg.
 In Ven. B. & Reg. legitur
 ἀνέκλυσεν. ibid. διχθάδι. διχθάδι.
 V. & Ven.

300. Χειμερινὴς. Χειμερινή. B.
 χειμερινῶ. Ven.

301. πύργῳ. λόγῳ. V. Ven.
 S. St. L. & K. certe reti-
 nendum videtur πύργῳ quod
 omnes alii repraesentant, &
 male

Jam navem nigram fregerat bifida (in) terra
 Hiemale & infidum vitans mare nauta.
 Sed non hiberni te timor coërcebat maris,
 Magnanime Leander; nuntius sed te turris,
 Consuetam significans lucem nuptiarum,
 Furentis impulit securum maris,
 Crudelis & perfidus: debebat autem infelix He-
 ro

300

Hieme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accendens brevis temporis stel-
 lam lectorum.

305

Sed amor & fatum cogebat (*eam.*) allecta (*cu-
 pida*) autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amo-
 rum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 Hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 Collecti irruunt in littus maris:

310

Tunc

male in margine hanc lectio-
 nem rejecerunt St. & L.
 auctoritatem secundae edi-
 tionis, nimis ubique secu-
 ti.

302. Η'θάδα. Ε'θάδα. V.
 & Ven. Η' δ'άδα. A. & C.

303. In Ald. 1. & 2. J.
 1. & 2. So. W. H. Par. &
 Rondell. legitur Μαινομήνης
 ε' in Barth. Μαινομήνης δ'.

304. Ο'φειλε. ὄφειλε. Whit.
 & Lond.

306. Α'ναπλομήνη. ἀναπλο-

μήνη. J. 2.

309. Ε'υτε. ὅ'τις. Ven. ὅ'τις.
 V. *ibid.* βαρυπνεύοντες αἵται.

sic omnino retinendum cum
 V. Ven. B. Reg. S. St. L.

Whit. Lond. & Kromaj. in
 omnibus aliis legitur βαρυ-
 πνεύοντες αἵται. sed recte hanc
 lectionem in margine posue-
 runt St. & L.

310. Α'κοντίζοντες αἵται. ἀ-
 κοντίζοντας αἵτας. B. & Reg.
 in Codice Veneto pro αἵται
 legitur αἵλας.

312.

Δὴ τότε Λείανδρός περ, ἐθήμονⓈ ἐλπίδι νύμ-
φης,

Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσάων ἐπὶ νώτων.

Ἡδὴ κύματι κύμα κυλίνδετο, σύνθετο δ' ὕδαρ.

315 Αἰτέρι μίσγεται πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ
Μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνεεν ΕὖρⓈ,
Καὶ ΝότⓈ ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέρνηεν ἀπει-
λὰς.

Καὶ κτύπⓈ ἦν ἀλίατⓈ εἰσμαράγοιο θαλάσ-
σης.

Αἰνοπαθὴς ᾗ ΛέανδρⓈ ἀκηλήτοις ἐνὶ δίνας

320 Πολλάκι μὲν λιτάνυσε θαλασσάην Ἀφροδίτην.

Πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·

Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·

Ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔως δ' οὐκ ἤρκεσε μοί-
ρας. Πάν-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Δυσκελάδων.] Δυσήχων. Κυλίνδετο.] Διεγείρετο. Ἀ-
λίαςⓈ.] ἈφόρητⓈ. Αἰνοπαθὴς.] Δεινὰ πεπονθώς.
Ἀκηλήτοις.] Ἀνησύχοις.

312. Δὴ τότε. in Codice
Veneto male habetur δὴ τότε
καὶ. *ibid.* ἐθήμονⓈ. ἐθήμονⓈ.
Ald. 1. & 2. & Par.

313. Ἐπὶ νώτων sic V. Ven.
B. S. St. L. Whit. Lond.
& K. reliqui male habent
ἐνθάδων. sic infra vs. 324.

Πάντοθεν δ' ἀνέγρετο δυσαν-
τεί κύματⓈ ὀρεῖ
ΤυπάρδⓈ πφόρητο.

314. Κύματ. κύματ. Ven.
ibid. pro σύνχυτο, quod in V.
Ven. S. St. L. Whit. Lond.
& K. habetur, scripsi σύνθετο
cum omnibus aliis, quod ποι-
πώτερον, & multo elegantius
dictum est. sic fluctus pende-
re dicuntur apud Statium lib.
5. Thebaid vs. 368.

— nigris redit humi-
da telus

Vorti-

Tunc Leander, consuetae spe sponsae,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab unda undaolvebatur, adcumulabatur
 vero aqua;
 Aetheri miscebatur pontus; concitabatur undi- 315
 que fremitus
 Pugnantium ventorum: Zephyro autem contra
 spirabat Eurus,
 Et Notus in Boream magnas inmisit minas;
 Atque fragor fuit vehemens valde frementis ma-
 ris.
 Gravia autem passus Leander inplacabilibus in
 gurgitibus
 Saepe quidem precabatur aequoream Venerem, 320
 Saepe autem ipsum Regem Neptunum maris:
 Atthidis non Boream inmemorem reliquit nym-
 phae;
 Sed ipsi nullus auxiliatus est; Amor autem non
 coërcuit fata. Undi-

*Vorticibus, totumque Notis
 portantibus aequor
 Pendet.*

ubi ad versum 366. vide Barthium, qui hunc Musaei locum ibi sic quoque laudat. & male haec lectio ab H. Stephano & Lectio in marginem rejecta est.

315. Πάντοθεν, πάντοθεν. W. *ibid.* ἡχὴ. ἡ γῆ. V. A. C. Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. W. H. P. Barth. Par. Vo. & Rondell.

317. Α'φίηκει V. S. St. L. P. Vo. Whit. Lond. & K.

alii habent ἐφίηκει.

318. Κτύπη. κλίπος. V. & Ven. *ibid.* ἐρισμαράγιο. ἐρισμαράδοιο A. & C. Ald. 1. & 2. J. 1. So. & H. in J. 2. legitur ἐρισμαράγδοιο.

319. Α'κηλήτοις. ἀκηλίτοις. B. *ibid.* δίναις. δείναις. B.

320. Μὲν μιν. B. *ibid.* λειπάνδοις. λειπάνουσ. V. Ven. S. & Whit.

323. Α'λλά οἱ ἔης. ἀλλ' ἔτις. V. & B. ἀλλ' ἔτις γ. Ven. *ibid.* μοίρας. μοίραις. Ven.

Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντῆϊ κύματος ὄρμῃ
 325 Τυπτόμενος πεφόρητο. ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμῃ,
 Καὶ θένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτε πῖεν ἄλμης.
 Καὶ δὴ λύχνον ἀπίστον ἀπέσβεσε πικρὸς αἵτης,
 330 Καὶ ψυχὴν ἔ' ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
 Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντο, ἐπ' ἀγρύπνοις ὀπωπαῖς
 Ἰστατο

324. Πάντοθι. Πάντοθι. S. P. Vo. St. & L. in marg. in Veneto legitur Πάντοθεν. Quod non male retinere possumus, nam repetitio δ' ingrata hic est. *ibid.* ὄρμῃ. ὄρμα. Ven.

325. τυπτόμενος. sic B. S. St. L. Whit. Lond. & K. quod certe retinendum est, reliqui exhibent Θρυπτόμενος sic etiam in marg. St. & L. verum error inde natus est, quod illud mox repetitur vs. 337. *ibid.* ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμῃ. legerim ποδῶν ἃ οἱ ὤκλασεν ἄρμη. praecessit enim ὄρμη. nam quod versu 309. & 310. repetatur ἀπὸ elegantiam potius habet. videatur Hesychius in ἄρμη. Rhodomann. ad Quintum Calabrum xi. 361. vide quoque Foessii Oecon. Hippocratis & Epist. ad Hebr. 4. 12. ἄρμῶν, ubi alii ab αἰμός, alii ab ἄρμη deducunt, ut vox videatur satis boni commatis. DORVILLIUS.

Conjeceram ἀλκή, sed cum Cl. DORVILLIO omnino faciendum. Certe videtur haec genuina lectio, nam α in ο, facile corruerunt librarii, sic pro ἀρχὴ scribitur ὄρχῃ apud Athenaeum, quod docebit G. Canterus de ration. emend. Auct. Gr. cap. 1. hic versus autem non reperitur in Cod. Vatican. nec Venet.

326. Σθένος sic omnes praeter S. St. L. & K. qui scribunt σένος. *ibid.* ἀδόνητον. ἀνόητον. V. & Ven. *ibid.* ἀκοιμήτων. ἀκινήτων. Ven. & A.

328. Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον. male inutilem. ait Rondellus, verterem, extremum ut dicimus ἀχρήϊστον ὀλεσθῆναι; extrema perniciēs. Ἀχρήϊστον. recte videtur reddi inutilis: inprimis si ita accipiamus, quomodo apud Ovidium II. pont. viii. 59. ubi videatur Cl. Burmannus & in add. DORVILLIUS. *ibid.* ἀμαιμακέτε

Undique autem adcumulati male obvio fluctus
inpetu

Impulsus ferebatur; pedum autem ei defecit vi- 325
gor,

Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.

Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in
guttur,

Et potum inutilem inpetuosi potavit falsuginis
maris;

Et jam lychnum infidum exstinxerat amarus ven-
tus,

Et animam & amorem multum passi Leandri. 330

Illa autem, morante adhuc, (*Leandro*) vigi-
libus oculis

Sta-

κίτῃ πίν ἄλμῃς. in Codice Ve-
neto legitur ἀραιμάχου πίν
ἄλμῃς.

329. Καὶ δὲ λύχρον ἄπισον.
Lychnum infra vs. 301. di-
citur Διακτείνῃ τηλειῇς καὶ ἄπι-
σον. eleganter etiam ἀσπίδος
vocatur in Epigrammate An-
tipatri in Anthol. lib. 3. c. 7.
In Codice Veneto pro ἄπισον
legitur ἄσπισον. quod certe
glossema est, sed corrup-
tum, pro ἄσπισον ibi sal-
tem legerem ἄσπιον, quod
Hesychius explicat per ἀσπί-
ς. & sic τὸ ἄπισον. optime a
glossatore potuit explicari.

330. Πολυτλήτοις. hoc re-
praesentant Cod. Vatican.
Ven. B. S. St. L. Whit. &

Lond. probat & hanc lectio-
nem J. Rondellus, cum his
omnino quoque feci. Alii
omnes habent πολυκλαύτοις,
verum illud mox repetitur.
Scio recentioris aevi Poëtam
non tam axie talia curasse,
verum nimis absurdum est,
unum idemque epitheton
nunc Διαδρα & mox τῶ με-
ρίμῃς adjungere. Post hunc
versum in Codicibus Vati-
cano & Veneto hi duo inter-
feruntur, sed spurii procul du-
bio.

Νείκεσι δ' ἀγελόθυμος ἐπισκο-
λήσῃς αὐτῆς

Ἡδὲ γὰρ φθιμίναις μόρον θία-
σιος Λεάνδρου.

331. Ἡ δ', ἐκ θαδύνουτος.

H 2

fic

Ἰτάτο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
 Ἡ'λυθε δ' ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ,
 Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσ-
 σης,

335 Εἴπῃ ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην
 Λύχνου σβεννυμένοις. ὦ δὲ κρηπίδα ἧ πύργου
 Θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοί-
 τήν,

Δαιδαλέον ῥήξασα πρὶ τήθεας χιτῶνα,
 Ροιζηδὸν προκάρην αὖτ' ἡλιόεσσι πέσσε πύρ-
 γου.

340 Καδδ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρκοίτῃ,
 Ἀλ-

sic S. St. L. Whit. Lond. & K. & hanc lectionem omnino veram vehementer probat And. Papius. omnes alii exhibent εἰσέλκ' δ' ἰθύνοισι. illud autem δὲ ἰθύνοισι latet quoque in Codicibus Vaticano & Veneto, alter exhibet εἰσέλκ' δ' ἰθύνοισι alter εἰσέλκ' δ' ἰθύνοισι. Cod. Angl. cum reliquis editis nullo sensu habent εἰσέλκ' δ' ἰθύνοισι. *ibid.* ἐπ' ἀγρυπνίῃσιν. ἐπ' ἀγρυπνίῃσιν. A & S. huc pertinet locus Virgilii lib. 4. Aeneid. vs. 529. & seqq.

332. Πολυκλαύτοις. πολυκλαύτοις. Vatic. Ven. B. S. St. L. Whit. & Lond.

333. Pro Ἡ'λυθε δ'. in Cod. Veneto habetur ἄλυθεν.

334. Πάντοθι. πάντοθι. S. St. & L. in marg. *ibid.* ὄμμα τίταινεν in Cod. B. legitur ὄμματι τίταινεν.

335. ὦ δὲ παρκοίτῃ. voculam ὃν omittunt. V. & B. etiam non habetur in secunda editione, verum ibi pro ἀλώμενον exhibetur ἀλωόμενον. in Cod. Veneto legitur ἀλφόμενον.

336. Παρῷ. Papius & Voetius scribunt παρῷ.

337. Θρυπτόμενον. sic omnes libri praeter Codicem Venetum, cum quo potius legerem Δρυπτόμενον ex Homeri Odyss. E. vs. 434.

ὦς δ' αὖτ' ἡλιόεσσι πέσσε
 πύργου

Stabat fluctuans luctuosis curis.

Venit autem aurora, & non vidit sponsum He-

ro,

Circumquaque oculos dirigebat in lata dorſa
maris,

Sicubi videret errantem suum maritum

335

Lychno extincto. apud fundamentum vero
turris

Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum mari-
tum,

Variam dirumpens circa pectora vestem,

Cum strepitu praeceps ab alta cecidit turri.

Atque Hero mortua est super mortuo mari. 340
to,

Suique

ῥ' οἱ ἀπὶ δρυφθῆν, ἢ δὲ μίχα
κῦμα κάλυψεν.

338. Δαυδαλίον. in Cod. A.
& C. scribitur Δαυδάλαον. *ibid.*
ᾠδὴ. ᾠδῆ. V. & Ven. *ibid.*
Χιτῶνα. χιτῶνας. Ald. 2. &
J. 2.

339. ῥ' οἱ ζῆδ' οἱ ζῆδ' ἔν. Ron-
dell. *ibid.* ἀπ' ἡλιβάτῃ πίσι
πύργῳ. in Ald. 2. legitur ἀπ'
ἡλιβάτον πίσι πύργῳ.

340. Κάδδ'. in St. L. & K.
habetur καδ' δ', sed cum aliis
omnibus scripsi κάδδ', quod
etiam apud Homerum *Iliad.*

B. vs. 549. in Cod. B. legi-
tur καδ'. *ibid.* τίθηκεν ἱπ'. τίθη-
κεν σὺν. Ven. B. Reg. L.
Whit. Lond. K. St. & L. in
marg. sed cum Cod. Angl.
& reliquis editis priorem lec-
tionem praetuli, an illa non
melius hic conveniet? an non
magis Poëtica dictum est? ut
eodem quasi tumultu compo-
nantur. sic in Epigramma-
te Antipatri, quod mox lau-
davi.

Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει
τίφθ', —

Ἀλλήλων δ' ὑπόναντο ἔν περμάτω περ ὀλέ-
θρῳ.

Τ Ε Α Ο Σ.

341. Εἰς περμάτω. cō πύματι.
Vatican.

*Ad finem opusculi, ait And.
Papius, accesserat versiculus*

*hic in exemplari, quod Guliel-
mus Canterus cum suo con-
tulerat. Sed adscititijs sine
dubio.*

Suique invicem potiti sunt etiam in ultima per-
nicie.

F I N I S.

Τοῖα δ' ἐρωμανίσαντο μέγα
ἀπὸ κεντ' αἰχμοῖς.
id est,
Talis vesanos juvenum ma-

net exitus igneis.
Et certe in hoc versiculo ni-
hil cum Musis commune
est.

M U S A E I

HERO ET LEANDER.

I N T E R P R E T E

ANDREA PAPIO GANDENSI.

Musa mihi testem taciti cane lychnon amoris :
Nocturnoque virum pelago ad connubia nan-
tem :

Obscurumque torum, dea quem non viderit Eos :

Et Seston latebras Herus, & moenia Abydi.

5 Jam mihi Leandrum videor spectare natantem :

Et lychnon, Veneris qui jussa referre solebat,
Noctinubaeque Hero flammis praestare ministras,

Furtorum indicio dulci : quem Juppiter astris
Debuerat socium post munera jungere noctis,

10 Ut coelo fulgeret amorum pronubus ignis.

Quod miseras pariter curas obiisset amantum,

Connubii extollens vigilis praenuncia signa,

Ante malus tristi rueret quam turbine ventus.

Ergo age, & exitio, dea, commemoremus eodem

15 Extinctamque facem simul, extinctumque Leandrum.

Stabant oppositae, ponti discrimine parvo,

Sestos Abydenaeque domus : tensisque Cupido

Cornibus unum ambas jaculum contorsit in urbeis :

Accendens juvenem pariter, pariterque puellam,

20 Leandrum teneramque Hero : sic nomine dicunt.

Haec

Haec Sestum : at juvenis sedeis habitabat Abydi.
 Urbibus ambabus pulcherrima scilicet ambo
 Sidera : consimiles ambo. quae si aequora navi
 Forte leges, turrin observa, qua Sestias Hero
 Lumina monstrabat nanti spectanda Leandro : 25
 Quaere & fluctisonans antiquae littus Abydi,
 Nunc quoque Leandri lethum quod plangit & igneis:
 Unde autem patria degens Leander Abydo
 Herus arsit amores, & amore innexuit ipsam?
 Forte decens Hero, clara de stirpe, sacerdos 30
 Servibat Veneri : seorsimque parentibus, expers
 Conjugii, turrin vicinum habitabat ad aequor.
 Divae instar Veneris. casti sed plena pudoris,
 Nec se foemineis adjunxit caetibus unquam,
 Nec gratas duxit choreas cum aequalibus una : 35
 Invidiam atque assueta suis convitia vitans,
 Quaequae sibi formae dum postulat aemula laudent.
 At semper dominam supplex venerata Cytheren,
 Saepe etiam donis puerum placabat Amorem,
 Ardentem metuens dia cum matre pharetram : 40
 Non tamen effugit spirantis igne sagittas.
 Instabant Veneris populo solemnia festa,
 Quae Sesti peraguntur Adonidique & Cythereae.
 At sacram propere ad lucem venere frequentes
 Incinctas pelago terras quicunque tenebant : 45
 Pars longe Aemoniam linquens, pars littora Cypri :
 Feminaque haerebat sacris non ulla Cytheris,
 Non Libani choreas beneolenti in vertice duceas.
 Quin vicinorum festo nec defuit ullus :
 Incola non Phrygiae, non finitimae urbis Abydi : 50

Nec juvenum quisquam formae studiosus: ut illi,
Si quo forte vocat festi nova fama, sequentes,
Non tantum aeternis properant dare munera divis,
Quantum collectas festo spectare puellas.

55 At divae gradiens templo pulcherrima virgo,
Fulgorem grato spargebat plurima vultu:
Exoriens veluti terris argentea Luna.

Quippe genas niveas summo rubor orbe tenebat,
Folliculis bicolor qualis rosa prodit: ut Herus
60 Membra tuens, credas roseum te cernere pratum.
Miscebat nam cuncta rubor: seseque ferebat
Tralucens roseis per candida tegmina plantis.
Et Charites membris quacunq; à parte fluebant.
Treis prisca finxere quidem: sed virginis unus

65 Centum una Charites ridens spirabat ocellus.
Certe equidem Veneri digna est oblata sacerdos.

Sic illa ante alias forma praeclara puellas,
Antistes Veneris, tanquam Venus altera visa est:
Et juvenum subiit per mollia corda: torique
70 Nullus erat sociam qui non sibi posceret Hero.
Quacunq; illa vago templum pede perlustrabat,
Hac comites oculosque virum mentesque trahebat.
Tum juvenum admirans aliquis sic ore locutus:
Spartam adii, claram vidi Lacedaemonis urbem,

75 Formosae qua dura manu certamina tractant:
At talem aspexi nusquam, teneramque probamque,
Atque unam Charitum e numero fortasse minorum.
Jamque adeo fessum nequeo me explere tuendo.

Protinus exspirem, thalamis modo perfruar Herus.
80 Nec magis optarim fieri deus aethere in alto,

Quam

Quam mihi cara domi conjux contingat ut Hero.

At famulam si forte tuam mi nulla facultas

Tangere, me simili saltem dea conjuge dona.

Haec simul hinc aliquis: alium simul inde larenti

Vulnere dementem faciebat forma puellae.

85

. At non tu, miser aspecta Leandre puella

Occultis voluisti animum consumere curis:

Sed subito victus flammam spirante sagitta,

Formosa haud poteras Hero sine ducere vitam.

Illius ad nictus ardor surgebat amorum,

90

Et cor indomitae flagrabat ab impete flammæ.

Inculcata etenim præstantis forma puellae

Corda virum penetrat teli velocior ictu.

Estque oculus via prima: oculo tum deinde profectum,

Labitur ima sub usque viri præcordia vulnus.

Hic illum tremor, & pudor, & stupor, inque pu-

95

dentia

Oppressere. trementem animo: captumque pudore:

Et forma stupidum: sed amor remove pudorem.

Ergo audax ab amore, pudorisque immemor omnis,

Accessit sensim, & contra stetit ora puellae:

Tendebatque dolos oculis obliqua tuendo,

100

Virginis abducens per mutos pectora nutus.

Illa autem, cupidi percepta fraude Leandri,

Conscia gaudebat formæ: taciturnaque & ipsa

Interdum vultus terra attollebat amoenos,

Leandrum per signa monens occulta vicissim:

105

Figebatque iterum. ille animo gaudebat ovanti,

Perceptum virgo quod non sprevisset amorem.

Secreti interea quaerit dum temporis horam

I 2

Leand.

- Leander, cedente die lux linquere terras
 110 Incipit, & fero confurgere vesper ab axe.
 Ergo ut caeruleam sensit crebrescere noctem,
 Tum vero intrepidum propius se offerre puellae:
 Et furtim prensae digitos compressit, ab imo
 Ingentem penitus gemitum dans pectore: at illa,
 115 Indignata velut, roseam subducere dextram.
 Sed blandos simul ac nutus agnovit amatae
 Virginis, arreptam tunicis fulgentibus, audax,
 Intima pertraxit secum in penetralia templi.
 Ast aegre subiens, pedibus pugnantibus, Hero,
 120 Invitae similis, taleis dedit ore loquelas,
 Foeminea cum voce minax aggressa Leandrum:
 Quid furis? aut quo me castam miser abripis hospes?
 Hinc alio concede, meamque hanc desere vestem.
 Neu diteis ignare meos offende parenteis.
 125 Haud Veneris tibi casta deae tentanda sacerdos.
 Virginei sperare nefas te gaudia lecti.
 Talibus illa minis, sibi convenientibus, usa est.
 Foemineas ergo Leander ubi audiit iras,
 Protinus agnovit persuasae signa puellae.
 130 Ardenti juveni cum foemina nanque minatur,
 Nempe minis etiam verum testatur amorem.
 Dans igitur niveo fragrantique oscula collo,
 Talibus orabat, misero correptus amore.
 Post Vencrem Venus alma mihi, post Pallada Pallas:
 135 Non te ullis etenim statuo mortalibus aequam,
 Fas mihi quam magni Jovis est componere natis:
 Felices ambo qui te genuere parentes:
 Quique tulit felix uterus nimis. accipe tantum

Quae

Quae precor, indigni magnum miserata furorem.

Cypridis antistes Cypriae quoque munera cura, 140

Lacta colens ortus, & sacra jugalia divae.

Nam castam Veneris non convenit esse ministram.

Virginibus nequenim capitur. quin orgia vero

Magna deae, & placidae leges, si nosse laboras,

Sunt tediae & thalami. tu, si tibi Cypria cordi, 145

Dulcia jura libens blandi complectere amoris:

Meque tibi famulum vel si placet adde maritum:

Quem telis tibi fixit Amor, statuitque prehensum,

Herculem ut indomitum virga Cyllenius aurea

Duxit Jardaniae quondam servire puellae. 150

Me Venus ipsa tibi, non callidus attulit Hermes.

Non te fama, reor, fugit Arcadicae Atalantae:

Quae cum Milaniona diu fugisset amantem,

Virginitate ferox, tandem, incita Cypridis ira,

Quem prius aspernata, sub alto pectore fixit. 155

Nec tu cara, deae ne te petat ira, repugnes.

His dictis accensum animum commovit: &, anto

Multa recusanti, blandum persuasit amorem.

At virgo in terras oculos defixa tacebat:

Condebatque genas roseo perfusa pudore: 160

Et summam stringebat humum vestigia subter:

Circum humerosque frequens niveum adducebat a-
mictum:

Cedentis manifesta animi dans signa: tacendo

Quippe ineunt victae thalami promissa puellae.

Jamque & amaricem blandi gustarat amoris: 165

Dulcibus atque animum fervebat ab ignibus Hero:

Haerebatque amens forma stupefacta Leandri.

Ergo dum terris oculos defixa moratur,
 Dum neque Leander flagrante Cupidine vultu
 170 Destitit in tenera fixus cervice puellae.

Cum tandem blanda compellat voce Leandrum,
 Purpurea madidum stillans a fronte pudorem.

Permoveas hospes vel faxa rigentia dictis.
 175 Ecquis fallendi varias tibi tradidit arteis?

Eheu, quis patrias mihi te perduxit in oras?
 Haec frustra tibi dicta tamen, nam quo mihi pacto,
 Ignotusque vagusque hospes, jungaris amore?
 Cum neque permittat mihi mens averſa parentum

Connubium celebrare palam: nec, ſi tibi forſan
 180 Inducas animum patria conſidere noſtra,
 Furta queant Veneris recte celata teneri.

Quippe hominum pravique tenax, & garrula lingua:
 In triviisſque aliquis, tacite quae geſſerit, audit.

Sed ne mî nomenque tuum, patriamque taceto.

185 Quippe meum calles, Hero quae nomine dicor.

At coelo domus aequa mihi, circumſona turris:

Quam, pelagi ad ripas, patriae prae moenibus urbis,
 Infelix habitans, cuſtos atque unica mecum,

Proxima ſum ponto, durorum ob juſſa parentum.

190 At procul aequales abſunt, juvenumque canoros
 Ad numeros choreae: tantum, nocteiſque dieſque,
 Ventofi triſtis pelagi fremit auribus horror.

Sic effata, genas roſeas contexit amictu,

Victa pudore iterum: atque ſuo ſe prodidit ore.

195 Ille autem, ſtimulis acrique cupidine victus,
 Volvebat quo bella modo certaret amoris.

Corda viri nam cautus amor domat icſta ſagittis:

Rurſus

INTERPRETE ANDREA PAPIO. 71.

Rursus & ipse viri vulnus medicatur: & idem
 Consiliiue autor pariter dominusque suorum est.
 Ergo nec cupido tunc defuit ille Leandro. 200
 Qui tandem haec meditata gemens verba edidit ore.
 Te propter truculenta vehar trans aequora virgo,
 Fervida stent flammis licet, atque impervia nautis.
 Non freta vasta tuo vereor. fruiturus amore,
 Murmurane & fremitus resonantis triste profundi: 205
 Quin semper tibi nocte madens advectus amator
 Helles tranabo rapidum mare. non procul urbe
 Nanque tua tenet oppositae me littus Abydi.
 Tantum nocte aliquod turri mihi lumen ab alta
 Adversum exhibeas: quo tutior improba labar 210
 Aequora, navis amoris, habens pro fidere lumen.
 Atque hoc aspiciens, non feri signa Bootae,
 Non saevum Oriona, intactumque aequore Currum,
 Oppositae possim patriae contingere portus.
 Sed bene ventorum furias defende sonantum: 215
 Lucifero ne forte meae ductore salutis
 Extincto, pariter vitam cum lumine perdam.
 At nomen tibi siqua meum novisse voluptas:
 Leander vocitor, tuus Hero candida conjunx.
 Sic tacitae Veneris leges iniere, modumque: 220
 Nocturnosque toros, & connubialia signa
 Luminis instituere, fidem servare parati:
 Haec praeferre facem, hic longum superare profun-
 dum.
 Gaudia dein noctis pacti vigileisque hymenaeos,
 Inviti a sese demum abscessere coacti. 225
 Illa suam turrim repetens: at providus ille

Signa

Signa notans turris, ne se nox falleret atra;
 Ingentem ad populum celsae trajecit Abydi.

At, focia optantes longae certamina noctis,

230 Saepe decus thalami tenebras properare petebant.

Jam nox ingruerat rebus caligine caeca:

Suadebatque viris, cupido sed non tibi, somnum,

Leander: qui, fluctisoni per littera ponti,

Dum data lucerent hymencia signa, manebas:

235 Luminis indicium expectans, miserabile quondam,

Pignoraque occulti procul affulgentia lecti.

At simul obscuram nox caerulea fuderat umbram,

Extulit illa facem. quae postquam accensa reluxit,

Protinus ussit amor properantis corda Leandri:

240 Ardenti simul exarsit face. sed maris alti

Insanum accipiens fremitum fluctusque sonantis,

Extimuit primum: posito mox deinde pudore,

Talibus ipse animos addit sibi vocibus ultro.

Saevus amor: pontusque immitis. at aequoris alti

245 Est aqua: me vero penitus amor ignibus urit.

Arripe cor igneis, nec aquas horresce patenteis:

Mique ades ardenti. quid enim maria horrida curas?

An nescis Venerem, spumanti ex aequore natam,

Et pontum imperio & nostros cohibere dolores?

250 Sic fatus, pulchros artus nudavit amictu

Ambabus manibus: capiti simul implicat aptans.

Littoreque exsiliit, corpusque injecit in undas.

Adversum properans fulgentia lumina semper,

Ipsae sibi pariter remex, pariter quoque navis.

255 Ast Hero, summa lumen quae turre tenebat,

Officeret tristi nequando flamine ventus,

Saepe

Saepe facem opposito defendit tegmine : dum se
Leander Sesta fessum statione locasset.

Accepit quem turre sua. sed limine in ipso
Conjugem anhelanten tacitis complexa lacertis, 260

Stillantem madidos etiam maris imbre capillos,

Virginei statuit thalami in penetralibus imis.

Et totum abstergens corpus, perduxit olivo

Spiranti, roseo : pontique extinxit odorem.

Dein, cum sublimi jam composuisset anhelum 265

Circumfusa toro, verbis ita fatur amicis.

Sponse afflicte malis, sponsus quae non tulit al-
ter :

Sponse afflicte malis : fileant nunc unda, salum-
que,

Pisceus & feter resonantis triste profundi.

Hoc gremio jam sponse tuos compone laboreis. 270

Sic illa : at propere Zonam simul ille resolvit :

Et placidae Veneris coierunt legibus ambo.

Nuptiae erant : sed quae choreis cantuque care-
rent.

Non vates Juno te pronuba voce citavit.

Non tetae accensae thalamo luxere jugali. 275

Non agili quisquam chorea circumtulit artus.

Non pater & veneranda parens cecinere hymenacum.

Sed stratum taciturna torum genialibus horis

Ipsa quies statuit : sponsam compere tenebrae.

Ergo nuptiae erant nullis celebres hymenaeis, 280

Noctis adornarant quas tempora : matutino

Deprendit sponsum nequenim ulla aurora cubili :

Rursus ad oppositae populos sed nabat Abydi,

K

Noctur-

Nocturnos spirans nondum exsaturatus amoreis.

285 Ast Hero in longa fallebat veste parentes,
Luce palam virgo, mulier nocturna : frequentes
Optabantque ambo tardum cito cedere solem.

Sic illi, tacito dum clam potiuntur amore,
Inter se Veneris jungebant gaudia furtim.

290 Sed breve vixerunt tempus : lactique hymenaeis
Multivagis simul haud longum potuere potiri.
Quippe aderant concreta gelu mox tempora bru-
mae,

Horribileis excire mari consueta procellas :
Cum fundo tenus instabilis vada concita ponti
295 Hibernae eruerent imis è sedibus aurae,
Turbine verrentes rapido mare : jamque carinas
Condiderat passim tranquillo navita portu,
Infido metuens sese committere ponto.

At non hiberni tenuit fortissime terror
300 Te Leandre maris : turri sed rursus ab alta
Indicio solitis lumen fulgens hymenaeis,
Suadebat rabiem saevi contemnere ponti.
Heu lumen crudele. hiemis nam tempore saltem
Debueras Hero infelix caruisse Leandro,

305 Nec stellam indicio deinceps accendere lecti.
Vicit Amor, fatumque tamen : parensque furo-
ri,
Parcarum exhibuit, nequenim jam lumen amo-
rum.

Nox erat, infesto validi cum turbine venti,
Flatibus hibernis immania bella moventes,
310 Certatim maris incumbunt ad littora densi.

Tunc

Tunc quoque Leander solitae spe brachia nuptae
Jactabat: tali pelago ad connubia tendens.
Jamque undam premere unda, & aquae concreescere
moles:

Aethere confundi pontus: tremere excita tellus
Ventorum pugnis: zephyro nanque obstitit Eu-315
rus,

Terrebatque minis Boream crudelibus Auster:
Et gravis ingenti gemitu procul unda sonabat.
At vero miser implacidis, Leander, in undis
Saepe quidem Venerem prece postulat aequore na-
tam,

Neptunumque patrem pelagi cui credita regna: 320

Atthidis & Boream nymphae meminisse jubebat.

Sed dare nullus opem: nec amor mala fata morari.

Undique ut ingruerat tandem maris impete victus,

Jactabatur aquis: pedibus vigor ille recessit:

Affiduasque manus defecit mobile robur: 325

Quin & sponte frequens irrupit gutture pontus,

Insuavem cumulans potum non utilis undae.

Atque infida nocens extinxit lumina ventus:

Leandrique animam, & miserandum extinxit amo-
rem.

Illa moranti oculis semper vigilantibus instans, 330

Sollicitas animo volvebat faucia curas.

Jamque Aurora aderat: sponsum nec viderat Hero.

Ergo oculos per terga maris circumtulit ampla,

Errantem siqua spectaret forte maritum,

Extincta face: quem turri conspexit ut ima 335

Collidi exanimem, jactatum fluctibus atris,

76 MUSAEUS INTERPR. ANDR. PAPIO.

Continuo pictam rumpens a pectore vestem,
Praecipitem sese turris de vertice jecit.

340 Sic Hero exanimi super est extincta marito:

Seque illi summa quoque sunt in morte positi.

MUSAEI POEMATUM.

DE AMORE ET MORTE

LEANDRI ET HERÛS.

a

Q. Septimio FLORENTE CHRISTIANO
versibus e Graeco expressum.

Insequē, Diva, facem, furtivos testis amores
Quae vidit, simul undivagi nocturnum Hyme-
naei

Inque natatorem, & connubia furva perenni
Invisa Aurorae, Sestonque & Abydon, ubi Herûs
Festinus Hymen noctu est; audire Leandrum 5
Jam videor, Venerisque, ipsam, quae nuntia, te-
dam,

Herûs noctivagae quae praevia pronuba, Amoris
Grande decus tedam, quam post certamina noctis
Inferere astrorum numero cata debuit alti
Cura Jovis, mox dicere & indigitare jugale 10
Sidus amorum; adjuvit enim sine more labores
Clara Cupidineos, atque insomnes Hymenaeos:
Nuntia servavit vigilans, infesta priusquam
Vis venti ingrueret: sed nunc mihi concine mortem
Leandri, exitiumque extinctae triste lucernae. 15

Adversa oppositē duo sunt, pontoque propinqua
Oppida Sestus, Abydus: Amor cum tenderet arcum,
Tunc forte una urbem percussit utramque sagitta,
Virginis & juvenis quo pectora torruit ictu:

K 3

Na

- 20 Nomen erat juvenis Leander, virginis Hero;
 Haec urbem Sestum, contra ille tenebat Abydum,
 Ambo utriusque urbis pulcherrima sidera quondam,
 Consimilestque sibi: Qua, si unquam fiet tibi cussus,
 Parte, super turri rogites qua Sestias Hero.
- 25 Lychnum stabat habens, & dux erat alta Leandro:
 Tum freta pontifona antiquae sciteris Abydi
 Suspirantis adhuc & amorem, & fata Leandri:
 Verum quî potuit civis Leander Abydi,
 Et capi amore Herûs, & amore ligare cupitam?
- 30 Pulchra Hero claro genere orta, Jovisque propa-
 ges,
 Sacra fuit Veneri Cythereae antistita virgo,
 Indocilisque tori, Cypris digna ipsa videri.
 Nunquam foemineis (pudor is fuit) ausa catervis
 Misceri, aut choreas aequaevae pubis adire,
- 35 Aemula foeminei fugiens contagia sexûs,
 Qui semper formae praelato invidit honori:
 Verum perpetua Veneris prece numen amicans,
 Saepe sacris sub muneribus placabat Amorem,
 Coelesti cum matre, timens flammata pharetræ
- 40 Vulnera: sed nec sic potuit fugere ignea tela.
 Jamque dies aderat, qui Sesto festus in urbe,
 Publicus, huc Venerique, & Adonidi solverè vota
 Omnis conferto plebs agmine concurrebant;
 Huc vicina suos omnis tulit insula cives:
- 45 Aemoniae hinc, hinc aequoreae ruit incola Cypri:
 Nulla Cythereas tenuit tunc foemina sedes,
 Nullus odorati Libani saltabat in antris,
 Nullus tam celebri tunc defuit accola luce;

Huc

Huc Phrygiae, huc venit vicinae habitator Abydi,
 Quique puellari juvenes ardore tenentur. 50

Namque illis solitum celebrare frequentibus urbes,
 Ducere quas fama est festae sollemnia lucis,
 Non tam sacrorum, quam formae propter amorem
 Virgineae. Tunc ergo Deae delubra petebat
 Virgo Hero, faciem splendore corusca venusto, 55

Menstrua nascenti qualis Luna albicat ore;
 Cui summos nivearum orbes rubicunda genarum
 Almities notat; ut bicolor rosa primitus exit
 E calathio: credas pratum fulgere rosarum
 Pulchra per ora Herûs; etenim rubor undique ma- 60
 las

Vestibat, subterque pedes, dum incedit, amictu
 Candidulo fulsere rosae; quin gratia membris
 Multa inerat: Charitas tantum tres esse Vetustas
 Falso ait, unus ocellus enim si riserat Herûs,
 Crescebant centum Charites: haec Cypride digna 65
 Flaminica, exsuperansque omnes forma illice Nym-
 phas

Esse Venus meruit, Veneri sacrata Camilla:
 Haec facile juvenum subiit praecordia, nec vir
 Ullus erat qui conjugium non posceret Herûs;
 Quae quoties, & qua templum sublime pererrans 70
 Incedit, trahit in se animos oculosque virorum,
 Hanc aliquis juvenum miratus talibus infit,

Et Spartam ascendi, & vidi Lacedaemonis arces,
 Magnum ubi certamen formarum audimus haberi;
 At non sic tenero & molli veneranda decore 75
 Visa mihi: ac forsan Charitum Venus hîc habet unam:

Lu-

Lumina lassâ mihi, sed non satiata videndo;
 Lecti Herûs initum haud dubitem vel morte pacisci:
 Nec deus esse velim, nec coeli gaudia curem,
 80 Aedibus in nostris potiar si conjuge tali.
 Sin mihi fas non est sacram adfectasse Camillam,
 Da similem uxorem thalamis, Cytherea, fovere:
 Sic aliquis juvenum in vota haec clamabat, idem-
 que

Vulnus alunt alii venis, furtim illa furentes
 85 Forma facit: graviora quibus tu, passe Leander,
 Non tua furtivis pungebas pectora curis;
 Verum improvviso telorum saucius igne
 Nolebas sine forma Herûs producere vitam:
 Ex oculorum acie fax augescebat amorum,
 90 Pectus & invictae bullibat ab impete flammæ:
 Namque inculpatae praestans bona forma puellae,
 Corda virûm penetrans volucris cadit ocyus arcu:
 Pandit ocellus iter, cujus de verbere acuto
 Labitur, atque viri subit in praecordia vulnus;
 95 Hunc pudor & stupor atque effrons fiducia coepit,
 Atque tremor; nam cor trepidat, vincique pudebat:
 Et stupet in forma, sed amoris flamma, pudore
 Deposito, audacem faciens, insurgere jussit
 Compositis sensim pedibus, tum virgine coram
 100 Astirit, obliquansque dolo motabat ocellos,
 Nutibus impellens tacitis errare puellae
 Mentem oculosque Herûs: quae postquam sensit amo-
 rem

Leandrique dolos, gavisâ est conscia formae;
 Saepe etiam tacitum vultum demissa fefellit,

Nuti-

Nutibus occultis dans nuntia signa Leandro, 105

Atque iterum avertens: juvenis tum gaudia pectus

Pertentant, quod se virgo intellexit amari,

Nec renuit: Dumque occultam sibi postulat horam

Leander, Sol contracta jam luce latebat

Occasus, vesperque aderat cum grandibus umbris: 110

Ille pede audenti confestim accedit ad illam,

Ut vidit pulla conceptas veste tenebras,

Utque manum roseam compressit leniter Herûs,

Infantum quantum ingemuit: voci illa pepercit

Iratam simulans, pulchramque averſa retraxit 115

Inde manum; sed ubi nutus, animique remissi

Indicia accepit Leander, veste petitam

Purpurea audacter deduxit in ultima templi.

Pone sequebatur pedibus cunctantibus Hero,

Nolenti similis, vocesque has ore refudit, 120

Foemineum minitans in morem & verba Leandro,

Quis furor ô hospes? quid me rapis, ô scelerate

Virginem? abi actutum, & mea vestimenta relin-

que;

Neve meorum iram locupletum accerſe parentum:

Non tibi fas Veneris sacram adfectare ministram, 125

Nulla via est qua tu possis contingere lectum

Virginis: Haec sic virginibus consueta minata est;

Ille minas simul ac, muliebresque audiit iras,

Agnovit victae signa haud obscura puellae:

Foemina nam cupidis quoties succenset ephebis, 130

Promittunt irae Veneris commercia tales.

Ergo ubi odorato Nymphae tulit oscula collo,

Sic fatur magno mentem percussus amore,

L.

Altera

Altera post Venerem Venus, & post Pallada Pal-
las,

135 O quam te memorem! neque enim muliebribus istis
Te similem formis fas dicere! sed Jove natis.

O fortunatos tam pulchra prole parentes!

O felicem uterum qui te tulit! En age nostris

Te facilem praebens precibus miserere furentis

140 Igne tuo, Venerisque sacerdos Cypridis acta

Exsequere, & divae cole connubialia jura.

Non decet innuptas Veneri servire puellas:

Sed nec virginibus signatis Cypria gaudet.

Quaeris quae leges, quae sint mysteria Divae?

145 Conjugium & thalami: Quod si tibi Cypris amatur,

Flexanimorum age ama mellitum foedus amorum;

Supplicis hoc, si vis, vel conjugis accipe votum,

Quem tibi caepit Amor telis venatus acutis,

Ut fortem Alcidem, virgam qui commovet auream

150 Mercurius pernix, nymphae servire coëgit

Jardaniae: at tibi me misit Cytherea, nec Hermes.

Virginis Arcadiae puto te meminisse Atalantae,

Virginitatis amans quae Milanionis amantis

Effugit studia, irata post Cypride mutans,

155 Spretum ante, ardebat tota deperdita mente:

Da te ergo facilem, ne accendas Cypridis iram.

Sic ait; ac mens est renuentis flexa puellae,

Corque deerravit blando sermone loquentis.

At virgo ipsa oculos figens tellure filebat,

160 Clam suffusa genas instante pudore rubentes:

Ac summam pedibus terram radebat, & ora

Saepe verecunda atque humeros velabat amictu:

Hacc

Haec persuasi animi sunt argumenta, filensque
 Usuram thalami solet omnis virgo pacisci.
 Dulcis amaritiem jam corde bibebat amoris 165
 Virgo Hero, flamma penitas arente medullas,
 Sensibus ereptis ad amabilis ora Leandri.
 Ergo hîc, donec operta esset caligine tellus,
 Infano errantes oculos Leander amore
 Non habuit fessos spectando virginis ora; 170
 Quae tandem dulci sermone affata Leandrum est,
 Emittens molli pudibundum ex ore ruborem,
 Tu dictis, hospes, posses vel saxa movere;
 Ecquis te docuit fallentia verba rotare?
 Heu quis te nostras externum duxit in oras? 175
 Attamen incassum fudisti haec vinnula verba:
 Nam quî mecum in eas foedus peregrinus, & erro
 Intutus? sancte atque palam connubia nobis
 Concelebrare nefas; nostri hoc vetuere parentes.
 Quin si forte meam patriam cupis, hospes, habere, 180
 Semper furtivi reteguntur gaudia lecti:
 Namque hominum vulgo lingua est mala, quodque
 latenter
 Feceris, in triviis communis fabula fiet.
 Sed nec te pigeat patriam cum nomine vestram
 Dicere; 'nam nostrum notum tibi; nominor Hero: 185
 Celsa mihi domus est, quae personat undique, turris;
 Hîc habitans una tantum famulante ministra,
 Ante urbem Sestum super altae margine ripae,
 Propter sum pelagus; sic me statuere parentes:
 Nec prope sunt puerae aequales, juvenumque cho- 190
 reac

Longe absunt : verum semper noctuque, diuque
Ventosi pelagi sonus auribus infremit asper.

Sic fata, occuluit roseam sub tegmine malam :
Erubuitque iterum, & puduit sic esse locutam :
195 Cuspide sed punctus Leander Amoris amara,
Certamen quo pacto ineat meditatur amantum.
Namque virum telis domitans Amor improbus, ul-
cus

Saepe viri medicat ; tum quis semel imperat, ipse
Cuncta regens, consultor erit mortalibus aegris :
200 Ille Leandro etiam voluit succurrere amanti,
Hinc animo aeger amans sic callida dicta reponit,
Te propter faevas, ô virgo, enare per undas
Non dubitem, vel si plenum ignibus aestuet aequor,
Nec freta pervia sint ; tua si mihi certa voluntas,
205 Haud hiemem horrifoni metuam maris, ire paratus
In thalamum, formosa, tuum, semperque silente
Nocte ferar, pontique Helles freta lata natator
Trajiciam sponsus ; procul haud mea distat Abydus
Urbe tua : excelsa tantum de turre lucernam
210 Ulteriore mihi ex ripa, in caligine pande :
Sic mihi fidus erit tua fax, ego navis Amoris ;
Intuitusque illam, non mersum fera Bootem,
Non ficcum Plaustri tractum, nec Oriona saevum,
Dulce queam adversum patriae contingere litus.
215 Tu grave spirantes ventos, mea cura, caveto,
Ne faculam extinguant, animamque in luce relin-
quam

Illicet exstincta : Nam lux dux nostra, salusque est.
Quod si tantus amor nostrum cognoscere nomen,

For-

Formosae sponsus Leander nominor Herus.

Conjugium clandestino sic foedere pactum est; 220

Ambo inter sese sic convenere, fidesque

Ultero accepta data est, ut testis sola lucerna

Nuntia sit thalami, & noctis firmentur amores.

Haec lumen praeferre, hic se committere ponto

Promisit: mox perfectis insomnibus horis 225

Pervigilis sacri, tum invitus uterque faceffit;

Haec turrin repetens, ille atra in nocte recedens,

Et misso turris signo, ne forsan aberret,

In bene fundatae populos enavit Abydi.

Tota nocte ambo furtivae murmura rixae 230

Optabant, creperasque addit quas Hesperus umbras,

Dilectus thalamis. Jam nigra in veste reversae

Surgebant tenebrae, mortalia pectora somno

Damnantes, non Leandrum, qui littore ponti

Exstructi thalami exspectat prodentia signa, 235

Facturamque facem lacrymas vestigat ocellis,

Furtivi quae nuntia erat longinqua cubilis.

Ut vidit tectum prima caligine caelum,

Lychnum Hero ostendit, mox postquam accensa lucerna est,

Mentem accendit Amor properantis multa Leandri: 240

Cumque ardente ardet juvenis face, cumque sonantes

Infani audiret fluctus maris, intremittit ipse

Primo aditu; sed post animis fiducia venit:

Talibus alloquiis se tandem hortatur, & inquit,

Saevus amor certe est, pelagusque immite, sed 245
undas

Acquora habent tantum, urit me intusus ignis Amoris.

Accipe cor flammæ, neque sit metus ullus aquarum:
Huc mihi ades præsens in amore; quid æquor &
undas

Horrescis? nescis Venerem maris esse propagem?
250 Et domina est ponti, & nostros regit æqua labores.

Haec ubi dixit, utraque manu sustollit amictum,
Exiit & membris, nuda in cervice renodat;
Littoreque exsiluit, corpusque emisit in altum,
Semper in adversam properans transire lucernam,
255 Ipse suus remex, vector suus, & sua cymba.

At turri ex alta sublimis lucifer Hero,
Qua spirans tristes ventus diffuderat auras,
Saepe mori vetuit prætenta veste lucernam,
Donec multa mari passus Leander, in actam
260 Seftiada evasit, turrimque inductus ab illa est;
Quae virum anhelantem complexa in limine primo
Spumicomas pelagi stillantem è corpore guttas
Virginei cupidum thalami in penetralia duxit,
Deterfitque cutem, roseoque perunxit olivo

265 Corpus odorifero, pontique abolevit odorem.
Quin & adhuc respirantem amplexata maritum
Mollibus in stratis hæc mollia verba locuta est,
Sponse, graves quos nemo alius tulit ante, labo-
res

Anclasti: mi sponse, sali spumantis abunde est
270 Jam tibi, cetosique, dedit quem pontus, odoris:
Huc agefis, & sudorem deponere laboris
In nostros, optate, sinus. Zonam ille subinde
Solvit, & in venerem veniunt communiter ambo.
Non habuit choreas iste Hymen, nec torus hymnos,
Con-

Conjugium cantor neque sacrum voce probavit; 275

Nec fulsere faces ad connubiale cubile,

Nec choreas agilis quisquam salisubfusus egit;

Sed nec Hymen Hymenaeae boni cecinere parentes:

At fixo thalamo stravere silentia lectum,

Perfida cum expeterent tunc tempora, feraque mun- 280
dum

Hora dedit, nullo sonuere Hymeneia cantu

Gaudia; sola illis nox pronuba: nulla Leandrum

In lectis Aurora virum conspexit apertis.

Nando etenim adversam contra repetebat Abydon,

Noctis adhuc spirans; sed non satiatus amore: 285

At vero ipsa suis clam pulchra parentibus Hero

Noctu nupta, die virgo apparebat: uterque

Saepe vovebat uti occasum lux alma videret.

Sic suffurantes fatalis tempus amoris

Mutua carpebant celati gaudia lecti. 290

Verum ambo exiguo vixerunt tempore laeti,

Nec potuere diu instabili gaudere hymenaeo:

Nam simul ac hiemis pelago vis atra rigentis

Incubuit, dein horrentes sonuere procellae,

Et stabilita alte mollis fundamina ponti, 295

Hiberno flantes quassarunt fidere venti,

Turbine verrentes latum mare, navita saevum;

Nec tutum fugiens pelagus, tellure repulsam

E gemina piceam jam fregerat aequore navim.

At non ô patiens animi, generose Leandre, 300

Te metus hiberni maris arcuit: illa lucerna

De turri, & solitae monitrix praenuntia flammæ

Suasit ut insanos velles contemnere fluctus,

Cru-

Crudelis, neque fida: ô si miseranda puella,
305 Dum saevibat hiems, sine conjuge sola Leandro,
Mansisset, thalami metuens accendere fidus!
Sed superans Amor, & fati vis dura coëgit:
Victa facem mortis, neque jam monstrabat amoris.
Nox erat (& gravius spirant hoc tempore venti,
310 Flatibus hibernis ferientes littora venti
Confertim incumbunt pelago) cum sponte Leander
Spe solitae sponsae, se triste frementibus undis
Commisit; jamque unda super devolvitur undam,
Turbatur pelago, miscetur & aethere pontus,
315 Undique fit sonitus, dum venti praelia miscent,
Eurus flat contra Zephyrum, Boreaeque minatur
Multa Notus, magno pelagi ruit unda fragore.
Interea infelix juvenis crudelibus actus
Vorticibus, supplex Cytheream saepe vocabat,
320 Saepe & Neptunum, imperio freta lata tenentem;
Nec Boream Nymphae immemorem finit Atthidos:
atqui
Nullum illi auxilium, neque fata amor acer abegit.
Undique surgentis tandem infausto impete fluctus
Illisus fertur, genuum vis fracta labascit,
325 Mobilium manuum virtus immota jacensque est;
Intrat & in fauces sponte ingens fluxus aquarum.
Sic tristes bibit ille sali insuperabilis undas:
Quin fax infida exstincta est stridore procellae
Illa salus & amor, lacrymandi & vita Leandri:
330 Dumque teneret adhuc iter hic, vigilantibus usque
Fluctuat illa oculis, plangentibus incita curis.
Jamque erat orta dies, neque sponsum respicit Hero,
Lumi-

Luminaque interdens in lati tergora ponti,
 Quaerit an errantem poterit spectare maritum,
 Forte face extincta : sed ubi in fundamine turris 335
 A scopulis lacerum consortis corpus amici
 Aspexit, pictam scindens a pectore vestem,
 Praecipiti sonitu de turri proruit alta.

Sic Hero super interiit consorte peremto ;
 Seque, ipsis ambò supremò in fine fruuntur.

HERONE ET LEANDRO.

Carmen.

Interprete DAVIDE WHITFORDO.

Diva facem memora tacitos quae vidit amores,
Et nantem in tenebris, vectosque per alta ju-
gales,

Foederaque aeternam Aurorae fugientia lucem,
Nocturnisque thoris sociatam Seston Abydo.

5 Fax & Leandri nantis sonus impulit aures,
Fax quae furtivae Veneris praenuncia lucet,
Obscurasque Herûs exornat praevia taedas.
Quam pater aetherius (quoniam praelusit amantum
Ignibus) emeritam superaddere debuit astris,

10 Sponsarumque decus dixisse & sidus amorum.

Quae socio ardentes solata est lumine curas,
Et thalami infomnis fidissima nuncia fulsit,
Cum nondum flassent hostili turbine venti.

Sed tristes utriusque mihi (Dea) praecipe casus,

15 Extinctamque facem & crudelia fata Leandri.

Respicit oppositam contraria Sestos Abydon

Confinis pelago; stetit hic arcumque tetendit

Aliger, & volucrem direxit utrinque sagittam,

Quâ juvenis virgoque calent. Si nomina quaeras,

20 Formosus Leander erant, & nobilis Hero.

Haec Seston colit, oppositam tenet alter Abydon.

Ambo

Ambo fiderei, propriae decus urbis uterque,
 Pene pari formâ, quae si loca forte peragres,
 Aëriam turrim explora, quâ Sestias Hero
 Stans facem nocturnis Leandrum rexit in undis. 25
 Undisonum antiqui contra pete littus Abydi,
 Plorat adhuc juvenem & tristes reminiscitur ignes.
 Unde tamen patriâ juvenis delatus Abydo
 Arsit, & externos excivit virginis ignes?
 Pulcra Hero claris majoribus orta, Sacerdos 30
 Idaliae Veneris taedaeque incognita, turrim,
 Fluctibus aequoreis vicina colebat avitam.
 Altera visa Venus, castoque retenta pudore
 Nunquam virgineae se consociare catervae,
 Non inferre pedem juvenili sueta choreae, 35
 Aemula foeminei vitat consortia coetus.
 (Nam celebres urunt muliebria pectora formae)
 Te solam, Cytherea, colit, te munere, Diva,
 Et natum multo libamine placat Amorem,
 Coelestis pharetrae flagrantia tela tremiscens. 40
 Non tamen effugit quos sic vitaverat arcus.
 Et jam festa dies populis celeberrima fulsit,
 (Quam Veneri Sestos colit, & tibi pulcher Adoni)
 Undique conveniunt sacrae ad spectacula lucis
 Insula quos gremio Oceani circumflua misit, 45
 Aemonii proceres aderant, atque incola Cypri,
 Vosque puellares liquere Cythera catervae,
 Quique agili quatiunt Lybani juga summa choreâ.
 Nec deerat quisquam vicinis accola sacris.
 Huc Phryx, oppositaeque ruebat civis Abydi. 50
 Contactique novis juvenes ardoribus, illi

- Nam semper festi studio famâque trahuntur.
 Nec peragenda vocant tantum solennia Divûm,
 Agmen virgineâ quantum spectabile formâ.
- 55 Ante alias Hero gressum per templa ferebat
 Praelustri jubar evibrans pulcherrima vultu,
 Pallida seu primæ resplendent cornua Lunae.
 Illa genas modico tamen interfusa rubore
 Ut bicolor thecis exit rosa, pandere ab omni
- 60 Hero parte rosis gemmantia prata videtur.
 Nam color enituit roseus per membra, rosasque,
 In gressu tunicae sinuata volumina pandunt.
 Multa comes membris it gratia, prisca sorores
 Tres aetas dedit, haec oculo si riserit uno
- 65 Gratia sidereo centena exultat ocello.
 O quam digna tibi servit, Cytherea, Sacerdos!
 Sic inter reliquas formosa Antistita fulget,
 Aemula virgo suae possit contendere Divae.
 Corda incauta virûm penetrârat, tota juvenus
- 70 Virgo tuae coepit flagrare Cupidine taedae:
 Nam gressus quacunq; Hero per templa ferebat
 Attonitis inhiant animis oculisque sequuntur.
 Atque aliquis formam miratus talia fatur.
 Accessi Sparten, pulcram Lacedaemona vidi,
- 75 Roboris & primæ florent ubi praemia formae.
 Abstulit una decens generosa modestaque palmam.
 Gratia forte tibi, Dea, de tribus unica servit,
 Quam fesso nondum satiato lumine vidi.
 Cujus complexu abnuerem nec morte revelli.
- 80 Aetherias semper servant sibi numina sedes,
 In nostros formosa thoros si venerit Hero.

O Dea, nam nobis tangenda Antistita non est,
 Nostra tamen simili laudetur sponfa juvenâ.
 Talia jactabat juvenis, diversa furentes
 Virgo viros graviter tacito torquebat amore. 85
 Torruit at visâe postquam te flamma Leander,
 Stat nolle occultis animum consumere telis.
 Corque inopinus amor postquam inflammaverat, Hero
 Certum est velle frui aut invisam abrumpere vitam
 Combibit assiduos oculis spectantibus ignes, 90
 Inque triumphali tabescunt viscera flammâ.
 Sic illibatae penetrat plus virginis ardor
 Corda viri, quam quae nervo salit acta sagitta:
 Invadens oculos primum, tum luminis icti
 Descendit dolor, & meat ad praecordia vulnus. 95
 In diversa trahunt virtusque, timorque, pudorque.
 Cor tremit, implicito sed enim pudor obstat amanti.
 At capitur formâ, tum pellit flamma pudorem.
 Ergo virum tandem victrix audacia ducit
 Passibus ambiguis, & coram virgine sistit. 100
 Tum tremulos obliqua tuens detorquet ocellos,
 Pectore in incauto tentans accendere flammam.
 Leandri infidias agnovit virgo, suaeque
 Conscia gaudebat formae, at perfusa rubore
 Saepe levi textit roseum velamine vultum: 105
 Signa pari referens & respondentia nutu.
 Ora iterum attollit, laetantur corda Leandri
 Quod non sprevisset virgo quos senserat ignes.
 Interea juvenis dum commoda quaerit amori
 Tempora, contracto descendit lumine Phoebus, 110
 Et trahit exoriens obscuras Hesperus umbras.

Vadit, & optatam intrepidus stetit ante puellam;
Ambiguae fidens nocti fretusque tenebris.

Tum strinxit roseos digitos sine murmure, & imo
115 Corde dedit gemitum, filet illa immota, manumque
Virgineam subito (velut indignata) recepit.

Talibus agnoscens juvenis mutabile signis
Ingenium, audaci traxit velamina dextrâ,
Splendida ad augusti ducens penetralia templi.

120 Haec velut invito sequitur vestigia gressu,
Cedentem se passa trahi, tum talibus inquit,
Foemineis conata minis terrere Leandrum.
Quis furor hic, hospes? cohibesne a virgine dextram?
Dum licet I procul, & velamina sacra relinque.

125 Nostra potens opibus domus est, poenamque minatur.
Idaliae non est sic attrectanda Sacerdos,
Nec thalami sperare tibi fas gaudia nostri.
Talia virginibus bene convenientia dixit.
Ille minas postquam audivit simulantis inanes,

130 Certa dari victae sensit sibi signa puellae.
Foemina nam blando quaecunque minatur amanti,
Exprimit ipsa minis conceptos pectoris ignes.
Oscula tum roseae cervici dulcia figens,
Talia dicta dedit vivo perculsus amore.

135 Post Venerem mea sola Venus, post Pallada Pallas,
Nam tibi terra parem non educat ulla puellam:
Solaque supremi soboles est aequa Tonantis.
Et Pater, & felix tibi quae dedit ubera Mater,
Ter felix venter qui protulit, at prece nostrâ,

140 (Chara) velis flecti, nec veras temnere flammās.
Cur Venerem fugis ah! Veneris non aequa Sacerdos?

Huc

Huc ades, & cole rite Deam fociata cubili.
 Casta puella sacris Cythereae ingrata ministrat.
 Virginitas Paphiae infensa est. Si noscere Divae
 Sacra tuae cupis, & sinceras discere leges, 145
 Sunt taedae, & thalami; tua si Venus est tibi curae,
 Dilige jucundi fociabile foedus amoris.
 Me famulum aut taciti consortem suscipe lecti,
 Quem domitum telis dedit hic in vincla Cupido.
 Sic magnum Alciden quondam Cyllenius ales 150
 Victor Jardanes captivum ad moenia duxit.
 Me tua Diva tibi, nullus Caducifer offert.
 Nec te Virgo latet, quo pacto fugerit olim
 Melanionaeos crudelis Abantias ignes,
 Virginitatis amans, quae Divae numine victa 155
 Exosum prius ingenti dilexit amore.
 Tuque puella tui formida numinis iram.
 Sic fatus dubios animos in pectore flexit,
 Inspirans rapidos verbis fallacibus ignes.
 Illa solo fixos oculos taciturna tenebat, 160
 Dejectum roseo vultum perfusa pudore,
 Attrivitque solum moto pede, saepe rubentes
 Hero pulchra genas niveo velamine texit.
 Cuncta haec jam victae praenuncia, namque tacendo
 Ad primos illecta thoros se virgo resignat. 165
 Mollia crudeles stimuli praecordia tentant,
 Jam stupet, & valido fervercit amore Leandri
 Virgo, novasque fovet tenero sub pectore flammās.
 Interea pudibunda solo dum dejicit ora,
 Nulla furens animi Leander taedia sensit, 170
 Turbida virgineo defigens lumina collo.

Illa

- Illa diu tandem servata silentia rumpit;
 Et roseum humectat prorupto flumine vultum.
 Vocibus his (hospes!) fortasse adamanta moveres.
 175 Quis te verborum variâ sic imbuit arte?
 Hei mihi! quis talem nostris te sistit in oris?
 Ista tamen frustra; quid enim malefidus, & hospes
 His novus in terris, ad conjugalia pectus
 Vincula sollicitas, quae fors invisa recusat?
 180 Obstat uterque parens votis; si crebrior istam
 Visere posse putes (hospes quia cognitus) aedem;
 Tentabis frustra latebras praetendere amor.
 Ora virum probris sic asluevere, tenebris
 Ut quae tecta putes, spargat per compita rumor.
 185 Verum age! ne patriam me nec tua nomina celes;
 Nec te nostra latent, praeclari nominis Hero,
 Aëraeque colens expôsta cubilia turris.
 Heic habito, famulâ tantum consorte, sonantes
 Ad fluctus pelagi, prope clarae moenia Sesti
 190 Neptuno immiti jussu vicina parentum.
 Aequaeque longe comites, dulcisque choreae
 Virgineae plausus, tantum noctesque diesque
 Insonat assiduo spumofus murmure Nereus.
 Haec effata genam roseam velamine texit,
 195 Erubuitque iterum, seque his super increpat ipsa.
 Sed juvenis volucris transfixus pectora flammâ
 Jam parat ad dubium sese certamen amoris.
 Namque domans telis mortalia corda Cupido
 Ipse manus adhibet medicas, ubi praesidet ille
 200 Consiliis juvat, & solus moderatur habenas.
 Ardenti qui promptus opem tulit ipse Leandro.

Ingemit & vafro tandem sermone profatur.

Te propter, virgo, nabo maria aspera quamvis
Claudat iter flammis, insanaque ferveat unda.

In thalamos Herûs mare non terrebit euntem,
Si fremať excitum ventis & verberet astra.

205

Sed semper pelagi me semita nota, maritum
Hellepontiacis madidum tibi sistet ab undis.

Nam colo non longe distantis maenia Abydi.

Tu tantum adversam sublimi a vertice turris
Per tenebras ostende facem (formosa) tuoque
Sidere deducar nocturni navis amoris.

210

Hoc ego, non gelidum cupiam spectare Booten,

Oriôna gravem, pelagoque incognita plaustra.

Hoc vehar oppositas terrae securus ad oras.

215

(Chara) sed instantes pernox custodia ventos

Arceat, extinguant mihi ne cum lumine vitam.

Lumine lucifero ductore animaeque viaeque.

Et si te tantum nostrum juvat accipe nomen.

Sum conjux (formosa) tuus, dicorque Leander.

220

Sic illi tacito jungebant foedera nexu,

Nocturni secreta thori, at praenuncia lecti

Taeda ministerium occulti servaret amoris.

Tenderet illa facem, hic jactaret brachia ponto.

Furtivum interea cupidi certamen amoris

225

Perficere, abscedunt (invitus uterque) revisit

Illa suas sedes, juvenis ne noctis in umbra

Signa subobscurae fallant incognita turris

Multa cavens, patriam serò defertur ad urbem.

Dulciaque optantes venturae gaudia noctis,

230

Obscuras nimium cupiunt properare tenebras.

N

Jam-

- Jamque superfusae nigrae caliginis umbrae;
 Gratum aliis referunt, tibi non, Leandre, soporem.
 Anxius undosi stabas prope littora ponti
 235 Promissa ostensis expectans gaudia flammis,
 Sollicitaeque facis deposcens flebile signum,
 Luminaque occulti procul effulgentia lecti.
 Vidit ut Oceano piceas insurgere nubes,
 Extulit illa facem, fulgentia lumina cernens
 240 Fervet, & immenso comburitur igne Leander.
 Flamma virum taedamque cremat; sed littore summo
 Ut stetit, & sonitum ingentem maris auribus hausit,
 Intremuit primum, mox expulit ipse timorem,
 Talibus obfirmans trepidantia pectora dictis.
 245 Saevus amor, pontusque gravis sed mitior unda
 Est maris, haurit amantis adestas flamma medullas.
 Concipe cor ignes, nec te vaga terreat unda.
 Hic praesens in amore mihi maria aspera temne.
 Ignoras pelago quod sit Venus edita, fluctus
 250 Quae regit aquoreos & nostro praesidet igni?
 Exuit haec fatus pulchro de corpore vestem,
 Atque manu capiti haesuram constrinxit utrâque.
 Littoreque exiliens corpus dejecit in aquor,
 Ad facis oppositae fulgentia lumina tendens,
 255 Ipse ratis, remexque sibi, gnarusque magister.
 Hero flammiferae sed summo in vertice turris,
 Quâ celeri instabant atroces flamine venti,
 Saepe manu vestem circumtulit, alta Leander
 Tangeret undosi tutus dum littora Sesti.
 260 Vestibulo occurrens turrim tunc ducit ad altam,
 Solaque anhelantem tacite complexa maritum
 (Acquora

(Aequora perfusis rorantem falsa capillis) ;
 Dulcia virginei vocat ad penetralia lecti.
 Siccavitque cutem, & dulci perfudit olivo,
 Praepingui, roseo, pelagique extinxit odorem, 265
 Composuitque thoris, & adhuc ex aequore fessum
 Circumfusa virum, verbis sic mulcet amicis.
 Sponse laborasti seu nullus sustinet alter.
 Sponse laborasti, tibi falsus sufficit humor
 Aequoris ingrati, piscosaeque Tethyos unda. 270
 Huc ades! hoc gremio duros depone labores.
 Dixerat, hic primos cito virginitatis honores
 Carpit, & optatae Veneris nova foedera jungunt.
 Taeda, sed absque choro; thalamus fuit, at sine cantu.
 Conjugium nullus celebravit carmine vates. 275
 Nec fax ulla thori genialis praevia luxit.
 Non agili juvenes circumsiluere choraeta.
 Nec pater & mater natis cecinere Hymenaeum.
 Sed thalamum ornârunt taciturna silentia noctis,
 Atque maritales sponsum obduxere tenebrae. 280
 Et non cantatis se conjunxere Hymenaeis.
 Sola fuit lecti nox conscia, sponsus in illo
 Nunquam Luciferi surgentia lumina vidit,
 Adversum repetens patriae sed littus Abydi,
 Spirat inexpletum nocturnos semper amores. 285
 Fallit & incautos Hero malefida parentes,
 Noctu nupta, die virgo, cupiebat uterque
 Saepius occiduos pelago se mergere soles.
 Sic illi tacitam Venerem velare coacti,
 Mutua carpebant occulti gaudia lecti. 290
 Sed breve tempus utrique fuit: nec longior aetas

- Est data trajectis vada per Nereïa taedis.
Bruma rigens gelidis horrebat amicta pruinis,
Et maria horrifonae turbabant cana procellae,
295 Et penitus motas pelagi traxere lacunas,
Aequora praecipiti verrentes turbine Cori.
Certatim nimbi feriunt mare, praescius horret
Nauta, ratemque avidus praerepto lictore frangit,
Infidam fugiens hyemem pelagique labores.
300 Sed non magnanimum incoepto terrere Leandrum
Excitus valuit brumali fidere pontus.
Extulit infelix solitae praenuncia taedae
Lumina, sublimis malefido è vertice turris,
Securumque maris monuit: sed tempore brumae
305 Debuerat virgo infelix caruisse Leandro,
Et clarum officio dimittere fidus amorum.
Dirus amor, fatumque coëgit, nuncia lethi
Fax miseræ accensa est, nec amantum praevia flammis.
Nox erat, & motâ tum tempestate feroces
310 Grandia brumali tollebant aequora flatus,
Et vasto unanimes venti incubuere profundo.
Tunc quoque Leandrum consuetae Virginis ardor
Impulerat saevo sese committere ponto.
Unda tumens undam ferit, & confunditur aequor,
315 Miscetur coelo mare, mota est undique tellus
Ventorum occurso, Zephyro contrarius Euris
Ibat, & in Boream immani Notus irruit irâ,
Immensumque furebat inevitabilis unda.
Dira sed in tumido Leander gurgite passus,
320 Saepe mari genitam Venerem prece lassius adorat,
Saepe ipsum pelagi domitorem, saepe recenset

Atthidos

Atthidos ereptae Borea tibi gaudia nymphae.
 Non tulit ullus opem, fatum non cessit amori.
 Undique contritum juvenem maris obvius urget
 Impetus, & pedibus saeva abstulit unda vigorem, 325
 Brachiaque assiduo ceciderunt fessa labore,
 Nec revomit falsas quas hauserat aquoris undas,
 Sed bibit affusum defectis faucibus aequor.
 Ecce facem extinguit crudeli turbine ventus,
 Leandrumque simul miserosque obtexit amores. 330
 Prospiciens vigili sed apertum lumine pontum
 Stabat adhuc dubiis Hero tristissima curis,
 At jubare exorto sponsum non aspicit usquam.
 Ergo oculos celeres circumfert aequore toto,
 Fluctibus oppressum tumidis si forte videret 335
 Infidâ face deceptum, ad fundamina turris
 Ut lacerum scopulis vidit miseranda maritum,
 Diripuit variam moritura a pectore vestem.
 Nec mora praecipitem turri se misit ab alta,
 Exanimem super expirans illapsa maritum, 340
 Ultima nec miseros necis hora diremit amantes.

F I N I S.

I N D E X

OMNIUM VERBORUM.

Α.

Α. 268

Α'εραχον. 214

Α'ευδοθι. 28

Α'ευδον. 4

Α'ευδ@. 16

Α'εύδσ. 21. 26. 50. 209.
284

Α'γαλμα. 8

Α'γάπαζε. 147

Α'γαπάζων. 99

Α'γάρρον. 208

Α'γγελίην. 12. 222. 235

Α'γγελιώτῳ. 7. 237

Α'γε. 14

Α'γεν. 9

Α'γειρομένων. 54

Α'γέμῳ. 53

Α'γλαϊάων. 75

Α'γλαΐη. 37

Α'γλαΐησιν. 104

Α'γνώσκεις. 249

Α'γασα. 233

Α'γασιν. 43

Α'γελον. 203

Α'γρομένησι. 34

Α'γρομένοιο. 324

Α'γροπνοισιν. 331

Α'γων. 119

Α'γῶνα. 197

Α'δίδακτ@. 31

Α'δόκητον. 88

Α'δόνητον. 326

Α'δώνιδι. 43

Α'εθλῶσειεν. 197

Α'εθλον. 9. 75

Α'εθλες. 230

Α'εῖ. 254. 192. 296

Α'ειδομένων. 281

Α'είρας. 243

Α'εισε. 278

Α'έχοντες. 226

Α'έλλας. 294

Α'έξετο. 90

Α'ήμῳ. 13

Α'ήται. 296. 309. 310

Α'ήτας. 216

Α'ήτῳ. 13

Α'ήτης. 257. 329

Α'θανάτων. 53

Α'θέσφατον. 115

Α'θηνάη. 135

Α'θηνῶν. 135

Α'θρόον. 311

Α'θμαίνοντα. 261. 266

Α'ιδοῖ. 33. 161

Α'ιδομένη. 162. 195

Α'ιδῶς.

INDEX VERBORUM

- Αἰδῶς. 173
 Αἰδῶ. 98
 Αἰδώς. 96. 97
 Αἰεὶ. 38. 207
 Αἰέν. 52
 Αἰθέρα. 315
 Αἶμα. 30
 Αἰμονίης. 46
 Αἰνοπαθές. 86
 Αἰνοπαθής. 319
 Αἰολόμητης. 198
 Αἰέσσεται. 199
 Αἰκλήτοις. 319
 Αἰκοιμήτων. 12. 225. 326.
 Αἰκοίτιω. 337
 Αἰκοίτης. 207
 Αἰκοντίζοντες. 310
 Αἰκρήτης. 285
 Αἰκρε. 58
 Αἰκρον. 162
 Αἰκεί. 184
 Αἰκόμην. 75
 Αἰκῶ. 5
 Αἰκῶν. 242
 Αἰκτιῶ. 259
 Αἰκτίσεν. 90
 Αἰλα. 297. 299
 Αἰλασήσας. 202
 Αἰλῶτο. 71
 Αἰλ'. 14. 38. 41. 207. 274. 291. 293. 300
 Αἰλᾶ. 28. 88. 137. 139. 216. 234. 245. 279.
 307. 323
 Αἰλῆ. 33
 Αἰλῆλων. 226. 290. 292.
 341
 Αἰλῶ. 124
 Αἰλοθεν. 84
 Αἰλῶ. 84. 268
 Αἰλῆλοισι. 23
 Αἰλεγίσεις. 248
 Αἰλέγασα. 155
 Αἰλέεινε. 41
 Αἰλούμενη. 36
 Αἰλήτης. 177
 Αἰλίας. 318
 Αἰληχέα. 26
 Αἰλῶναον. 265
 Αἰλις. 269
 Αἰλισεφών. 45
 Αἰλμης. 328
 Αἰλμυρόν. 269
 Αἰλός. 193
 Αἰλυσκάζων. 299
 Αἰλώμην. 335
 Αἰλῶται. 97
 Αἰμαμακέτη. 328
 Αἰμάξης. 214
 Αἰμειλιχ. 245
 Αἰμήχανον. 127
 Αἰμμορ. 89
 Αἰμνήμονα. 322
 Αἰμωμήτοις. 92
 Αἰμφ. 163
 Αἰμφαδόν. 179
 Αἰμφιόρητης. 187
 Αἰμφι-

I N D E X

- Ἀμφιπόλῳ. 188
 Ἀμφιχυθεῖσκ. 267
 Ἀμφοτέρης. 18. 252
 Ἀμφοτέροι. 287
 Ἀμφοτέρων. 22
 Ἀμφω. 22
 Ἀν. 80. 174
 Ἀνά. 17. 43. 55. 192.
 227
 Ἀνάγκη. 226
 Ἀνάγκη. 140. 289
 Ἀναιδείη. 96
 Ἀναιδείην. 99
 Ἀναινομῆης. 158
 Ἀνακτῶ. 321
 Ἀναπτομῆη. 306
 Ἀναπτομῆοιο. 239
 Ἀνασσα. 33
 Ἀνάσσει. 199
 Ἀνάσειλασκ. 110
 Ἀνάφανε. 211
 Ἀνδρα. 198
 Ἀνδράσιν. 233
 Ἀνδρὸς. 95
 Ἀνδρῶν. 69. 72
 Ἀνέγρετο. 315
 Ἀνέδραμε. 232
 Ἀνέμων. 316
 Ἀνέμιμνε. 235
 Ἀνενείκατο. 121. 172
 Ἀνεπλοίητο. 168
 Ἀνέρεθ. 199
 Ἀνέφαινε. 308
 Ἀνήγαγεν. 260
 Ἀνθρώπων. 183
 Ἀνικήτε. 91
 Ἀντέκλινεν. 107
 Ἀντέπνεεν. 316
 Ἀντία. 209
 Ἀντίον. 100
 Ἀντιπόροιο. 215. 284
 Ἀνύσαντες. 225
 Ἀοιδὸς. 275
 Ἀπ. 94. 153. 210. 339
 Ἀπαγγέλλοντα. 6
 Ἀπαλὰς. 69
 Ἀπαλήν. 76
 Ἀπαλόχερον. 171
 Ἀπάνευθε. 305
 Ἀπάνευθεν. 281
 Ἀπασχέωσα. 56
 Ἀπεδύσατο. 251
 Ἀπειλαί. 132
 Ἀπειλὰς. 317
 Ἀπειλείσκει. 122
 Ἀπειλείωσι. 131
 Ἀπειλῆς. 129
 Ἀπέκλασε. 298
 Ἀπέκρυψεν. 105
 Ἀπενόσφισεν. 98
 Ἀπέσβεσε. 329
 Ἀπεσείσατο. 108
 Ἀπλοον. 204
 Ἀπισον. 299. 329
 Ἀπισθ. 304
 Ἀπο. 32
 Ἀποίητε. 125
 Ἀπόλειπε. 124

Ἀπό

V E R B O R U M.

Ἀπὸναντο. 292. 341

Ἀποσβέσσωσι. 217

Ἀπόποροϋ. 249

Ἀποσάξου. 173

Ἀπυςϋ. 178

Ἀρα. 71

Ἀρηγεν. 323

Ἀρήτειρα. 68

Ἀεγνώποις. 283

Ἀειδύσασα. 67

Ἀεισυν. 98

Ἀεισινός. 273

Ἀεκαδής. 153

Ἀρχαίης. 26

Ἀσέρρα. 212. 306

Ἀσέρρες. 22

Ἀσηρ. 111

Ἀσηρικτα. 295

Ἀσός. 50

Ἀσρον. 10

Ἀσρων. 9

Ἀσν. 74

Ἀταλάντη. 153

Ἀτερ. 274

Ἀτθίδϋ. 322

Ἀτρεκέως. 66

Ἀυρησιν. 257

Ἀυτάγγελοι. 132

Ἀυταρ. 112

Ἀυτή. 103. 104

Ἀυτῶ. 29

Ἀυτίκα. 79. 217. 272

Ἀυτίματϋ. 255. 327

Ἀυτῶν. 321

Αὐτός. 200. 201. 255

Αὐτῶν. 19

Αὐχένος. 133. 171

Ἀφ. 46

Ἀφάσσειν. 82. 126

Ἀφείκεν. 317

Ἀφειδήσαντε. 303

Ἀφθιτϋ. 3

Ἀφθουγγϋ. 160

Ἀφθόγγουσι. 102

Ἀφροδίτη. 143

Ἀφροδίτῳ. 38. 182. 320

Ἀφροδίτης. 155

Ἀφροσύμης. 262

Ἀχλυόεντα. 3

Ἀχρόδϋτϋ. 274

Ἀχρήϊσιν. 328

B.

Βαθυκύμονας. 189

Βαθύσκιϋ. 111

Βαθυστρώποις. 266

Βαλῶν. 228

Βαρύ. 205

Βαρυγδέποιο. 206. 270

Βαρυπνεϊόντας. 216

Βαρυπνεϊόντες. 309

Βεβולהμῖϋ. 134. 196

Βελέεσι. 149. 198

Βένθεα. 295

Βιήσατο. 307

Βιότοιο. 218

Q

Βλτε

I N D E X

Βλεφάρων. 90
 Βολάων. 94
 Βόμβον. 242
 Βορέλιω. 317. 322
 Βυλῆσι. 190
 Βυληφόρϙ. 200
 Βωτίω. 213
 Βρόμον. 206
 Βροτοῖσιν. 200
 Βυσσόθεν. 115

Γ.

Γαῖαν. 169. 176
 Γαμήλια. 142
 Γάμοις. 179. 221
 Γάμον. 3
 Γάμϙ. 4. 146. 274. 281
 Γαμοσόλον. 7
 Γαμοσόλϙ. 282
 Γάμων. 31
 Γάρ. 37. 42. 51. 61. 92.
 131. 136. 164. 177.
 180. 183. 186. 198.
 208
 Γασηρ. 139
 Γείποναι. 190
 Γείτονες. 17
 Γείτονι. 32
 Γείτονϙ. 50
 Γελών. 65
 Γλυκερίω. 172
 Γλυκερῶ. 167
 Γλυκύν. 215
 Γλυκύπικρον. 166

Γλωσσα. 183
 Γενετήρων. 125
 Γυναῖκες. 37. 131
 Γυναικός. 92
 Γυναικῶν. 67
 Γυναιξίν. 34. 136
 Γυνή. 47. 287

Δ.

Δ'. 17. 23. 26. 29. 31.
 44. 46. 63. 69. 71.
 76. 78. 86. 90. 94. 98.
 99. 101. 103. 107.
 111. 117. 121. 124.
 133. 140. 144. 146.
 148. 155. 160. 168.
 180. 186. 187. 192.
 195. 199. 202. 219.
 225. 227. 230. 238.
 246. 252. 253. 254.
 256. 264. 266. 272.
 280. 284. 286. 295.
 314. 316. 321. 323.
 324. 327. 333. 334.
 341
 Δαιδαλέον. 338
 Δαῖδων. 276
 Δαῖναι. 145. 219
 Δάκτυλα. 114
 Δαλόν. 308
 Δαμάζει. 198
 Δαμαίς. 88
 Δέ. 21. 33. 55. 58. 61.
 63. 64. 82. 96. 97.
 104.

V E R B O R U M.

104.	115.	120.	129.	Δυσαντέϊ. 324
152.	162.	164.	167.	Δύσατο. 69
170.	172.	177.	183.	Δύσιν. 110. 288
185.	196.	224.	239.	Δυσκελάδων. 313
241.	243.	260.	287.	Δύσμορε. 123
297.	304.	307.	319.	Δύσμορος. 304
325.	336			Δώμασιν. 81
Δείδιθι.	247			Δώματα. 28
Δεινός.	245			
Δέμας.	264			E.
Δεῦρ'.	142			
Δεῦρο.	124. 248. 271			E'ασιν. 191
Δή. 42.	248. 312. 329			E'βαινε. 100
Δηθύνοντ'.	331			E'βη. 259
Δῆμον.	284			E'γγύθι. 16. 112
Δηρόν.	291			E'γγύς. 191
Δί. 203				E'γείρης. 157
Διὰ. 54				E'γνω. 130
Διακτορή. 301				E'γώ. 80
Διακτορήτω. 6				E'δέξατο. 166
Διδυμόχρον. 59				E'δίδαξε. 175
Διεφάνετο. 68				E'δίζετο. 109
Δίξο. 24. 26				E'δρακε. 337
Δίναϊς. 319				E'δρακον. 74
Διός. 137				E'ειπε. 134
Διοτρεφές. 30				E'λω. 16. 20. 274. 282
Διχθάδι. 298				E'λώ. 105
Δοκδίων. 236				E'θαύμασε. 73
Δολεράς. 101				E'θελες. 87. 89
Δολόεντα. 103				E'θέλεις. 219
Δόμος. 187				E'θέλης. 148
Δονέσαι. 294				E'θελήσης. 144. 180
Δυνάμεθα. 179				E'θέλεις. 121
Δύνασαι. 182				E'θήμον'.
Δύντα. 213				Ei. 82. 146. 204. 219
				O 2 Eίδε.

I N D E X

- Εἶδε. 283
 Εἶδεν. 98
 Εἶκελοι. 23
 Εἶλε. 96
 Εἶναι. 80
 Εἰναλίης. 46
 Εἶπεν. 185
 Εἶπεν. 272
 Εἶπον. 23
 Εἶπεν. 335
 Εἶπων. 158. 251
 Εἶς. 64
 Εἰς. 248
 Εἰσέπ. 27. 266
 Εἰσ. 17. 37
 Εἰσιν. 132
 Εἶσκα. 137
 Εἶτοκε. 258
 Εἰσορέων. 171
 Εἶχε. 72
 Εἶχεν. 97
 Εκ. 59. 63. 111. 211, 260
 Εκαθεν. 208
 Εκατόν. 65
 Εκαῖνοι. 51
 Εκόμιζεν. 151
 Εκόμισεν. 176
 Ελαίω. 264
 Ελείπετο. 49
 Ελέλιξεν. 101
 Εἶλε. 118
 Εἶλε. 123
 Εἶλεσιππεπλ. 286
 Εἶλε. 85. 95. 199
 Εἶλεσποντον. 208
 Εἶλόχου. 139
 Εἶλπίδι. 312
 Εἶμε. 245
 Εἶμῃ. 178
 Εἶμῃ. 176
 Εἶμινεν. 47
 Εἶμόγησε. 78
 Εἶμοι. 185. 210
 Εἶμοις. 180. 271
 Εἶμόν. 124. 186. 219
 Εἶμῃ. 218
 Εἶμπαλιν. 195
 Εἶμπίπτειν. 311
 Εἶμός. 187
 Εἶμῶν. 125
 Εἶν. 60. 73. 104. 183. 279. 341
 Εἶνα. 18. 210
 Εἶναιεν. 21
 Εἶναντόν. 16
 Εἶνδοθι. 107
 Εἶνδόμυχον. 246
 Εἶνέδησε. 29
 Εἶννεπε. 202
 Εἶνι. 47. 48. 81. 156. 159. 184. 188. 266. 283. 319
 Εἶνικατθεο. 271
 Εἶνύχιον. 9
 Εἶνυχίων. 285
 Εἶνυχ. 4
 Εἶνόησε. 117
 Εἶνοσφίσθησαν. 226
 Εἶνυμφοκόμησε. 280

V E R B O R U M.

Ε'ξ. 193
 Ε'ξεν. 162
 Ε'ξέτασε. 116
 Ε'ξώρτο. 253
 Ε'οικε. 126
 Ε'οικότα. 128
 Ε'οῖς. 149
 Ε'όν. 163. 227. 260
 Ε'ορτή. 42
 Ε'ορτής. 49. 52
 Ε'π. 285
 Ε'ς. 286
 Ε'σον. 31
 Ε'π. 37. 104. 229. 331.
 334. 340
 Ε'πακχε. 140
 Ε'παντέλλωσα. 57
 Ε'πάξιον. 66
 Ε'πέβλω. 74
 Ε'πέβησαν. 273
 Ε'πέεαςι. 174
 Ε'πέεασιν. 122
 Ε'πει. 129
 Ε'πειγομένοιο. 240
 Ε'πειτα. 243
 Ε'πεμάμφετο. 195
 Ε'πεμήνατο. 85
 Ε'πεμπε. 152
 Ε'πέοικε. 82
 Ε'πέοικεν. 143
 Ε'πέσκεπεν. 258
 Ε'πεσκήρτησε. 277
 Ε'πλάδεν. 180
 Ε'πλόφημυσεν. 275
 Ε'πέων. 175

Ε'πήλυθε. 293
 Ε'πηξεν. 280
 Ε'πλ. 95. 119. 127. 160.
 263. 291. 311. 313
 Ε'πιβήμην. 79
 Ε'πιβρέμει. 193
 Ε'πιθρώσκουσιν. 113
 Ε'πικλήσαι. 10
 Ε'πιμάρτυρα. 1
 Ε'πιστάσαντο. 223
 Ε'πιχθονίησιν. 136
 Ε'πόθησεν. 156
 Ε'πώχετο. 55
 Ε'ρασαμένο. 154
 Ε'ρατής. 117
 Ε'ρατών. 251
 Ε'ρα. 141
 Ε'ργον. 184
 Ε'ρέτης. 255
 Ε'ρευθος. 173
 Ε'ρμασέγοιο. 318
 Ε'ρμής. 150. 152
 Ε'ρόεντα. 145
 Ε'ρρε. 327
 Ε'ρριψε. 253
 Ε'ρυθαίνετο. 61
 Ε'ρυθιάσαν. 161
 Ε'ρωμανέαςι. 170
 Ε'ρωμανέαν. 11
 Ε'ρας. 17. 98. 149. 198.
 240. 245. 323
 Ε'ρωτα. 27. 39. 203. 330
 Ε'ρωτος. 8. 99. 197. 212.
 246
 Ε'ρωτοτόποισι. 159.
 Ο 3 Ε'ρώταν.

I N D E X

- Ερώτων. 1. 90. 147. 166. 308
 Ες. 9. 29. 44. 110. 176. 181. 288. 317
 Εσαθρήσειεν. 335
 Εσβασεν. 265
 Εσπερος. 111
 Εσπώδεν. 254
 Εσπώδον. 44
 Εσπώμυμον. 72
 Εσπετι. 204
 Εστομαι. 212
 Εσι. 146. 165. 200
 Εσιν. 52. 94. 127. 246
 Εσονάχιζεν. 115
 Εσφίγξε. 252
 Εχαπα. 119
 Επόν. 219
 Επ. 262. 331
 Ετρεμε. 97. 243
 Ευκλέα. 86
 Εύνω. 154. 205. 276
 Εύνης. 237
 Ευδομον. 133
 Ευόδμω. 265
 Ευρέα. 334
 Ευρατο. 66
 Ευρον. 78
 Ευρος. 316
 Επε. 309
 Ευσεφάνη. 220
 Εύχρσον. 133
 Εφαινε. 239
 Εφέσπε. 120
 Εφθέγξαο. 177
 Εφιμείρω. 80
 Εφλεξεν. 240
 Εφύλαξεν. 12
 Εφύττωσε. 138
 Εφώνεεν. 84
 Εχει. 77
 Εχεν. 70
 Εχεν. 169
 Εχσσα. 25
 Εχθρόν. 13
 Εχειεν. 264
 Εχω. 190. 209
 Εχων. 81. 212
 Εω. 252
 Εών. 178. 255

Z.

- Ζεύς. 8
 Ζεφύρω. 316
 Ζηλήμονα. 36
 Ζηλήμονες. 37
 Ζησιὰς. 24.
 Ζησόν. 21
 Ζυγίλω. 275
 Ζώεν. 89
 Ζώεσκον. 291

H.

- Η'. 21. 55. 67. 71.
 115. 224. 227. 272.
 331
 Η". 138. 139. 154
 Η". 51. 59

Η'βης.

V E R B O R U M.

Η'ε'ης. 35
 Η'γαγε. 263
 Η'γαγεν. 152
 Η'γεμόνευε. 25
 Η'γεμονῆα. 218
 Η'γρόσεν. 149
 Η'δη. 166. 232. 298.
 314
 Η'εν. 70
 Η'θάδα. 302
 Η'θ'όισιν. 73. 131
 Η'ίθεον. 19
 Η'ίθεων. 51. 69. 84. 192
 Η'όνεσι. 234
 Η'όνΘ. 253
 Η'λθε. 29
 Η'λθεν. 42
 Η'λυθε. 333
 Η'λιβάτοιο. 256
 Η'λιβάτχ. 210. 339
 Η'λικΘ. 35
 Η'μαρ. 44
 Η'ματή. 287
 Η'μετέρω. 81
 Η'μετέρων. 140. 250
 Η'ν. 31. 274. 281. 309.
 318. 326
 Η'ν. 144. 148. 180
 Η'νεμόφωνΘ. 193
 Η'πείλησεν. 128
 Η'ρακλήα. 150
 Η'ρέμα. 100. 114
 Η'ρίω. 275
 Η'ρήσαντο. 231. 288
 Η'ε'γένεα. 333

Η'ρεστε. 323
 Η'ρε'ς. 4. 7. 29. 60. 79.
 89. 220
 Η'ρω. 20. 24. 30. 70. 81.
 120. 167. 186. 239.
 256. 286. 304. 333.
 340
 Η'σε'ωτε. 276
 Η'συχίη. 104
 Η'χη. 193. 315
 Η'χ'έντω. 206
 Η'χι. 75
 Η'ω. 192. 288
 Η'ως. 3. 110. 282
 Θ.
 Θ. 76
 Θαλαμηπόλον. 231. 276
 Θαλασσίω. 320
 Θαλασσίων. 313
 Θαλάση. 32. 241. 253
 Θαλάσης. 206. 234. 245.
 249. 262. 270. 295.
 303. 311. 318. 321.
 334
 Θαλασσοπόρων. 2
 Θάμβεε. 98
 ΘάμβΘ. 96
 Θαρσαλέως. 99. 112. 118
 ΘάρσΘ. 243
 Θεά. 1
 Θεαίνης. 142
 Θελγομήη. 307
 Θελζινόων. 147

Θε'ης.

I N D E X

Θεῆς. 55. 126. 145
 Θέμεθλα. 295
 Θεός. 80
 Θεσμά. 142. 145
 Θέρμετο. 167
 Θέτο. 156
 Θεσμόν. 147
 Θεσμῶν. 273
 Θηλείης. 129
 Θηλυτεράων. 36
 Θηλυτέροις. 122
 Θητόειν. 151
 Θλίβων. 114
 Θοός. 150
 Θρασύν. 150. 214
 Θρυπτόμενον. 337
 Θυγατέρεσι. 137
 Θυηλαῖς. 39
 Θυηλᾶς. 53
 Θυμόν. 107. 159. 217. 240
 Θυόεντ. 48
 Θυράων. 260

I.

Γαίνεται. 144
 Γάνθη. 107
 Γαχε. 267
 Γαρδανίω. 151
 Γδρωπας. 271
 Γδε. 113. 238. 333
 Γδεν. 3
 Γδες. 86
 Γέρεια. 31. 141
 Γέρειαν. 66. 82. 126

Γερών. 44
 Γ'θι. 142
 Γκέθα. 44. 127
 Γκέτιω. 148
 Γκοίμω. 215
 Γλασκομήη. 38
 Γμερόεις. 20
 Γμερόεντ. 168
 Γμερόεσσαν. 105
 Γσω. 136
 Γσαμένοιο. 305
 Γσατο. 25. 100. 332
 Γχθυόεσα. 270
 Γχνεσιν. 162

K.

Καδδ'. 340
 Καί. 2. 3. 4. 5. 18.
 15. 16. 19. 20. 25.
 27. 29. 33. 39. 43.
 62. 72. 73. 74. 75.
 77. 91. 95. 100. 104.
 107. 108. 131. 138.
 145. 146. 148. 152.
 157. 162. 166. 170.
 174. 178. 185. 192.
 199. 201. 203. 204.
 213. 214. 217. 219.
 222. 233. 245. 250.
 260. 264. 265. 273.
 278. 281. 295. 299.
 304. 307. 308. 317.
 318. 326. 328. 329.
 330. 333. 341

Κά.

V E R B O R U M.

Κάθῃρε. 264
 Καιομῆν. 241
 Καλέω. 136
 Κάλεα. 54
 Κάλει. 85. 168
 Καμιθέμεθλον. 71
 Κάμιπε. 322
 Κάμω. 92
 Καλύκων. 59
 Κάμν. 171
 Καμῶν. 259
 Καρῆν. 252
 Καρτερόθυμε. 301
 Κατ. 80
 Κατα. 71. 207. 211
 Κατατρίχειν. 87
 Κατελθέμν. 288
 Κατεναντία. 254
 Κατέρυκε. 300
 Κατήϊεν. 110
 Κεδνίω. 76
 Κῆθι. 23
 Κείνοισι. 282
 Κέλδθον. 124
 Κελδθας. 175
 Κέντροις. 87
 Κέντρον. 166
 Κέντρω. 196
 Κῶθεα. 119
 Κιχήσας. 149
 Κλαίοντα. 27
 Κλύεν. 129
 Κλυτόν. 186
 Κνέφας. 211
 Κόλπωις. 271

Κόμιζε. 148
 Κόρον. 78
 Κῶρη. 108
 Κῶρλω. 86
 Κῶρης. 62. 85. 100. 102.
 112. 114. 117. 158.
 171
 Κυδέρεια. 83
 Κεαδία. 91. 97. 247
 Κεαδία. 156
 Κεαδίω. 167
 Κεαπίει. 250
 Κρηπίδα. 336
 Κρονίων. 137
 Κρυπαδία. 290
 Κρύπτει. 194
 Κρυφίης. 237
 Κρυφίοισι. 87. 221
 Κρυφίως. 230
 Κρυφίων. 1
 Κρύψης. 185
 Κτύω. 318
 Κυανέης. 238
 Κυανόπεπλον. 113
 Κυανόπεπλ. 232
 Κυδέρεια. 38. 146
 Κυδερέη. 43. 290
 Κυδερείης. 273
 Κυθήρων. 47
 Κύπλα. 58
 Κυλίνδετο. 314
 Κύμα. 314
 Κύματα. 224
 Κύμαπ. 314
 Κύματ. 324

P

Ky

I N D E X

Κυμαίνεσσι. 332
 Κύπελ. 135
 Κύπελδι. 157
 Κυπελδίη. 42
 Κυπελδίων. 132
 ΚύπελδΘ. 31. 68. 126.
 141
 Κύπειν. 135
 Κύπελς. 33. 66. 68. 77.
 144. 152. 249
 Κύπερ. 46
 Κύσας. 133

Λ.

Λάζεο. 247
 Λαθελδίοισιν. 106
 Λάθελον. 109
 Λαίλαπι. 297
 Λαιμῶ. 327
 ΛακεδαίμονΘ. 74
 Λάμπωτο. 62
 Λαμπομήν. 254
 Λαχῆσσι. 30
 Λεάνδρε. 301
 Λεάνδρον. 5. 283
 ΛεάνδρΘ. 20. 129. 319
 Λεάνδρε. 15. 27. 103.
 168. 240. 305. 330
 Λεάνδρω. 25. 106. 122.
 201. 233
 Λείανδρε. 86
 ΛείανδρΘ. 109. 170. 196.
 220. 259. 312
 Λεϊάνδρω. 172

Λειμῶνα. 60
 Λέκτρα. 146
 Λέκτροις. 266. 283
 Λέκτρον. 127. 165
 Λέκτρων. 306
 Λέληθεν. 153. 186
 Λολυαλέης. 257
 ΛολκοπάρηΘ. 57
 Λολκοχίτωνος. 62
 Λεχέων. 79
 Λέχος. 274. 279
 Ληθῆσαι. 286
 Λιβάν. 48
 Λιποφεγγέα. 238
 Λιτάνδουσε. 320
 Λιτάων. 139
 Λοξά. 101
 Λύσατο. 272
 Λύχνοιο. 236
 Λύχνον. 1. 5. 6. 8. 25.
 210. 212. 218. 239.
 258. 329
 Λύχνη. 15. 223. 239. 254.
 301. 336
 Λύχνη. 241

Μ.

Μαινομήνης. 303
 Μαινομήνων. 242
 Μακαρτίτη. 139
 Μακρε. 224
 Μάλισα. 309
 Μαργαίνεις. 123
 Μαριμαρυγί. 56

Μαρ

V E R B O R U M.

Μαριναμένων. 316
 Μαρτυρίω. 236
 Μαρτυρήσιν. 223
 Μασίζοντες. 297
 Μάτην. 177
 Μέ. 123. 148. 152
 Μεγάλας. 317
 Μεθωμίλησε. 34
 Μέλαιναν. 298
 Μελανίων. 154
 Μελέεσι. 60
 Μελέων. 61. 63. 251
 Μελίφρονα. 147
 Μέλπον. 14
 Μέν. 21. 30. 46. 67. 84.
 97. 109. 114. 128.
 169. 221. 224. 227.
 243. 272. 282. 289.
 320
 Μενέαινε. 70
 Μένειν. 305
 Μερίμναις. 332
 Μερόπεσι. 93
 Μετ'. 9. 135. 290
 Μετὰ. 135
 Μετανόησιν. 205
 Μεπκιάθεν. 112
 Μετέρχεο. 141
 Μετήλυθεν. 35
 Μη. 157. 185. 217. 247.
 268
 Μηκέτ'. 306
 Μήνιν. 125. 157
 Μη π. 228
 Μήτηρ. 138. 278

Μητερί. 40
 Μίαν. 14. 77
 Μιγείης. 178
 Μιγῆναι. 221
 Μίμνεν. 181
 Μιν. 10. 96. 97. 213.
 217. 260
 Μινυώριον. 306
 Μίσγετο. 315
 Μίτρηω. 272
 Μόγησας. 268. 269
 Μόθον. 75
 Μοί. 14. 24. 82. 83. 176.
 191. 220. 248
 Μοῖρα. 307
 Μοίρας. 323
 Μοιραίων. 308
 Μολέιν. 231
 Μόνη. 188
 Μόνον. 210
 Μόρον. 27
 Μύθοις. 159. 195. 244
 Μῦθον. 73. 134. 202
 Μύθως. 267
 Μυσπόλδε. 142
 Μυχὰς. 263
 Μῶμον. 36

N.

Ναίτης. 50
 Ναῖε. 32
 Ναιετάεσκον. 45
 Ναιεταῖσσι. 188
 Ναίων. 28

P 2

Ναῖ

I N D E X

Ναύλοχον. 259
 Ναύτης. 299
 Νέη. 68
 Νέλω. 76. 83
 Νεκρὸν. 337
 Νόημασι. 106
 Νόημασιν. 102
 Νόματα. 117
 Νόεσαν. 169
 Νῆα. 298
 Νηληϊῆς. 304
 Νηδὺν. 55. 71
 Νηῖ. 119
 Νήξομαι. 208
 Νήσων. 45
 Νῆυς. 255
 Νήχετο. 284
 Νηχόμενον. 5
 Νήχυτον. 247
 Νιασομένης. 61
 Νοήσας. 211
 Νῶον. 72
 Νότθ. 317
 Νύκτι. 192. 207. 227
 Νυκπγάμοια. 7
 Νύπτι. 269
 Νυκτός. 232. 238
 Νύμφω. 151
 Νύμφης. 312. 322
 Νύμφιε. 268. 269
 Νυμφίον. 261. 267. 283.
 333
 Νυμφίθ. 268
 Νυμφοκόμοια. 263
 Νυμφοσόλον. 10

Νύξ. 282. 309
 Νυχίη. 287
 Νυχίλω. 222
 Νύχιον. 2
 Νῶτα. 334
 Νώτων. 313

Ξ.

Ξάνε. 123. 174
 Ξάνθ. 178. 181
 Ξυνάειδε. 14
 Ξυνέεργε. 163
 Ξυνέηκε. 103. 108
 Ξυνέηκεν. 18

Ο.

Ο'. 21. 107. 112. 200.
 224. 227. 272
 Ο'άρων. 132. 230
 Ο'δεύει. 95
 Ο'δμή. 270
 Ο'δμω. 265
 Ο'δος. 94
 Ο'δυνάων. 11. 250
 Ο'θεν. 257
 Οί. 46. 63. 221. 289
 Οί. 176
 Οί ab οὔ. 323. 325
 Οἷα. 57. 116
 Οἰάπερ. 121
 Οἰδμα. 203
 Οἰκτερον. 140
 Οἷσι. 199

Οἷσις.

V E R B O R U M.

Οἷσιν. 88
 Οἷσιν. 18
 Οἷσιν. 93
 Οἷσιν. 41
 Οἷσιν. 129
 Οἷσιν. 134
 Οἷσιν. 120
 Οἷσιν. 138
 Οἷσιν. 138
 Οἷσιν. 341
 Οἷσιν. 217
 Οἷσιν. 297
 Οἷσιν. 291
 Οἷσιν. 95
 Οἷσιν. 212
 Οἷσιν. 214
 Οἷσιν. 15
 Οἷσιν. 340
 Οἷσιν. 80
 Οἷσιν. 52
 Οἷσιν. 9
 Οἷσιν. 191
 Οἷσιν. 232. 280
 Οἷσιν. 113. 238
 Οἷσιν. 334
 Οἷσιν. 72
 Οἷσιν. 70
 Οἷσιν. 5
 Οἷσιν. 335
 Οἷσιν. 186
 Οἷσιν. 196
 Οἷσιν. 93
 Οἷσιν. 83
 Οἷσιν. 184

Οἷσιν. 4. 24. 52. 71
 Οἷσιν. 101. 213
 Οἷσιν. 77
 Οἷσιν. 76
 Οἷσιν. 331
 Οἷσιν. 101
 Οἷσιν. 105. 160. 169
 Οἷσιν. 78
 Οἷσιν. 145
 Οἷσιν. 174
 Οἷσιν. 325
 Οἷσιν. 91. 324
 Οἷσιν. 215
 Οἷσιν. 227
 Οἷσιν. 231
 Οἷσιν. 70. 138
 Οἷσιν. 179
 Οἷσιν. 45
 Οἷσιν. 54
 Οἷσιν. 131. 337
 Οἷσιν. 293
 Οἷσιν. 249
 Οἷσιν. 11. 108
 Οἷσιν. 48. 50. 53. 70. 126.
 136. 144. 152. 153.
 171. 179. 180. 182.
 186. 205. 206. 214.
 233. 275. 276. 300.
 322
 Οἷσιν. 193
 Οἷσιν. 41. 291
 Οἷσιν. 35. 47. 49. 51.
 69. 191. 277
 Οἷσιν. 34. 282

I N D E X

Οὐκ. 3. 80. 82. 87. 89. Πάντθι. 324. 334
 168. 121. 143. 156. Παπταίνων. 78
 213. 323. 333 Παρ'. 234
 Οὐκέπ. 308 Παρ. 241
 Οὐν. 109. 169 Παρθ. 32. 336
 Οὐνομα. 19. 185. 219. Παρακοίτη. 340
 220 Παρακοίτιω. 148. 335
 Οὐπω. 76 Παρθκοιπν. 81. 83
 Οὐρανίη. 40 Πραπλάγξας. 159
 Οὐρανομήκης. 187 Παρθπλάζοιτο. 228
 Οὐπς. 323 Παρθπλάζων. 102
 Ούχ. 78. 208. 278 Παρέασιν. 192
 Ο'φελλε. 304 Παρειώ. 161. 194
 Ο'φθαλμοῖο. 94 Παρειῶν. 58
 Ο'φθαλμός. 65. 94 Παρέπεισεν. 158
 Ο'φρα. 109. 169. 211 Παρηγορέεσκε. 39
 Ο'ψέ. 172. 202 Παρηγορέων. 244
 Ο'φομαι. 213 Παρθένε. 203
 Ο'χθας. 189 ΠαρθενεῶνΘ. 263
 Παρθεντης. 155
 Παρθενικαῖς. 144
 Παρθενικάων. 54. 130
 Παρθενική. 160
 Παρθενικής. 127. 133. 164
 Παρθενικήσιν. 128
 Παρθένον. 19. 123.
 143
 ΠαρθένΘ. 20. 55. 120.
 153. 167. 287
 ΠάρΘ. 156
 Πάση. 156
 Παςδν. 280
 Πατήρ. 278
 Πάτριν. 185
 Πατρίδα. 176. 181

Π.

Πάθε. 268
 Παλαιοί. 63
 Παλαμάων. 326
 Παλάμη. 118
 Παλάμησιν. 252
 Πάλιν. 107. 199. 284
 Πανδαμάτωρ. 200
 ΠανδήμιΘ. 42
 Παννουχίδας. 225
 Παννουχίαν. 230
 Πανσουδίη. 44
 Πάντα. 164. 177. 264
 Πάντθεν. 315

Πα-

V E R B O R U M.

Πατεῖδθ. 215
 Πάφλαζεν. 91
 Παφλάζοιτω. 204
 Παχνήεντθ. 293
 Πειθομύνης. 165
 Πείθεο. 157
 Πειθομένων. 130
 Πειθῆς. 164
 Πελάσσαι. 179
 Πέλεν. 11
 Πελει. 93
 Πέπλον. 251
 Πέρ. 312. 341
 Περσάτης. 111. 211
 Περῆσαι. 224
 Περήσεις. 23
 Περήσω. 203
 Περῖ. 67. 338
 Περικαλλέες. 22
 Περικαλλέθ. 89
 Περικπόνων. 49
 Περιπυσον. 92
 Περιπύζασα. 261
 Πέστε. 339
 Πέτρον. 174
 Πεφόρητω. 313. 325
 Πεφυκέναι. 64
 Πεφύλαξο. 216
 Πῆξεν. 160
 Πίεν. 328
 Πικρὸς. 329
 Πισά. 145
 Πλωτῆρα. 2
 Πνέοντες. 296
 Πνέων. 285

Πνύσειεν. 257
 Πνοιῆσιν. 13. 310
 Πόδεσιν. 120
 Ποδῶν. 325
 Πόθεν. 28
 Ποθέοντες. 230
 Ποθέοντι. 201. 233
 Πόθον. 29. 103. 108
 Πόθθ. 307
 Πόθχ. 134. 140. 196
 Πόθω. 29
 Πόληες. 17
 Πόληθ. 189. 209
 Πολέεσιν. 18
 Πολίων. 22
 Πολλὰ. 259. 268. 269
 Πολλαί. 63
 Πολλάκι. 39. 258. 32α.
 321
 Πολλάκις. 105. 163. 231.
 288
 Πολλή. 327
 Πολλὸν. 67
 Πολυδαίδαλαν. 118
 Πολυήχεα. 242
 Πολυκλαύσιο. 236
 Πολυκλαύσοισιν. 332
 Πολυκτεάνων. 125
 Πολυμήχανον. 202
 Πολυπλάγκτων. 292
 Πολυπλανέων. 175
 Πολυσκάρθμω. 277
 Πολυσροφάλιγγας. 294
 Πολυτλήσιο. 330
 Πολυφλοίσβοιο. 234

Πολύ

I N D E X

Πολύφοιτος. 181
 Πόντιο. 250
 Πόντον. 190
 Πόντος. 245. 315
 Πόντις. 16
 Πορθμόν. 26
 Ποσειδάωνα. 321
 Πόσις. 220
 Ποσιν. 100
 Ποτέ. 154
 Ποπ. 151. 165. 169. 215.
 227. 259. 260. 284
 Πότνια. 278
 Ποπν. 328
 Πῆ. 27
 Πῆν. 13
 Πῆδ. 189
 Πραάγγελος. 164
 Προγόνων. 32
 Προκάστην. 339
 Προσέλεκτο. 244
 Προσώποις. 170
 Προσώπων. 56. 173
 Πτερόεντος. 93
 Πτερύγεας. 48
 Πτολίεθρον. 21. 209
 Πταλέας. 47
 Πυμάτω. 341
 Πῦρ. 246. 247
 Πύργων. 24. 32. 227. 260
 Πύργος. 187
 Πύργος. 210. 228. 256.
 336. 339
 Πυρί. 167. 204
 Πυριπλάστης. 41

Πυριπλάστης. 88
 Πυρός. 91
 Πυρρός. 90
 Πῶς. 177
 Πῶσκειν. 197

P.

Ραθάμιγγας. 262
 Ρέον. 63
 Ρηγμῖνι. 311
 Ρήξασα. 338
 Ρόδα. 62
 Ροδέω. 116. 194
 Ροδέω. 265
 Ροδοειδέα. 114
 Ρόδον. 59
 Ρόδων. 60
 Ροθίων. 242. 248
 Ροιζήδον. 339

Σ.

Σ. 138. 139. 176
 Σαοφροσύνη. 33
 Σβεννυμέκοιο. 15. 336
 Σε. 136. 137. 153. 175.
 186. 300. 301
 Σελήνη. 57
 Σεθεν. 212
 Σεϊο. 209
 Σέλας. 276
 Σέο. 185. 210
 Σιγή. 280
 Σιωπή. 165

Σιωπή

V E R B O R U M,

Σημαινῶσκ. 302
 Σημηία. 130. 228
 Σησιᾶδ@. 189
 Σησόν. 4. 43
 Σησός. 16
 Σησῦ. 258
 Σιωπῇ. 115. 183. 261
 Σκοπέεσσαν. 182
 Σοί. 126. 149. 152
 Σόν. 148. 203
 Σοφός. 152
 Σπάρτης. 74.
 Σπώδυσσι. 53
 Σπιλάδεσιν. 337
 Σταζόντω. 262
 Στέν@. 326
 Στήθεσσι. 338
 Στορέεσσαι. 279
 Στυφέλιζον. 296
 Στυγεραῖς. 190
 Σὺ. 23. 86. 146. 157.
 219
 Σύν. 40. 90. 188
 Συνέθεντο. 221
 Συνεκαίετο. 241
 Συνέειθ@. 11
 Σύνθετο. 314
 Σφετέρους. 195
 Σφυσά. 45. 62

T.

Τ. 12. 270
 Τάδε. 164

Τανύειν. 224
 Ταῦτ'. 272
 Ταῦτα. 177
 Τάχ'. 174
 Τάχα. 59. 77
 Τέ. 5. 20. 57. 116.
 237
 Τελώ. 82. 205
 Τεθήλει. 65
 Τεθναίλω. 79
 Τέθνηκεν. 340
 Τέκε. 138
 Τέλει. 184
 Τελεσιγάμοισιν. 279
 Τελευτίω. 14
 Τεοῖς. 174
 Τέον. 185
 Τεός. 271
 Τέρποντο. 290
 Τῆμ@. 49
 Τίω. 43
 Τηλεσκόπων. 237
 Τί. 123. 248
 Τιμήεντ@. 119
 Τινά. 24
 Τινί. 188
 Τίς. 47. 49. 51. 64. 69.
 73. 84. 176. 184. 175.
 275. 277
 Τίταινεν. 334
 Τιταίνων. 17
 Τὸ. 246
 Τοῖα. 84. 128
 Τόλλω. 76. 83. 121

Q

Τοιοῖσιν

I N D E X

Τόλοισι. 244
 Τοῖον. 134
 Τεκέεσιν. 180
 Τοκήας. 286
 Τοκήων. 199
 Τόν. 3. 8. 39. 149. 156
 Τόξα. 17
 Τοπρωτον. 243
 Τόσυν. 53
 Τότε. 96. 201. 312
 Τόφρα. 170
 Τρεῖς. 64
 Τελόδοισιν. 184
 Τρομέεσα. 40
 Τρομέω. 205
 Τρόμϑ. 96
 Τυπτομένης. 297
 Τυπτομένηϑ. 325

Τ.

Τ'γρε. 295
 Τ'γρον. 173
 Τ'γρεδς. 207
 Τ'δατϑ. 327
 Τ'δωρ. 204. 246. 247.
 269. 314
 Τ'μύναιον. 278
 Τ'μυαίων. 2. 12. 222.
 225. 235. 281. 285.
 292. 302
 Τ'μνων. 274
 Τ'π. 99. 162
 Τ'παγγελέεσα. 106

Τ'πέρ. 189
 Τ'πνον. 233
 Τ'πδ. 62. 194
 Τ'ποδρήσσειν. 143
 Τ'ποκλέπειν. 182
 Τ'ποκλέπισσα. 161
 Τ'ποκλέπιοιτες. 289
 Τ'ποκλέπιων. 85
 Τ'πόρχεις. 165
 Τ'ψόθι. 256

Φ.

Φαινομένων. 235
 Φασφορίω. 302
 Φασφόρον. 218
 Φασφόρϑ. 256
 Φαίης. 59
 Φαμύη. 194
 Φανήναι. 60
 Φάρε. 194. 258
 Φαρέτρίω. 40
 Φάπς. 52
 Φάπ. 73
 Φέγγϑ. 110
 Φιλέεις. 146
 Φίλη. 135. 157. 216
 Φιλήνορας. 267
 Φιλοκέρτομϑ. 183
 Φιλοπάρθενϑ. 51
 Φιλότητι. 222. 248
 Φιλότητι. 178
 Φιλότητος. 289
 Φλέγει. 246

Φορδ.

V E R B O R U M.

Φλέξας. 19
 Φλογερῶ. 40
 Φόβος. 300
 Φοινιάσεται. 58
 Φονίῳ. 121. 172
 Φορδύμβρος. 207
 Φράζετο. 197
 Φρένα. 87. 102. 158.
 244
 Φρένας. 69. 72. 95
 Φερκαλέας. 294
 Φρυγίης. 50
 Φύγεν. 154
 Φυλάξειν. 223
 Φῶς. 224

X.

Χαῖρεν. 104
 Χάλεπὸν. 13
 Χαλίφρονα. 117
 Χαρίεντι. 35
 Χαρίεντος. 56
 Χαρίεσσα. 30
 Χάριτις. 64
 Χάριτες. 63
 Χαρίπεσι. 65
 Χαρίτων. 77
 Χερίσμησε. 201
 ΧείματΘ. 293. 305
 Χειμερίῳ. 299
 Χειμερείης. 300
 Χειμερείης. 310
 Χειμέριοι. 296

Χῆρα. 116
 Χέρσω. 298
 Χεύμα. 205
 Χθόνα. 160
 Χθονός. 162
 Χιονέων. 58
 Χιτῶνα. 118. 124. 163.
 318
 Χολωσαμένης. 155
 Χορεῖα. 191
 Χορείη. 277
 Χορδύων. 48
 Χορὸν. 35
 Χρόα. 264
 Χροιλῶ. 61
 Χρόνον. 291
 Χρυσόβραχίς. 150
 Χύσις. 327
 Χωομένη. 116

Ψ.

Ψάσαντι. 64
 Ψυχῶ. 330

Ω.

Ωῖ. 188
 Ωκλασεν. 325
 Ωμοισιν. 163
 Ωρεσις. 279
 Ωρη. 293
 Ωρίῳ. 109
 Ωρίωνα. 214

Q.

Q's.

INDEX VERBORUM.

Ω's. 59. 86. 103. 113. 221. 251. 272. 289
177. 141. 150. 181. Ω'τρουνεν. 303
238 Ω'φελεν. 8
Ω's. 41. 67. 158. 194.

FINIS.

LEC.

LECTORI

S.

Cum hoc opusculum typis jam plene descriptum esset, accepi ab Amplissimo Viro GULIELMO KLERCK Civitatis Wageningae Consule &c. &c. editionem Frobenianam, quae in forma quarti ordinis excusa est Basil. Ann. MDXVIII. sed quia Hervagius totam hanc editionem expressit, conlationem hic subnectere inutile fuisset. Vale.

ADDENDA

IN SCHOLIIS.

Ad versum 160. Εἴς τε πρὸς τὴν γῆν.] illud εἴς τε procul dubio corruptum est, quare legendum videtur εἴς τε, aut forte εἴς τε.

IN NOTIS.

vs. 45. *Ad finem adde.* huc quoque facit Joannes Grammaticus Gazaus vs. 267.

Καὶ σέβας ἀρχηγόισι φαίνεται ἀπαιτοῖο,
Ὅς ῥόον αὐτοέλικτον αἰεὶ σιφανηδὸν ἐλίσσων
Δαιωτὸν πρὸς γαῖαν ἄγει κυκλέμενοι ὕδαρ.

vs. 78. Παπταίνων ἐμύγησα, κέρον δ' ἐχ' εὔρον ὀπωπῆς. Rondellus legit παπταίνων ἀμύγησα. alioqui sunt pugnancia ait cum versu 171. Οὐ κάμιν εἰσορόων. Sed male; non tam axie loquuntur Poëtae, & praeterea elegantius vs. 171. dixit Musaeus ἢ κάμιν εἰσορόων, ut eo vehementius amorem exprimeret.

vs. 101. *Ad finem adde.* Verum haec lectio omnino rejicienda est; nam illud ἐλίσσιν proprie & eleganter dicitur, sic apud Nonnum Lib. 4. Dionys. p. 118. l. 30.

A D D E N D A

Εἰ ποτε δινάων φρενοτερπεία κύκλον ὀπωπῆς,
 Ο'φθαλμὸς ἐλέλιξεν, ὅλη σιλάγχι σιλήνη
 Φέγσει μαρμαίροντα.

vs. 178. *Post locum, quem ex paraphrasi Gulielmi de Mara produxi, adde.* sic etiam hunc locum citat Michael Neander de re Poëtica pag. 733. & pro ἐμῇ φιλότῃ, scripsit ἐμὴ φιλότῃ.

vs. 182. Repetitur, *adde*, & κακοφώνῃαν parit, quam tamen hic non deprehendes, licet τοκίσαν legas. *deinde ad finem adde.* Vulgata lectio tamen satis placet, sed σκοπίσσαν Ἀφροδίτῃν elegantius verte *furtivam Venerem*, non *tenebrosam*; sic quoque versu 290. Κρυπιδίῃ — Κυδερείῃ potius verterem *Furtiva-Venere*.

vs. 213. Solet. *adde* Reg. legit ὑποπιδάων, *deinde post ὀπιπιδάων* *adde.* illud autem ὀπιπιδάων Verte *observans*, ὀπιπιδάων enim est *observare*; de hac voce egit Clariss. G. d'Arnaud in Animadv. Critic. pag. 71. Sic apud Hesiodum E'eg. vs. 29.

Νεῖκε' ὀπιπιδάοντ', ἀγρεῖς ἐπακύν ἰόντες.

ubi Proclus Scholiastes, Νεῖκε' ὀπιπιδάοντες.] τῆς τοῦ πρὸς μῦθος πρὸς φιλοκεικίας βλέποντες, καὶ ἐπὶ κούρῃ ὄντες ἢ κατ' ἀγρεῖν κινεῖσθαι φιλοκεικίαν.

Adde Η'μῖς. vs. 42.

Εὖ μάλ' ὀπιπιδάοντες ὑπερχάλας ἐν ἁλῇ
 Βάλλειν.

ubi vide eundem Scholiasten, qui τὸ ὀπιπιδάοντες explicat καλῶς εὐελεψάμενον. hinc etiam libentius apud Callimachum Hymn. in Delum vs. 62. pro γαῖαν ὑποπιδάοντες, vel ut Cod. MS. ὀπιπιδάοντες, legerem γαῖαν ὀπιπιδάοντες, emendationi Eruditissimi G. d'Arnaud subscribens.

vs. 314. Dictum est, *adde* (si hoc verbum per *adsumme labatur* recte vertunt Interpretes.)

vs. 327. Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις. Rondellus legit αὐτόματων. *id est*, ait, *casu* ἢ *fortuito*. Sed minime necessaria haec videtur emendatio.

vs. 340. *Ad finem adde.* sic quoque apud Virgilium lib. 3. Georg. vs. 258. & seqq.

Quid

A D D E N D A

*Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem
 Durus Amor? nempe abruptis turbata procellis
 Caeca nocte natat serus freta: quem super ingens
 Porta tonat coeli, & scopulis illisa reclamant
 Aequora: nec miseri possunt revocare parentes,
 Nec moritura super crudeli funere Virgo.*

E R R A T A

In contextu, vs. 73. μύθον. l. μῦθον. 332. πολυκλαύτοις. l. πολυκλαύταις.

Scholiis ad vs. 95. ὀλιωθόν. l. ὀλιωθέν. 105. ἐπιθυμητὸν. l. ἐπιθυμητὸν.

Notis ad vs. 34. Reg. l. & Reg 138. *ibid.* Γαση ἦ. illud ἦ. l. 139. Γαση ἦ. illud ἦ. 149. Macedonii. l. Macedonii ὑπάτης. 193. hoc. l. & hoc. 301. margine. l. marginem. 332. πολυκλαύτοις *dele* pro Vatic. l. sic Vatic. *deinde ad finem notae scribe*, omnes alii habent πολυκλαύταις. 340. καδδ. l. καδδ. *ibid.* καδδ. l. καδδ. *ibid.* καδδ. l. καδδ. in Praefatione pag. 16. lin. 16. quadam l. quadam. Alia, si quae erunt, pro humanitate Ipse corriges.